

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ Ι: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

ΝΕΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΜΠΑΡΤΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ: ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΟΡΡΕΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΡΡΑΟΣ

ΝΕΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ Ι: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

ΝΕΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΜΠΑΡΤΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ: ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΟΡΡΕΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΡΡΑΟΣ

«Καλύβαι ελεειναί σκεπάζουσι τους ναούς σου, πόλις,
ήν κατ' εξοχήν "αφνειόν" εκάλεσεν η αρχαιότης».

Σπυρίδων Παγανέλης, Πέραν του Ισθμού

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μέσα σε μια μόλις δεκαετία ο αγροτικός οικισμός της Αρχαίας Κορίνθου μεταλλάχθηκε σε προάστιο της Αθήνας. Σε αυτό συνέτειναν μεγάλα έργα υποδομής, όπως ο προαστιακός σιδηρόδρομος και η νέα εθνική οδός Αθηνών-Τριπόλεως, τα οποία κατέστησαν το χωριό άμεσα προσβάσιμο από την πρωτεύουσα εντός μιας ώρας. Η συνεπαγόμενη οικιστική ανάπτυξη, αν και ραγδαία, βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη.

Πρώτος στόχος της παρούσας εργασίας είναι η εξεύρεση μέτρων και πολιτικών προκειμένου να εξορθολογιστεί και να τακτοποιηθεί η οικιστική ανάπτυξη χάριν της αγροτικής γης και του φυσικού τοπίου εν γένει. Επιλέγεται λοιπόν ένα τμήμα του οικισμού, στο οποίο διαβλέπεται οικοδόμηση στο άμεσο μέλλον. Εκεί γίνεται απόπειρα να εξισορροπηθεί η τάση της οικοδόμησης με τη διασφάλιση αγροτικής γης, κοινόχρηστων και κοινωφελών χώρων.

Δεύτερος στόχος της εργασίας είναι να παρέχει μια ολοκληρωμένη αρχιτεκτονική πρόταση όσον αφορά στο σχεδιασμό κατοικίας, τόσο σε κλίμακα μονάδας όσο και σε επίπεδο γειτονιάς. Φιλοδοξούμε να αποτελέσει ένα δείγμα γραφής, το οποίο θα αποτελέσει βασικό αντίλογο στα σπίτια που εγείρονται αυτή τη στιγμή στην Αρχαία Κόρινθο. Αντίλογο στα αστικά πρότυπα, αρχιτεκτονικής και τρόπου ζωής που επιβάλλονται, αλλά και αντίδραση στην στείρα εμμονή σε μια «παράδοση», από την οποία αντλούνται επιλεκτικά σκηνογραφικά καθαρά στοιχεία.

Από τη θέση αυτή οφείλω να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου σε όσους και όσες συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας. Ευχαριστώ για την αγαστή συνεργασία μας τους επιβλέποντες καθηγητές: Μανώλη Κορρέ, Σταύρο Γυφτόπουλο, Κωνσταντίνο Σερράο.

Η Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών στην Αρχαία Κόρινθο, συνεχίζει να αποτελεί ένα ενεργό δίαυλο επικοινωνίας και διαλόγου. Ευχαριστώ τον διευθυντή της Σχολής, Guy Sanders, καθώς και τον υπεύθυνο Αρχιτέκτονα James Herbst για την πρόθυμη παραχώρηση χαρτών και ψηφιακών υποβάρθρων του οικισμού της Αρχαίας Κορίνθου.

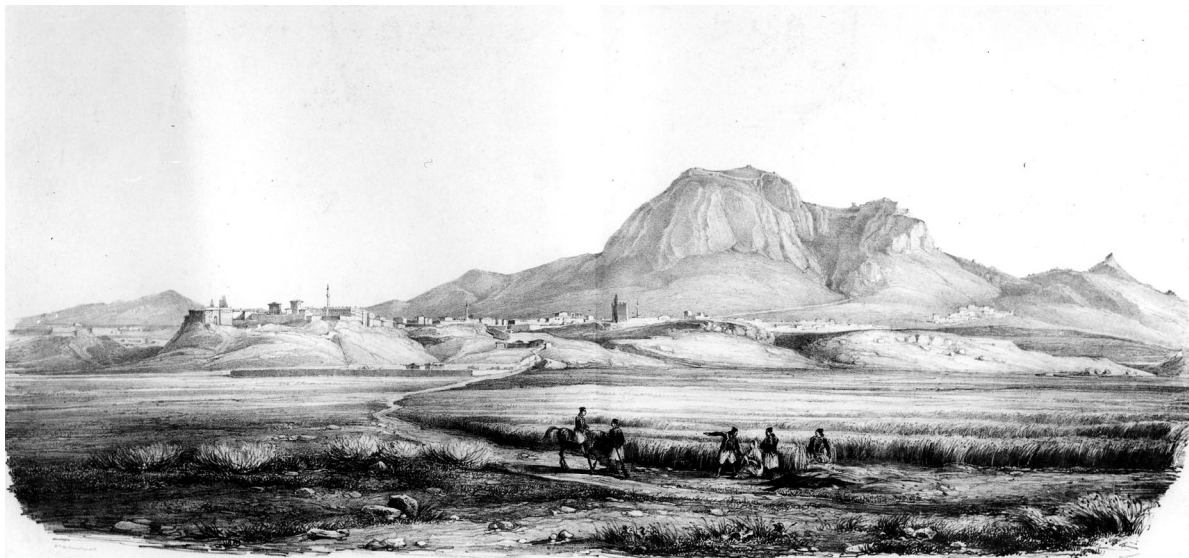
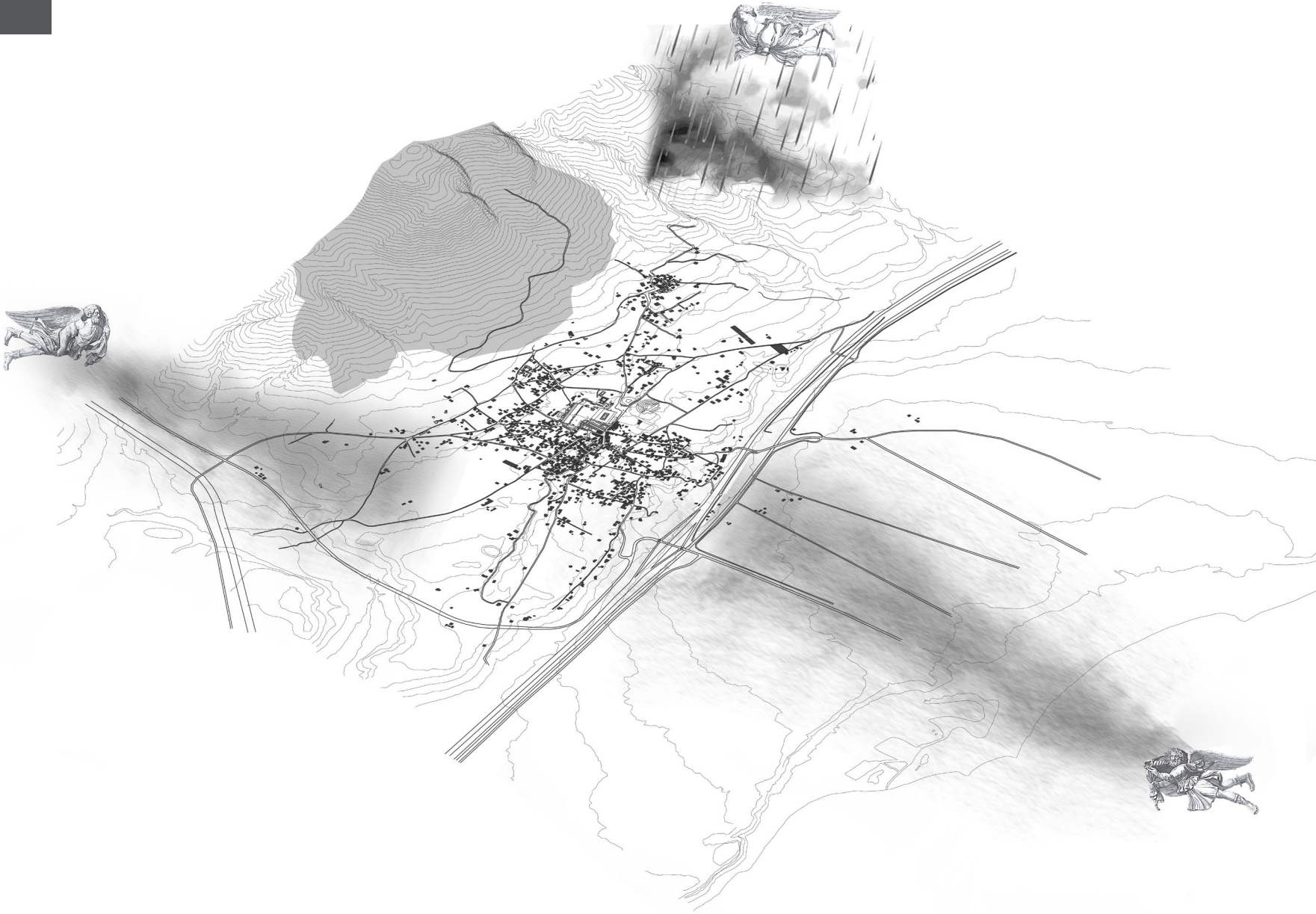
Πολύτιμες ήταν οι συμβουλές της Ειρήνης Κλαμπατσέα, Λέκτορα ΕΜΠ, σε ζητήματα μεθοδολογίας και θεσμικού πλαισίου για τις πολεοδομικές παρεμβάσεις.

Καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας βοήθησαν με συμβουλές, γόνιμο διάλογο, εμπύχωση, ψυχαγωγία, technical support, κοπή τελικής μακέτας αλλά και πριν από κρίσιμες διορθώσεις, εκτυπώσεις, παραχώρηση ισχυρών υπολογιστών, μα πάνω απ' όλα με την παρέα τους οι: Βασίλειος Μάρκου Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, Ματίνα Δεριζιώτη, Πώργος Αναγνωστόπουλος, Βαγγέλης Κοντογιάννης, Αντώνης Συγγούνας, Βίβιαν Στάση, Μαρία Κελεπέρα, Εύα Μαραβέλια. Ειδικές ευχαριστίες οφείλονται στις: Νάταλι Ντίλλον, Γεωργία Καρσιώτη. Τέλος ευχαριστώ τους γονείς μου, Δέσποινα, Γιάννη και την αδερφή μου Νατάσα για την ολόψυχη υποστήριξη.

Contents

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
Αδόμητο περιβάλλον	15
Γεωμορφολογία	15
Κλίμα	15
Οπτικές φυγές	15
Χλωρίδα	19
Χρώμα	20
Δομημένο περιβάλλον:	21
Ο οικισμός	21
Πολιτιστική κληρονομιά	21
Ο οικισμός το 1960	21
Στο κατώφλι της νέας χιλιετίας, 1999	21
Αρχαία Κόρινθος 2012: Από χωριό προάστιο	21
Χρήσεις γης το 1999	22
Χρήσεις γης το 2012	22
Δομημένο περιβάλλον:	27
Λαϊκή αρχιτεκτονική 1858-2012	27
Ογκοπλασία των κτηρίων τότε και σήμερα	27
Διαφορά ύψους - Διαφορά κλίμακας	27
Άλλος τρόπος ζωής, άλλο σπίτι	27
Συμπεράσματα...	28
Πολεοδομική παρέμβαση	33
Περιοχή Μελέτης	33
Πρόταση Παρέμβασης	33
Αρχιτεκτονική πρόταση κατοικιών	39
Γενικοί προβληματισμοί	39
Σενάριο κατοίκησης	39
Αρχές αρχιτεκτονικού σχεδιασμού	41
Σχεδιασμός οικιστικού θύλακα	45
Κατάλογος κτηριακών τύπων	55
Κατασκευαστικά σχέδια κατοικίας	57
Κατασκευαστικές λεπτομέρειες	73
Πρόπλασμα σε κλίμακα 1:50	75

Otto Magnus von Stackelberg, 1810. Αποψη της Κορίνθου από τον κάμπο της Βόχας. Δεσπόζει ο Ακροκόρινθος και στα δεξιά το Πεντεσκούφι. Από το χείλος του πρώτου φυσικού αναβαθμού ξεπροβάλλει το σεράι του Κιαμήλ Μπέη. Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών στην Αρχαία Κόρινθο.

Αδόμητο περιβάλλον

Γεωμορφολογία

Η Κόρινθος ήδη από την Αρχαιότητα ήταν χτισμένη σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων από τον κόλπο του Κορινθιακού, επάνω σε ένα υψίπεδο, το οποίο αποτελείται από φυσικά άνδηρα, μεγάλους αναβαθμούς του εδάφους με απότομα όρια και ομαλό έδαφος επάνω τους. Προς νότο δεσπόζει ο κωνοειδής και απότομος βράχος του Ακροκορίνθου με την οχυρωμένη του απόρθητη ακρόπολη. Εκεί έβρισκαν ανά τους αιώνες οι κάτοικοι καταφύγιο, όταν υπήρχε κίνδυνος επιδρομών.

Και η ίδια η πόλη από κάτω έχει ενός είδους φυσική οχύρωση. Οι αναβαθμοί του εδάφους δημιουργούν ένα φυσικό τείχος από κατακόρυφα βράχια, συνέχεια του οποίου αποτελούν δύο βαθιά ρέματα από ανατολή και δύση αντίστοιχα, τα οποία ενώνονται με τον Ακροκόρινθο.

Η εγγύτητα του βράχου του Ακροκορίνθου στην Αρχαία Κόρινθο, μπορεί αμέσως να γεννήσει το ερώτημα για το αν ο οικισμός στερείται του νότιου φωτός, ειδικά στη δυσμενή περίπτωση των χειμερινών μηνών, όπου η γωνία των ηλιακών ακτίνων είναι μικρή. Απεναντίας όλα τα σπίτια που χτίστηκαν εντός των ορίων του παλαιού ιστού του χωριού απολαμβάνουν ακόμα και τον χειμώνα άμεσο ηλιασμό. Παραδόξως η κατανομή των γειτονιών γίνεται με τρόπο τέτοιο, ώστε η δυσμενέστερη σκιά της 21ης Δεκέμβρη να βρίσκεται πολλά μέτρα από το τελευταίο σπίτι. Είναι πιθανό κατά τον επανοικισμό της Κόρινθου τον 17ο αιώνα, να λήφθηκε υπόψη και ο παράγοντας της σκιάς του Ακροκορίνθου για την εγκατάσταση των πρώτων αγροικιών. Ακόμη πιο ακραία θεωρία θα ήταν να πούμε ότι η κρήνη του Χατζή Μουσταφά αποτελεί ένα ορόσημο που σημαδεύει το όριο της σκιάς, συνεπώς και του οικισμού.

Συνεπώς τα οικόπεδα χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες: Συνήθεστερα συναντώνται γήπεδα με ήπια κλίση, σχεδόν μηδενική. Η υψομετρικές διαφορές από τον ένα δρόμο στον άλλο παραλαμβάνονται πολλές φορές με καθοδικά σκαλοπάτια προς το οικόπεδο, ή με μικρά αναλήμματα, τα οποία αποτελούν ταυτόχρονα και όρια του οικοπέδου ως μάντρες. Ο διαβάτης λοιπόν κινούμενος στα στενά του χωριού μπορεί τη μια στιγμή να εποπτεύει ένα οικόπεδο ελαφρώς από ψηλότερη θέση και την άλλη να εποπτεύεται από τους ενοίκους ενός σπιτιού θεμελιωμένου σε έδαφος κατά τι υψηλότερο.

Σε άλλα σημεία το έδαφος παρουσιάζει από τη μια στάθμη στην άλλη μεγαλύτερη υψομετρική διαφορά, με αποτέλεσμα η κλίση να γίνεται μεγαλύτερη.

Τέλος σημαντικός αριθμός οικοπέδων, κυρίως επάνω σε απόληξη αναβαθμών του εδάφους, έχει ως όριο γκρεμό ή κατακόρυφη απότομη υψομετρική διαφορά λίγων μέτρων. Σε αυτή την περίπτωση ο οικοδομικός όγκος είτε κρατιέται πιο πίσω, ή ακροβατεί στο χείλος του χάσματος.

Κλίμα

Το κλίμα της Αρχαίας Κόρινθου χαρακτηρίζεται από ήπιους χειμώνες και ζεστά καλοκαίρια, αραιές βροχοπτώσεις ενώ κάθε περίπου τρία με τέσσερα χρόνια χιονίζει για μια ή δύο ημέρες. Ο οικισμός εκτίθεται συνεχώς στους ισχυρούς ψυχρούς βοριάδες που έρχονται από τον Παρνασσό και τον Κορινθιακό κόλπο. Ειδικά το χειμώνα η έντασή τους είναι πολλές φορές θεμελιώδης και σταθερά ψύχει το χωριό τους χειμε-

ρινούς μήνες. Ωστόσο ευεργετική είναι η επίδρασή τους κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, ειδικά στη διάρκεια της ημέρας. Τα ζεστά βράδια του θέρους, οπότε συνήθως παύει ο άνεμος, οι κάτοικοι ανακουφίζονται από τον καύσωνα χάρη σε ένα ήπιο ψυχρό ρεύμα αέρα το οποίο πνέει μετά τα μεσάνυχτα από τα νοτιοανατολικά, το λεγόμενο «Κατάι». Η βροχοπτώση είναι μεγάλη το χειμώνα, ενώ τα καλοκαίρια είναι άνυδρα. Λόγω των βοριάδων η βροχή πέφτει υπό κλίση περίπου 60 με 70 μοιρών από βορρά προς νότο, ωστόσο συνηθέστερα η βροχή είναι νότια, καθώς σύμφωνα με την τοπική θυμοσοφία «έρχεται από τη μεριά του κάστρου».

Οπτικές φυγές

Στο νότο δεσπόζει ο βράχος του Ακροκορίνθου με το σταχτι πέτρωμά του να ξεπροβάλλει από τα απότομα πράσινα πρανή. Η ακρόπολη αποτελεί την κορύφωση μιας κορυφογραμμής που ξεκινά από τα ανατολικά με χαμηλότερους λόφους, καταλήγοντας προς δυσμάς στο καστράκι «Πεντεσκούφι», μικρό οξυκόρυφο λοφίσκο. Ο Ακροκόρινθος είναι το απόλυτο σημείο αναφοράς του χωριού, καθώς είναι αντιληπτός ακόμη και στα πιο πυκνοδομημένα κομμάτια του οικισμού.

Στο βορρά τα Γεράνεια όρη με την απόληξη του Ακρωτηρίου Ηραίου, καδράρουν τον Κορινθιακό κόλπο. Με καθαρή ατμόσφαιρα το βάθος πεδίου εκτείνεται μέχρι πίσω στα βουνά του Παρνασσού και του Ελικώνα. Η οπτική αυτή φυγή αποτελεί προνόμιο των αραιοδομημένων τμημάτων του οικισμού, χωρίς να αποκλείεται η θέαση της θάλασσας και από τις κεντρικές γειτονιές.

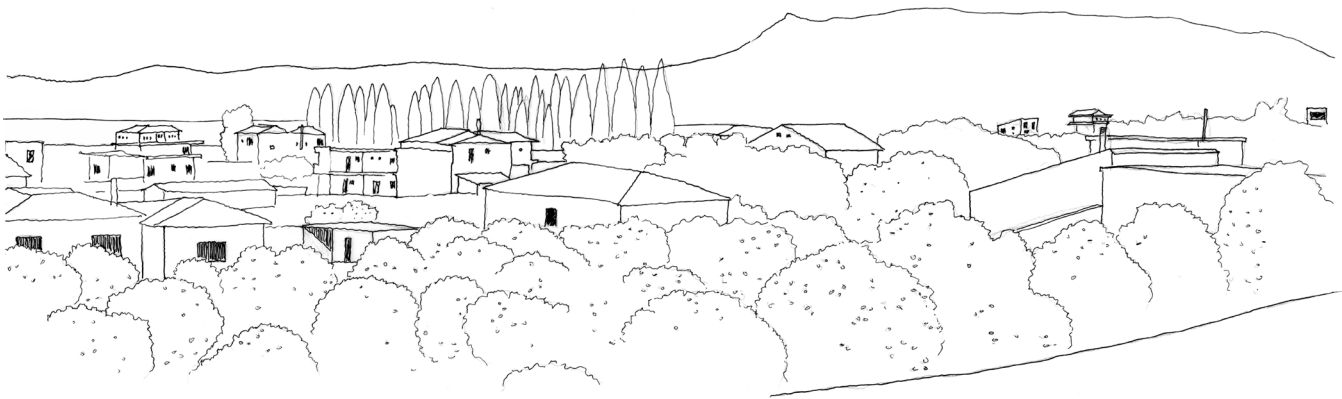
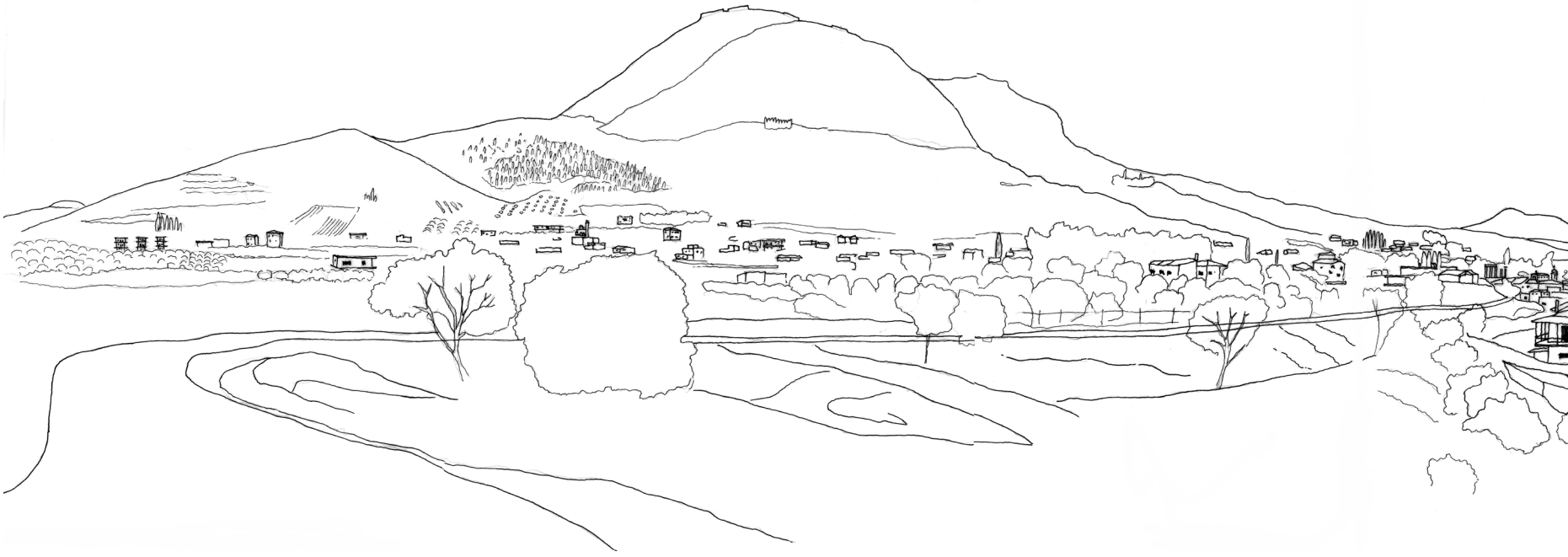
Δυτικά εκτείνεται ο εύφορος κάμπος της Βόχας, ο οποίος τερματίζει στα οροπέδια της Σικυώνας με τα απότομα βουνά της Ζήρειας στο φόντο να δεσπόζουν. Η πλειονότητα των κατοικιών έχει οπτική επαφή με την οροσειρά της Ζήρειας. Αντίθετα ο κάμπος δεν είναι άμεσα αντιληπτός από όλα τα σπίτια.

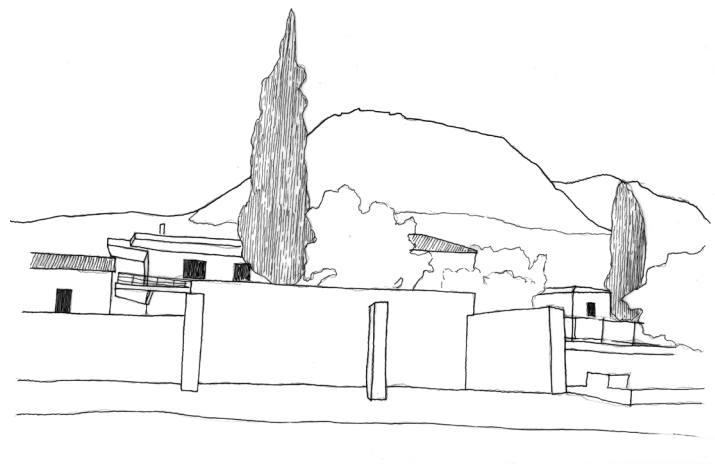
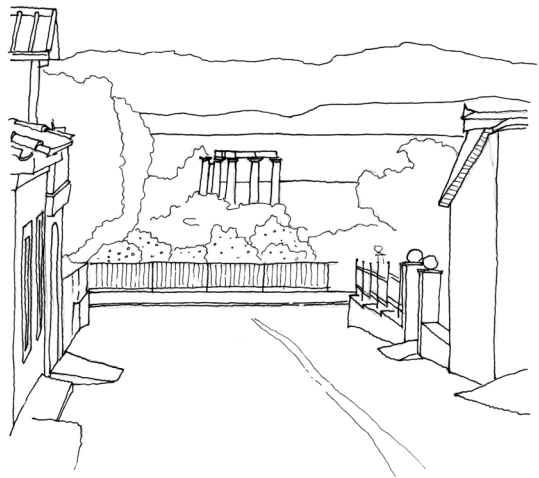
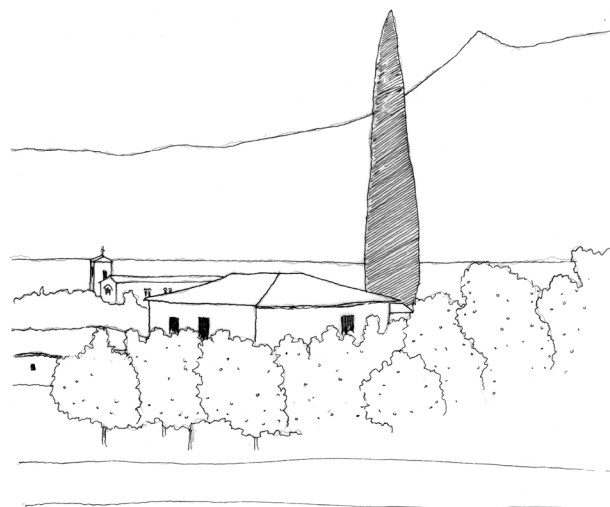
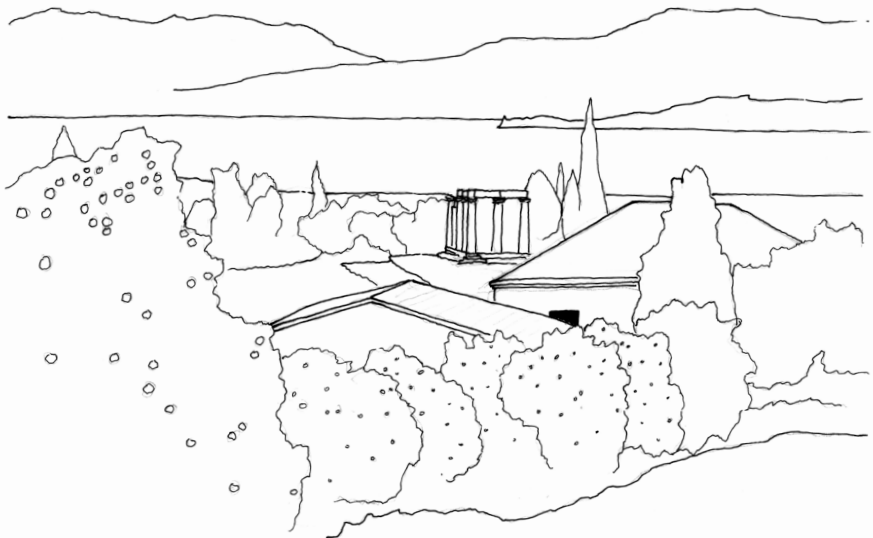
Ανατολικά το έδαφος του χωριού παρουσιάζει μια ανύψωση, με αποτέλεσμα να μην φαίνονται παρά οι καλλιέργειες αμπελιών και πορτοκαλιών στις παρυφές του οικισμού. Αν κάποιος φτάσει στην άκρη του υψώματος αυτού, τότε θα δει τον Ισθμό, να ενώνει Κορινθιακό και Σαρωνικό κόλπο. Ουσιαστικά όμως τίποτε από αυτά δεν είναι ορατό από το χωριό.

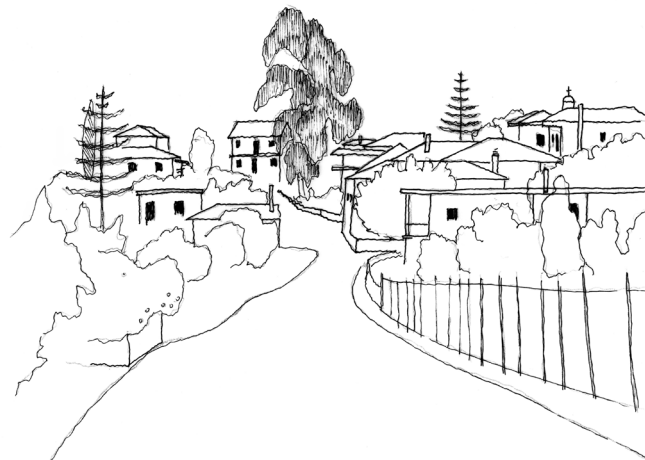
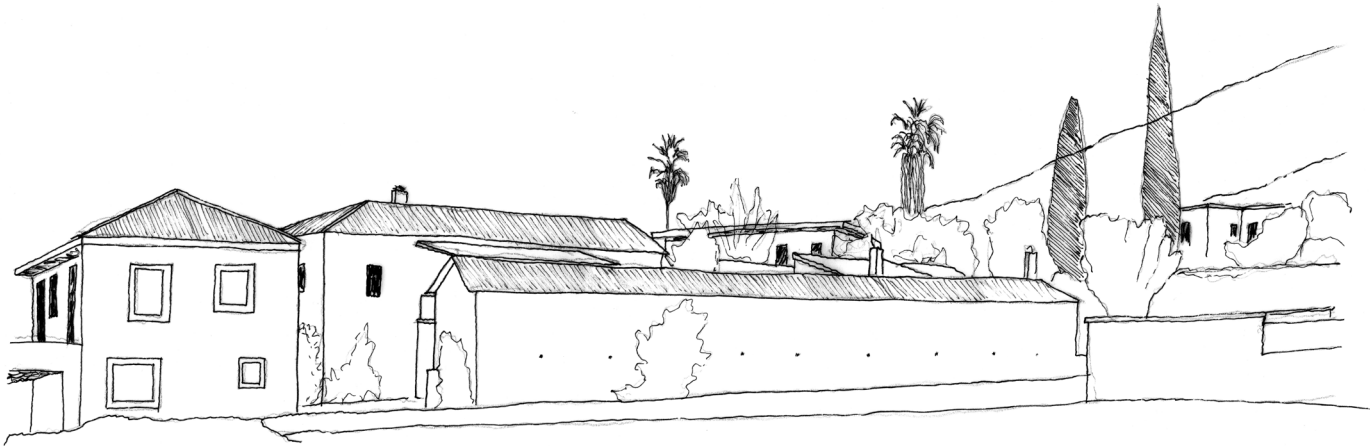
Γενικά το περιγράμμα του τοπίου της Αρχαίας Κόρινθου έχει τη μεγάλη σταθερά τον Ακροκόρινθο. Στο κέντρο του οικισμού οι μονολιθικές κολόνες του ναού του Απόλλωνα στέκουν εκεί αιώνες, αποτελώντας το κατεξοχήν τοπόσημο του χωριού, το οποίο προσέλκυσε πλήθος περιηγητών, πολλοί από τους οποίους το αποτύπωσαν σε σχέδια και λιθογραφίες που έκαναν το γύρο του κόσμου. Παλαιότερα οι κολόνες ξεχώριζαν από τη θάλασσα, ενώ σήμερα είναι αντιληπτές από διάφορα σημεία του κάμπου και φυσικά και από διάφορα σημεία του οικισμού.

Ένα σημαντικό στοιχείο ανάγνωσης του τόπου, το οποίο χάθηκε, ήταν οι ψηλοί μιναρέδες στο κέντρο κάθε μαχαλά του χωριού. Γινόταν έτσι αντιληπτή η κατανομή των γειτονιών του οικισμού από πολύ μακριά. Σήμερα αυτοί οι κατακόρυφοι εμβληματικοί άξονες έχουν υποκατασταθεί από καμπαναριά, χαμηλότερα σε ύψος, και από αλσύλλια ψηλών κυπαρισσιών τα οποία αποτελούν κομμάτι των εκκλησιών κάθε γειτονιάς.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΗΣ

Χλωρίδα

Συκομουριά: Ένα από τα πιο συνηθισμένα δέντρα στον οικισμό. Πλατύφυλλο με πράσινα φύλλα τα οποία το φθινόπωρο παίρνουν ένα χρυσοκίτρινο τόνο, δίνοντας ιδιαίτερες πινελιές σε όλο το χωριό με το φουντωτό φύλλωμά τους. Λόγω του ότι είναι φυλλοβόλο είναι προσφιλής στο κέντρο των αυλών των παλιών σπιτιών, αλλά και σε πλατώματα. Εξασφαλίζεται έτσι σκιά τους θερινούς μήνες και ηλιασμός το χειμώνα. Λόγω του ότι δεν έχει καρποφορία δεν λερώνει τις αυλές.

Μουριά: Μεταγενέστερα άρχισε να χρησιμοποιείται στη θέση της Συκομουριάς, ωστόσο οι καρποί της όταν πέφτουν δημιουργούν δυσάρεστους λεκέδες στα δάπεδα.

Πορτοκαλιές – Λεμονιές: «Βαλμένες με μια τάξη τέτοια που δεν συναντά κανείς πουθενά αλλού στον Μοριά», αναφέρουν χαρακτηριστικά οι περιηγητές. Τα δέντρα εσπεριδοειδών αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της εικόνας του οικισμού ήδη από τον 16ο αιώνα. Βαλμένα με τάξη σε σειρές δημιουργούν μεγάλες εκτάσεις καλλιέργειας, οι οποίες παρεμβάλλονται των ομάδων σπιτιών και γειτονιών. Ακόμη και σήμερα διατηρούνται σε μεγάλο ποσοστό, ενώ είναι προσφιλής επιλογή δένδροφύτευσης για κήπους. Το άρωμα των λεμονοπορτοκαλιών την εποχή της ανθοφορίας προσθέτει στο τοπίο μια ακόμη ανάγνωση, αυτή της οσμής.

Κυπαρίσσια: 'Ισως το κατ' εξοχήν δέντρο της Αρχαίας Κορίνθου. Επίσης παλαιόθεν αναπόσπαστο κομμάτι του αδόμητου τοπίου του οικισμού. Λόγω ύψους ξεχωρίζει από πολύ μακριά, αποτελώντας έτσι ένα τοπόσημο σε κλίμακα γειτονιάς, ακόμη και σε επίπεδο οικισμού. Τα κυπαρίσσια συναντώνται μεμονωμένα, σε σειρές ή σε αλύτλια. Μεμονωμένα σημαδεύουν με το κατακόρυφο του άξονά τους αυλές, πλατώματα ή και κτήρια. Σε σειρές οριοθετούν τις καλλιέργειες και διαχωρίζουν ιδιοκτησίες. Τέλος ως αλύτλια φυτεύονται κατά κύριο λόγο εκεί όπου υπάρχουν ναοί. Σε αυτή την περίπτωση αποτελούν στοιχεία αναγνωρίσιμα σχεδόν από οπουδήποτε στον οικισμό.

Ψευδοκυπάρισσο: Αροκάρια; Μεταγενέστερο από τα κυπαρίσσια, αποτελεί είδος κωνοφόρου με αραιό φύλλωμα. Παίρνει πολύ εύκολα ύψος, γι' αυτό και έγινε προσφιλές στους κατοίκους τα τελευταία χρόνια. Σημειώνεται μεμονωμένα σε αυλές, ενώ γίνεται αντιληπτό σε επίπεδο γειτονιάς με το ραδινό κορμό και τα οστεώδη κλαριά του.

Φοίνικας Παλαιού Τύπου: Οι φοίνικες πρέπει να υπήρχαν από την τουρκοκρατία, ωστόσο οι λιθογραφίες στις οποίες απεικονίζονται δεν είναι απόλυτα αξιόπιστες. Εντούτοις τα δείγματα από τον παλαιό τύπο φοίνικες πρέπει να υπήρχαν οπωσδήποτε από τη δεκαετία του 1960, σε πολλές μάλιστα ιδιοκτησίες. Το ύψος του είναι μεγάλο ενώ το φύλλωμά του αποτελείται από κλάρες με απόληξη βεντάλιας, με αποτέλεσμα οι χωριανοί χαριτολογώντας να το ονομάζουν «μούτζα». Λόγω μεγάλου σχετικά ύψους ξεχωρίζει σε κλίμακα γειτονιάς.

Φοίνικας Νεότερου Τύπου: Τα επόμενα χρόνια ο κοινός φοίνικας αποδείχθηκε ανθεκτικός στα υφάλμυρα νερά της Αρχαίας Κορίνθου με αποτέλεσμα να αποτελέσει μια ιδανική επιλογή για τον κήπο. Σχεδόν κάθε σπίτι έχει ένα ή δύο φοίνικες, των οποίων το ύψος όμως γίνεται αντιληπτό μόνο σε κοντινή απόσταση από την ιδιοκτησία. Το χρώμα του φοίνικα νεότερου τύπου είναι πιο σκούρο, ενώ το φύλλωμα αποτελείται από κλαριά με μικρές κατακόρυφες λόγχες.

Πεύκο: Συνηθισμένα σήμερα αν και εισήχθησαν στο χωριό με τις μαζικές δένδροφυτεύσεις του Αρχαιολογικού χώρου. Σε μερικές περιπτώσεις η δημιουργία αλυσυλλιών με πεύκα δημιουργεί ιδιωτικούς πράσινους θύλακες στον ιστό, οι οποίοι γίνονται αντιληπτοί από πολύ μακριά.

Λεύκα: Πάντοτε συναντάται μεμονωμένη. Είναι το ύψος της τόσο, που κυριολεκτικά αποτελεί ορόσημο για όλη τη γειτονιά, δεσπόζοντας από μακριά. Δύο ή τρεις σε όλο το χωριό, αλλά πολύ χαρακτηριστικές.

Αμυγδαλιές: Φυτεμένες σε σειρές ή σε κάρναβο, συναντώνται σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις. Όταν έρχεται η εποχή της ανθοφορίας γεμίζει το τοπίο από μικρές πινελιές λευκού ή βιολέ.

Ελιές: Οι ελιές κάνουν την εμφάνισή τους μεταγενέστερα στον οικισμό και στις υπώρειες του φυτεμένες με τάξη σε κάρναβο. Μέσα στο χωριό πολλά σπίτια έχουν μερικές ελιές στον κήπο τους, βαλμένες συνήθως σε σειρά.

Συκιά: Το κατεξοχήν ορόσημο σημείων με νερό. Συκιάς συναντούμε στις παλιές κρήνες ή πλάι σε ανοικτές στέρνες και σε πηγάδια. Το άρωμα των δέντρων αυτών δίνει ένα χαρακτηριστικό τόνο στα μέρη με νερό.

Αμπέλια: Οι αμπελώνες συναντώνται μέσα ή έξω από το χωριό, σε μακρόστενα κυρίως οικόπεδα. Πολλά από τα σπίτια έχουν κληματαριές μεμονωμένες, τις οποίες ενίοτε χρησιμοποιούν για να καλύψουν ελαφρές πέργκολες.

Δράκαινα: Ανθεκτικό φυτό το οποίο άρχισε να γίνεται προσφιλές μόλις τα τελευταία χρόνια. Φυτεύεται στα όρια των κήπων αλλά και σε κεντρικά τους σημεία. Δεν γίνεται αντιληπτό από μακριά.

Ροδιά: Από τα παλαιότερα δέντρα, αναπτύσσει ύψος και ένα αραιό φύλλωμα με ιδιαίτερο χρώμα το φθινόπωρο. Ανάλογα με το μέγεθός της η ροδιά μπορεί να κατοικεί ήρεμα σε ένα κήπο, ή να δεσπόζει από μακριά σε μια γειτονιά.

Βαγιόδεντρο: Σχετικά ψηλό δέντρο το οποίο συναντάται σπάνια στον οικισμό. Χαρακτηριστικό το σκουρόχρωμο φύλλωμά του και φυσικά το ιδιαίτερο άρωμά του.

Ακακία: Μεταγενέστερο δέντρο, το οποίο όμως φαίνεται να ευδοκίμει στο κλίμα της Αρχαίας Κορίνθου. Παίρνει μεγάλο ύψος και το μεγάλο φύλλωμά της την κάνει να ξεχωρίζει από μακριά.

Χαρουπιά: Αγαπητό δέντρο από παλιά. Πυκνό σκουρόχρωμο φύλλωμα το οποίο ξεπετάγεται σχεδόν από κάθε σπίτι στο τοπίο.

Μπουκαμβίλια: Αναρριχητικό που χρησιμοποιείται ως καλλωπιστικό φυτό, λόγω των ωραίων του φούξια λουλουδιών. Ενίοτε καλύπτει και πέργκολες.

Γασεμί: Αναρριχητικό φυτό με ωραία λευκά άνθη, τα οποία στην ανθοφορία τους προσδίδουν στο χώρο ένα ιδιαίτερο άρωμα. Λόγω της εκπληκτικής ικανότητάς του να αναπτύσσεται και να απλώνεται στο χώρο με ελάχιστο νερό, αποτελεί την ιδανική επιλογή για κάλυψη τυφλών επιφανειών, δημιουργία φυτικών φρακτών ή στέγαστρων.

Αθάνατο: Από την οικογένεια των κακτοειδών, υπάρχει ανέκαθεν στο χωριό. Πήρε το όνομά του από το γεγονός ότι δεν χρειάζεται καθόλου νερό, ενώ η ρίζα του αντέχει δεκαετίες. Το χρώμα του, απαλό λαδοπράσινο, αποκτά γερνώντας ένα κίτρινο τόνο. Το φύλλωμά του αποτελείται από μεμονωμένες λόγχες.

Θυμάρι: Θάμνος αρωματικός με αντοχή στα ξηρά εδάφη. Το συναντούμε στα όρια του οικισμού και στις εξοχές.

Δεντρολίβανο: Θάμνος με φύλλωμα ιδιαίτερο σε άρωμα. Μπορεί να αναπτυχθεί σε κάποιο ύψος ενώ έχει ωραία βιολετί άνθη.

Αφάνα: Θάμνος που καταλαμβάνει την μεγαλύτερη έκταση στους πρόποδες του Ακροκορίνθου. Λόγω του σκληρού και ακανθώδους φυλλώματός της, χρησιμοποιεί για το καθάρισμα των καπνοδόχων στα παλιά σπίτια, αλλά και σήμερα στις νέες καμινάδες.

Κουτσουπιά: Φυλλοβόλο δέντρο με χαρακτηριστικά βιολετί άνθη.

Φλόμος: Θρυλικό φυτό της Κορίνθου και γνωστό από την αρχαία εποχή για τις βλαβερές ιδιότητές του. Τα άνθη του αναδίδουν μια οσμή, η οποία έλεγαν προκαλούσε πυρετούς. Τελικά για τις θέρμες υπεύθυνα ήταν κάποια έλη στον κάμπο, τα οποία αποξηράνθηκαν στις αρχές του αιώνα. Στις μέρες μας ο φλόμος βρίσκεται μόνο στις παρυφές του χωριού και ψηλά στον Ακροκόρινθο. Το φύλλωμά του είναι πράσινο με κίτρινα άνθη, ενώ αν κάποιο κλαδί κοπεί, τότε βγάζει ένα πηχτό άσπρο υγρό με ναρκωτικές ιδιότητες.

Αυτά τα δέντρα τα οποία μας ενδιαφέρουν είναι αυτά με «πολεοδομικό αισθητήριο». Το μεγάλο τους ύψος ξεπροβάλλει από την κορυφογραμμή που δημιουργούν οι στέγες δίνοντας μια αίσθηση ρυθμού και βάρους στο τοπίο. Ταυτόχρονα μπορούν για τον εξασκημένο διαβάτη να αποτελέσουν τοπόσημα, ως σημεία αναφοράς και προσανατολισμού.

Η χλωρίδα είναι αυτή που προσθέτει άλλη μια ανάγνωση στον τόπο, αυτή της όσφρησης. Οι περιηγητές του 17ου και 18ου αιώνα εξάρουν το άρωμα των λεμονιών και πορτοκαλιών από τους κήπους της Κορίνθου την εποχή της ανθοφορίας. Κάθε κρήνη ή σημείο με νερό ευνοεί τις συκιές. Η ιδιαίτερη μυρωδιά της συκιάς είναι άρρηκτα δεμένη με το υδάτινο στοιχείο στην Αρχαία Κορίνθο. Το γιασεμί δίνει στους κήπους και τις πέργολες ένα έντονο άρωμα, όπως και τα δειλινά (είδος νυχτολούλουδου) τα βράδια του καλοκαιριού. Χαρακτηριστικότερη όλων όμως είναι η μυρωδιά του φλόμου, η οποία ανιχνεύεται πλέον μόνο στα όρια του οικισμού και στον Ακροκόρινθο. Ενώ παλιά αποτελούσε αιτία αρρώστιας και προβλημάτων, το άρωμα του φλόμου στις μέρες μας έχει συνδεθεί με τις εξορμήσεις στην εξοχή, ειδικά την άνοιξη. Άλλες οσμές έχουν περιοδικό χαρακτήρα. Την εποχή του κλαδέματος –στις καλές μέρες του Φεβρουαρίου έως και τον Απρίλιο– το κάψιμο των χόρτων σε καλλιέργειες εντός του οικισμού βγάζει κάπνα η οποία κατακάθεται και μυρίζει. Το Πάσχα το χωριό όλο μυρίζει ψησταριά, από τα αρνιά που ψήνουν οι οικογένειες ανά ομάδες σε κοινόχρηστους χώρους. (Σε αυτούς τους χώρους που θα σχεδιάσουμε ελπίζουμε σε κοινό ψήσιμο αρνιών).

Ένας άλλος τρόπος ανάγνωσης του τόπου είναι αφουγκράζοντας. Συνήθως κυριαρχεί ένας βόμβος από τους

βοριάδες. Σε μέρες με νηνεμία ακούγονται σπουργίτια να τιτιβίζουν ενώ και κάποια αρπακτικά πουλιά, γεράκια κυρίως, κράζουν αιωρούμενα στον αέρα. Την άνοιξη ακούγονται κούκοι, ενώ περιστέρια γουργουρίζουν κρυμμένα στα ερείπια των παλιών σπιτιών. Τα κοκόρια κάνουν υπόμνηση της ώρας και τα σκυλιά γαβγίζουν εν χορώ στο άκουσμα ενός συναδέλφου τους. Όλοι σχεδόν διαθέτουν σκύλους ή γάτες ενώ δεν είναι λίγοι και αυτοί που εκτρέφουν κότες. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι η πανίδα παίζει ένα καθοριστικό ρόλο στο ηχόχρωμα του χωριού. Ο σχεδιασμός μπορεί να συμβάλει στη «ακουστική» συνέχεια με ενθάρρυνση και πρόβλεψη βοηθητικών χώρων όπως κοτέτσια και σπιτάκια σκύλων. Και ο ίδιος ο άνθρωπος όμως συμβάλει στην ακουστική παλέτα της Αρχαίας Κορίνθου. Πλανόδιοι πωλητές υφασμάτων, ειδών νοικοκυριού και ψαράδες διαλαλούν τηνπραμάτεια τους δίνοντας ένα άρωμα επαρχίας του παλιού καιρού. Όταν στο γήπεδο ποδοσφαίρου έχει αγώνα σείεται όλο το χωριό, ενώ λικνίζεται στους ρυθμούς των θερινών συναυλιών και παραστάσεων στους αρχαιολογικούς χώρους. Ακόμη και ο θάνατος αποτελεί βίωμα για όλο τον οικισμό. Η πένθιμη καμπάνα μεταδίδει το δυσάρεστο μήνυμα, ενώ η πομπή της κηδείας προς το νεκροταφείο, αποτελεί τον ύστατο χαιρετισμό στον εκλιπόντα. Τέλος ως ηχορύπανση μπορεί να επισημανθεί η ροή των οχημάτων στον μεγάλο αυτοκινητόδρομο, η οποία όμως γίνεται αντιληπτή κυρίως τα βράδια με άπνοια.

Χρώμα

- Η χρωματική παλέτα του χωριού είναι συγκεκριμένη και αυτό την καθιστά εύκολα αναγνωρίσιμη. Το γκριζωπό φόντο του βράχου του Ακροκορίνθου υποβάλλει τον παρατηρητή, καθώς ξεφυτρώνει από το λαδοπράσινο των παρυφών του.
- Οι κατακόρυφες λόγχες των κυπαρισσιών σε ομάδες ή μεμονωμένα, αποτελούν πινελιές σκούρου πράσινου στο τοπίο του οικισμού.
- Οι συκομουριές με τα κίτρινα φύλλα τους το φθινόπωρο δίνουν την αίσθηση της αλλαγής των εποχών στο χωριό.
- Το μπλε της θάλασσας μαζί με τους ψυχρούς τόνους του γαλάζιου από τα γύρω βουνά, ξεθωριασμένα από την προοπτική.
- Τα παλιά και νέα σπίτια στην συντριπτική πλειονότητά τους έχουν χρώμα λευκό κατά βάση, το οποίο στεγάζεται με κεραμοσκεπές με κόκκινα κεραμίδια.

Δομημένο περιβάλλον: Ο οικισμός

Πολιτιστική κληρονομιά

Η Αρχαία Κόρινθος έχει σπαρμένα στο έδαφός της σπαράγματα κάθε εποχής. Η Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών έφερε στο φως το κέντρο της ρωμαϊκής Κορίνθου μαζί με πλήθος δημόσιων και ιδιωτικών κτηρίων. Ακόμη βρέθηκε το θέατρο, το ωδείο, η κρήνη της Γλαύκης, η Πειρήνη κρήνη, ενώ πιστοποιήθηκε ότι οι πέντε πώρινες μονολιθικές δωρικές κολόνες ανήκαν στο ναό του Απόλλωνα, το χαρακτηριστικότερο μνημείο της Αρχαίας Κορίνθου. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο φυλάσσεται τεράστιος πλούτος από κεραμική, γλυπτική και ψηφιδωτά.

Ο Αρχαιολογικός χώρος καλύπτει σημαντικό ποσοστό του κέντρου του χωριού και όπως διαπίστωσαν οι Σερράος-Αναγνωστοπούλου, αποτελεί μια «μαύρη τρύπα» για τους κατοίκους του χωριού, καθώς με τα σκληρά όριά του διακόπτει τη συνέχεια του ιστού του οικισμού.

Πέραν του αρχαιολογικού χώρου υπάρχουν περιφερειακοί ανεσκαμμένοι χώροι, αμελημένοι και ως εκ τούτου μη επισκέψιμοι. Δεν υπάρχει μέριμνα για την προσβασιμότητα των χώρων αυτών ούτε το στοιχειώδες πληροφοριακό υλικό. Έτσι αρκετά μνημεία, σωζόμενα μάλιστα σε καλή κατάσταση, έχουν αφεθεί στη φθορά και την εγκατάλειψη, δημιουργώντας έτσι και άλλες «μαύρες τρύπες» εντός του οικισμού, οι οποίες κάλλιστα θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν ως χώροι πολιτιστικής ενεργοποίησης.

Ο οικισμός δυστυχώς διατηρεί ελάχιστα δείγματα από τις παλιές λαϊκές κατοικίες του, ενώ τα εναπομείναντα σωζόμενα οικήματα έχουν αφεθεί στη φθορά του χρόνου.

Ο οικισμός το 1960

Η δεκαετία του '60 αποτελεί σταθμό για την Αρχαία Κόρινθο, καθώς το χωριό χτυπιέται από τον εγκέλαδο. Τα παλιά σπίτια παθαίνουν μεγάλες ζημιές και οι κάτοικοι αρχίζουν να υιοθετούν εφεξής τις κατασκευές από οπλισμένο σκυρόδεμα, συνεπώς την αρχιτεκτονική και τα νέα για την εποχή μοντέλα κατοίκησης.

Όπως φαίνεται και στον χάρτη τα σπίτια είναι σκόρπια διασκορπισμένα στον χαλαρό ιστό του χωριού. Οι γειτονιές αποτελούν εξέλιξη των παλαιών μαχαλάδων από την εποχή της τουρκοκρατίας. Η πυκνότητα της δόμησης δεν είναι μεγάλη. Κάθε κατοικία αποτελεί ένα συγκρότημα από επί μέρους κτίσματα, με αυτό του σπιτιού συνήθως να δεσπόζει των άλλων βοηθητικών κτισμάτων (αποθήκες, αχυρώνες, στάβλους, φούρνους και πατητήρια). Όλα μαζί τα κτίσματα συγκροτούν εσωστρεφείς ενότητες με κέντρο τους την αυλή και το κυρίως σπίτι.

Το 1964 ο αριθμός των κτισμάτων (βοηθητικών και κυρίων) ανέρχεται χοντρικά στα 750. Με δεδομένο ότι κάθε συγκρότημα είχε κατά μέσο όρο τρία κτήρια, τότε οι κατοικίες ανέρχονται περίπου στις 250. Η συνολική δομημένη επιφάνεια καταλαμβάνει γύρω στα 54.000-55.000 μ².

Στο κατώφλι της νέας χιλιετίας, 1999

Στα 35 χρόνια που ακολούθησαν ο τόπος γνώρισε οικονομική άνθηση κυρίως λόγω της ενασχόλησης του πληθυσμού με τις καλλιέργειες του κάμπου. Σημαντικός αριθμός κατοίκων βρήκε δουλειά στη βαριά βιομηχανία, ενώ ανάπτυξη γνώρισε

και ο τριτογενής τομέας παραγωγής, με τον τουρισμό να αποτελεί έναν από τους κύριους κλάδους απασχόλησης.

Οι περισσότεροι γκρέμισαν τα πέτρινα σπίτια των γονιών τους, θεωρώντας τα παλιά και επικίνδυνα. Άλλοι οικοδόμησαν τις κατοικίες τους σε πρώην καλλιεργήσιμες εκτάσεις, οι οποίες εντάχθηκαν στα «εντός ορίων» του οικισμού. Τα νεόδμητα σπίτια αποτελούνται κυρίως από ένα ενιαίο όγκο, με περιμετρικούς εξώστες, εισάγοντας αστικά πρότυπα κατοίκησης από την πόλη. Τα βοηθητικά κτίσματα εκλείπουν εντελώς. Κανόνας είναι το γκαράζ ή ψησταριά στεγασμένη. Το σπίτι τοποθετείται ελεύθερα στο οικόπεδο, κατά την κρίση του μηχανικού, με την τήρηση πλάγιων ορίων.

Το 1999 η δόμηση έχει εμφανώς πυκνώσει στο χωριό, ενώ οικοδομήθηκαν με χαλαρή πυκνότητα περιοχές, οι οποίες εντάχθηκαν στο σχέδιο τη δεκαετία του 1980. Ο αριθμός των κτισμάτων ανέρχεται περίπου στα 1000, από τα οποία κάποιο ποσοστό αποτελεί βοηθητικά κτήρια, συνεπώς οι κατοικίες ανέρχονται κατά προσέγγιση στις 500-700. Η συνολική δομημένη επιφάνεια κυρίων και βοηθητικών χώρων εκτινάχθηκε μέσα σε 35 χρόνια στα 110.000-120.000 μ².

Αρχαία Κόρινθος 2012: Από χωριό προάστιο

Η δεκαετία του 2000 η ευμάρεια του πληθυσμού συντελεί σε μια οικοδομική έκρηξη στην Αρχαία Κόρινθο. Η αγορά των ακινήτων και η βιομηχανία της οικοδομής γνώρισαν μεγάλη άνθηση στο χωριό καθώς ο τόπος ευνοείται σε επίπεδο χωροταξικό από μεγάλα έργα υποδομής: Την ανανέωση του οδικού άξονα Αθηνών-Κορίνθου-Πατρών, το νέο αυτοκινητόδρομο Αθήνας-Κορίνθου-Τριπόλεως και του προαστιακού σιδηροδρόμου. Ειδικά το ηλεκτροκινούμενο τρένο έχει ελαχιστοποιήσει το χρόνο της διαδρομής Κόρινθο-Αθήνα σε μόλις μία ώρα, καθιστώντας την ευρύτερη περιοχή προάστιο της πρωτεύουσας των Αθηνών. Οι αντικειμενικές και πραγματικές αξίες των οικοπέδων αυξήθηκαν κατακόρυφα, ειδικά αφότου η Αρχαιολογική Υπηρεσία έδωσε πράσινο φως για ειδική δόμηση πέριξ του Ακροκορίνθου.

Πέρα από τους γηγενείς, έρχονται να μείνουν μόνιμα στο χωριό και εύποροι Κορίνθιοι (συνήθως πεισιτάτοι), προς αναζήτηση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης μακριά από την πόλη. Επίσης Αθηναίοι επιλέγουν ως τόπο πρώτης κατοικίας την Αρχαία Κόρινθο, με δεδομένο ότι μπορούν να βρίσκονται στη δουλειά τους σε γρήγορο σχετικά χρόνο χάρη στον προαστιακό. Άλλοι πάλι εγκατέλειψαν εντελώς την πρωτεύουσα βρίσκοντας δουλειά στην ευρύτερη περιοχή. Η νέα γενιά των ντόπιων συνεχίζει να χτίζει σε πρώην καλλιεργήσιμες εκτάσεις ή στο ίδιο οικόπεδο με το πατρικό σπίτι. Δειλά αρχίζουν και οι πρώτες αποκαταστάσεις των περιφρονημένων παλαιών σπιτιών.

Η δόμηση αυτό το χρονικό διάστημα μπορεί να ταξινομηθεί σε άτακτες και γραμμικές ομάδες. Στις γραμμικές διατάξεις τα κτήρια καταλαμβάνουν οικόπεδα που βρίσκονται πάνω στο όριο των ιδιαίτερων ανδρών του εδάφους στον οικισμό. Σε αυτά τα σημεία η θέα είναι απρόσκοπτη προς τον Κορινθιακό κόλπο, ενώ λόγω της μεγάλης υψομετρικής διαφοράς, είναι πρακτικά αδύνατον μια οικοδομή στο υποκείμενο επίπεδο να «κλείσει τη θέα».

Χαρακτηριστικότερη περίπτωση πλήρους ανάπτυξης τέτοιου τύπου συναντάμε στο βόρειο άκρο του χωριού και λίγο

χαμηλότερα από τη γειτονιά της Αναπλογιάς. Στην περιοχή Κράναιο, στο βορειοανατολικό άκρο του οικισμού έχει ξεκινήσει η οικοδομική δραστηριότητα, καταλαμβάνοντας τα άκρα, συγκλίνοντας σταδιακά προς το κέντρο. Όταν ο παράγοντας «θέα» εξαντληθεί, η δόμηση προχωρεί προς τα πίσω οικοπέδα, καθώς η περιοχή αποκτά αγοραστική αξία λόγω οικοδόμησης και φυσικά χάρη στα δίκτυα υποδομής (δρόμους, ύδρευση, ηλεκτρισμό).

Στις περιπτώσεις άτακτης δόμησης, ο παράγων θέα δεν είναι τόσο σημαντικός, όσο η αξιοποίηση του θεσμού της καθέτου ιδιοκτησίας. Μεγάλες εκτάσεις, πρώην καλλιέργειες υπόκεινται σε κατάτμηση και χτίζονται μέσα τους όμοιες μεζονέτες, χωρίς μέριμνα για την ορθή κατανομή του όγκου στο οικόπεδο, προκειμένου να επιτευχθεί επαρκής ηλιασμός και αερισμός. Από τη στιγμή που ένας θα επιχειρήσει κάτι τέτοιο, τότε στη μεσιτική αγορά διακρίνεται μια «τάση» η οποία και διαδίδεται. Ακόμη η οικοδόμηση κάποιου κτηρίου ειδικής χρήσης, μπορεί να πυροδοτήσει την έναρξη οικοδομικής δραστηριότητας. (Ειδικά στην περιοχή μελέτης, μετά την οικοδόμηση του ναού του αποστόλου Παύλου και του Νηπιαγωγείου, ήδη έχει ξεκινήσει ζωηρή κατασκευή διαμερισμάτων. Πολύ κοντά μάλιστα αναμένεται να ανοίξει Παντοπωλείο και Χασάπικο).

Μέσα σε μια δεκαετία οι νέες οικοδομές κατέλαβαν άλλα 53.000 μ², χτίστηκε δηλαδή σχεδόν μισό χωριό ακόμα. Οι νέες κατοικίες είναι περίπου 250, σχεδόν 20 καινούριες κάθε χρόνο κατά μέσο όρο. Το αραιοδομημένες κατοικίες παρουσιάζουν μια εκτεταμένη διασπορά σε όλη την έκταση του οικισμού, έχοντας όμως κατασπαταλήσει γεωργική γη. Ταυτόχρονα εκλείπει η εικόνα των σπιτιών «σπαρμένων εδώ και κει σε ομάδες, με καλλιεργήσιμες εκτάσεις ανάμεσά τους», πολεοδομική συγκρότηση αναλλοίωτη από τη Βενετοκρατία έως και τη δεκαετία του 1960.

ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΕΣ	ΚΑΛΥΨΗ
1964	1700	250	53.000 μ ²
1999	2850	700	120.000 μ ²
2012	3500+	950	175.000 μ ²

Χρήσεις γης το 1999

Μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1990 καρδιά του χωριού είναι η «Αγορά», ένα σαφές κέντρο το οποίο συγκεντρώνει όλες τις εμπορικές χρήσεις, υπηρεσίες και την αναψυχή. Ενδιαφέρον είναι πως αυτός ο χώρος παραμένει από την πρώτη τουρκοκρατία ο ίδιος. Ακόμη και το σχήμα της πλατείας με την πυκνή δόμηση γύρω της διασώζονται αυτούσια μέχρι σήμερα, όπως φαίνεται από βενετσιάνικους χάρτες, αλλά και από μαρτυρίες περιηγητών. Δυστυχώς τις δεκαετίες 1980 και 1990 έγιναν επεμβάσεις που αλλοίωσαν εντελώς τον φιλόξενο και γραφικό χαρακτήρα αυτού του χώρου. Τα μεγάλα πλατάνια τα οποία σκίαζαν την πλατεία κόπηκαν, διότι δεν χώραγε να περάσει από εκεί το λεωφορείο. Ασφαλτοστρώθηκε ο χώρος και μια υπαίθρια κρήνη στο κέντρο ακριβώς του πλατώματος αφού μεταφέρθηκε λίγο παραπέρα, σφραγίστηκε εντελώς για να χτιστεί από άνω της ένα περίπτερο. Το μέρος που σε χάρτες του 1900 ονομαζόταν «πλατεία πλατάνου» έπαψε να έχει πλατάνια και φυσικά έπαψε να είναι πλατεία χάριν του αυτοκινήτου.

Τα καταστήματα στην «Αγορά», οργανώνονται γύρω από ένα πλάτωμα του δρόμου, από τον οποίο διέρχονται κανονικά όλα τα οχήματα. Τα μαγαζιά καλύπτουν τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων σε τρόφιμα και ψιλικά είδη. Υπάρχει μι-

κρό ταχυδρομείο, φαρμακείο και αγροτικό ιατρείο. Οι χρήσεις αναψυχής αντιπροσωπεύονται από παραδοσιακά καφενεία αποκλειστικά και λίγα μαγειρεία. Θα έλεγε κανείς ότι τουριστικά καταστήματα εστίασης και αναψυχής δεν συναντά κανείς στο χωριό με μια δυο εξαιρέσεις. Την σφραγίδα του τουριστικού προορισμού δίνουν τα καταστήματα με σουβενίρ, τα οποία τοποθετούνται σε παράθεση το ένα δίπλα στο άλλο, στο δρόμο προς τον αρχαιολογικό χώρο. Μερικά από αυτά παράγουν μόνο τους κάποια μικροαντικείμενα. Οι επισκέπτες καταφθάνουν για πολύ λίγο από Αθήνα για να επισκεφθούν τον αρχαιολογικό χώρο και το μουσείο και φεύγουν βιαστικοί για Μυκήνες και Ναύπλιο, όπου και θα κάτσουν για φαγητό. Συνεπώς οι τουριστικές χρήσεις προσαρμόστηκαν σε αυτό το καθεστώς, καθώς η σύντομη παραμονή των ξένων μπορούσε να χωρέσει την αγορά κάποιου αναμνηστικού.

Περιφερειακά του κέντρου κατανέμονται το Δημοτικό Σχολείο, το Νηπιαγωγείο και τα κτήρια της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών, στα οποία φιλοξενούνται και εκπαιδεύονται στην αρχαιολογική σκαπάνη φοιτητές από πανεπιστήμια της Αμερικής. Ακόμη υπάρχουν κοντά στις εξόδους του χωριού δύο ξενοδοχεία με μικρό δυναμικό κλινών.

Οι αγροτικές και κτηνοτροφικές μονάδες κατανέμονται στην άκρη του χωριού. Κυρίως πρόκειται για θερμοκήπια ντομάτας και γαλάρια για τα πρόβατα.

Χρήσεις γης το 2012

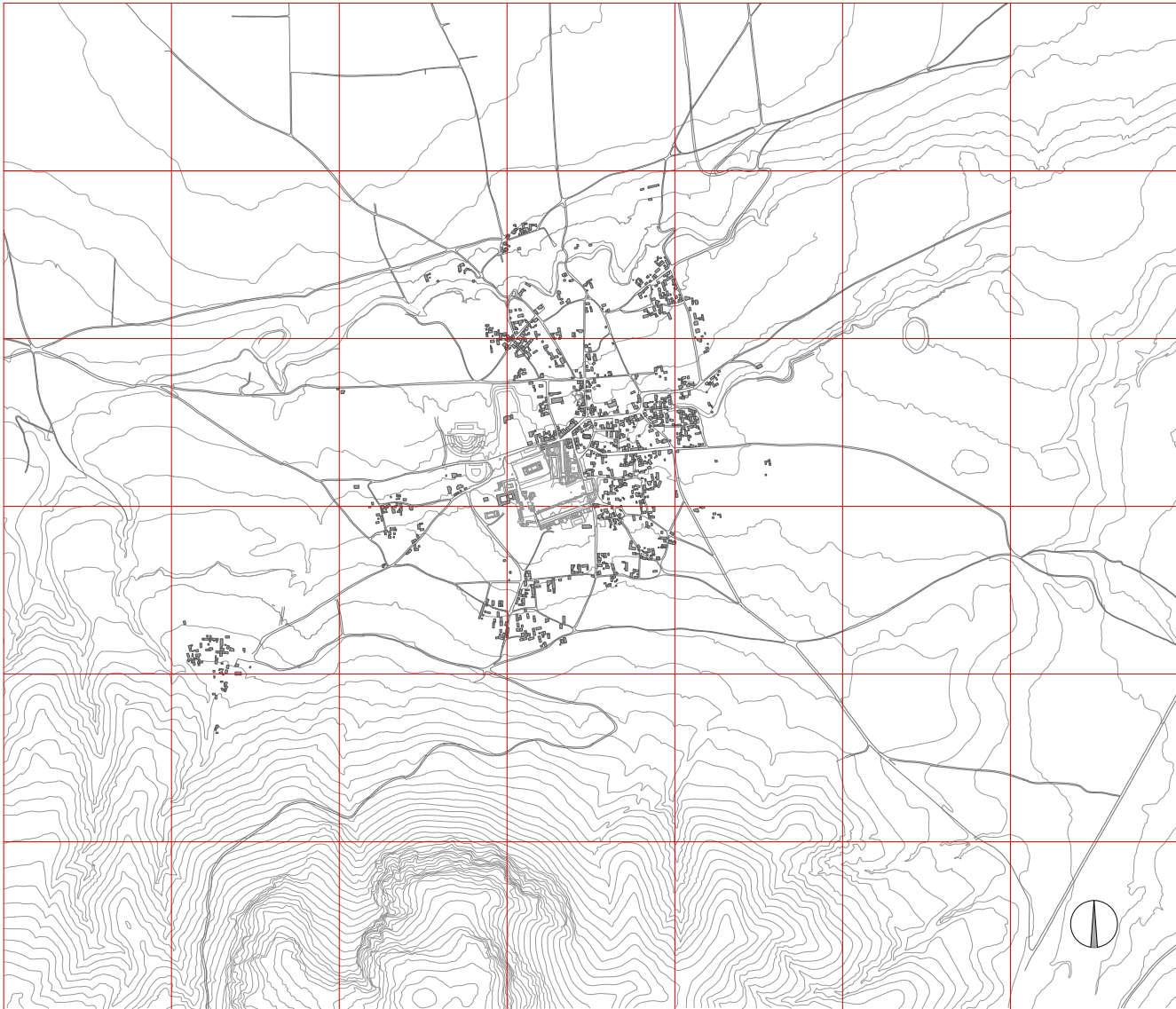
Το 2006 πάρθηκε υλοποιήθηκε μια απόφαση, η οποία άλλαξε το χαρακτήρα του χωριού. Πεζοδρομήθηκε η «Αγορά» και το κέντρο του χωριού έγινε πλέον μια κανονική πλατεία. Τουλάχιστον στα χαρτιά, διότι όπως φάνηκε εκ των υστέρων το έργο έγινε για να επεκταθούν στο δημόσιο χώρο τα τραπεζοκαθίσματα, τα οποία στη συνέχεια έκλεισαν με τέντα, η οποία τέντα έγινε πέργκολα και η πέργκολα έγινε κλειστός χώρος. Επίσης προκλήθηκε ένα χάος με την κυκλοφορία, για την οποία, αν τελικά λήφθηκε μέριμνα, ήταν τουλάχιστον πρόχειρη.

Όπως και να χει η πλατεία έγινε φιλική στον πεζό και τον καθημένο στους καφενέδες, αποτελώντας τελικά ένα προσφιλή προορισμό και για κατοίκους των άλλων χωριών και της Κορίνθου. Δειλά δειλά άνοιξαν καφετέριες, αναψυκτήρια αλλά και ταβέρνες, ενώ τα παραδοσιακά καφενεία ενέταξαν και την ταχυφαγία στο πρόγραμμά τους προκειμένου να προσελκύσουν κόσμο. Έτσι προσελκύνονται σταδιακά και οι τουρίστες, οι οποίοι όμως δεν μπορούν να βρουν κατάλυμα στο χωριό, παρά μόνο στα δύο απαρχαιωμένα ξενοδοχεία.

Ταυτόχρονα παρατηρείται και μια αποκέντρωση των χρήσεων. Στην Αναπλογιά, την μακρινότερη γειτονιά του χωριού άνοιξε ψιλικάτζίδικο μαζί με πρατήριο άρτου. Στην βορινή είσοδο του χωριού ένα μεγάλο εστιατόριο απέναντι σε κατάστημα με σουβενίρ. Τα δύο αυτά μαγαζιά διαθέτουν χώρο στάθμευσης για τα λεωφορεία, καθιστώντας τα πολύ ανταγωνιστικά ως προς τα αντίστοιχα καταστήματα στην «Αγορά». Στο νοτιοανατολικό άκρο του χωριού ο νέος ναός του Αποστόλου Παύλου συσπείρωσε σε κοντινή απόσταση γύρω του το νέο νηπιαγωγείο, νέο ΚΑΠΗ, μια ταβέρνα, ένα παντοπωλείο και ένα χασάπικο.

Παρόλο που η ανάπτυξη περιφερειακών κέντρων βρίσκεται ακόμη σε εμβρυακό στάδιο, θεωρείται μάλλον αναπόφευκτη αν η εισροή κατοίκων συνεχιστεί τις επόμενες δεκαετίες με το ρυθμό της δεκαετίας του 2000. Επιβάλλεται λοιπόν μια εκ των προτέρων οργάνωση αυτής της ανάπτυξης προκειμένου να επιτευχθεί ένα βιώσιμο δομημένο περιβάλλον.

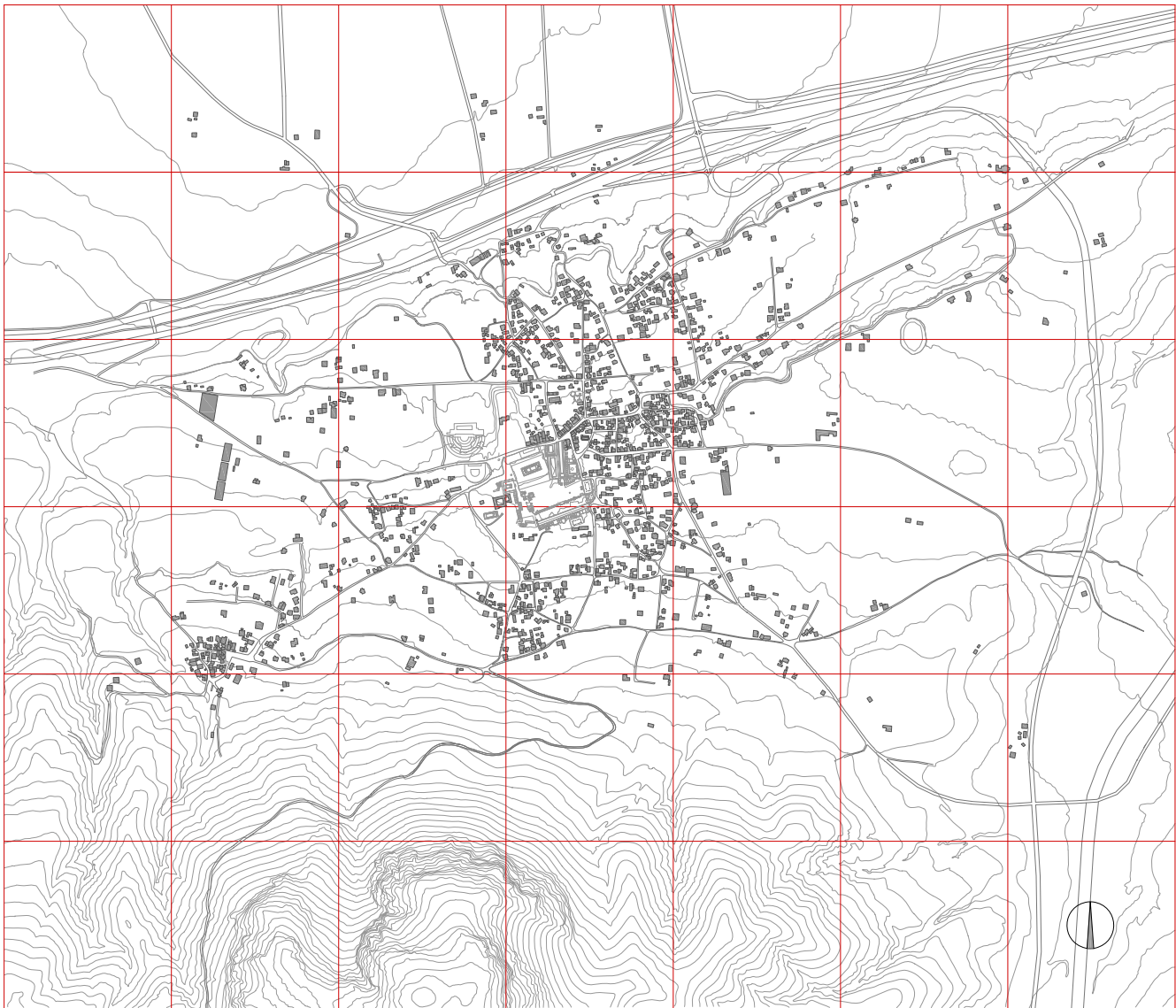
ΧΑΡΤΗΣ ΔΟΜΗΣΗΣ: 1960

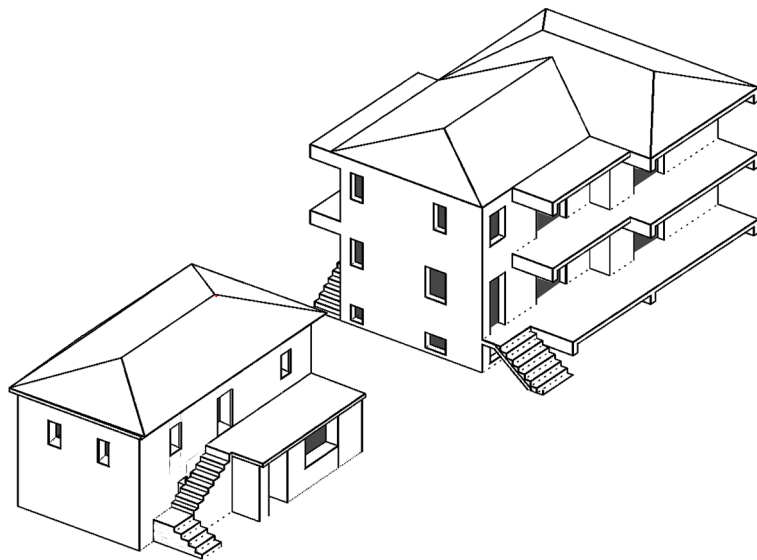
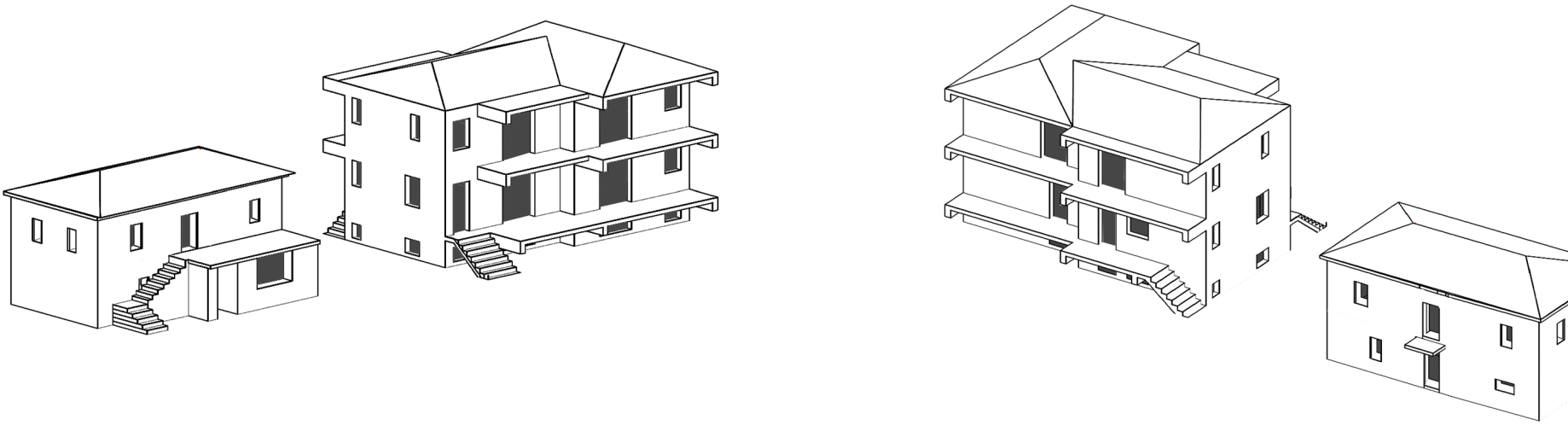

ΧΑΡΤΗΣ ΔΟΜΗΣΗΣ: 2012

Δομημένο περιβάλλον: Λαϊκή αρχιτεκτονική 1858-2012

Ογκοπλασία των κτηρίων τότε και σήμερα

Οι σύγχρονες οικοδομές που χτίζονται, κάθε άλλο παρά καθαρό σχήμα έχουν, όσον αφορά στο περίγραμμα και τη μορφή. Οι ντόπιοι μηχανικοί και αρχιτέκτονες (τους τελευταίους να φοβάστε περισσότερο) δεν φαίνεται να χρησιμοποιούν κανένα κατασκευαστικό ή δομικό κάνναβο, ο οποίος να τυποποιεί τα μεγέθη σε ευανάγνωστα υποσύνολα. Αντίθετα το περίγραμμα της οικοδομής υπόκειται σε αυξομειώσεις, ακόμη και ελάχιστες, ούτως ώστε να επιτυγχάνονται τα απαιτούμενα τετραγωνικά της άδειας, αλλά και να μην τα υπερβούν. Εννοείται ότι δεν γίνεται σύνθεση όγκων, ή σε απόπειρες που έχουν γίνει, πρόκειται μάλλον ορθογώνια σπίτια με παράξενες στραβές πτέρυγες, οι οποίες δέχονται ως επιστέγασμα για ν-ριχτη επικλινή κεραμοσκεπή που ενοποιεί όλα τα μέρη του σπιτιού μεταξύ τους. Ο οικοδομικός όγκος καταδιασπάται σε άτακτα αδιάκριτα μεταξύ τους υποσύνολα με μικρές εσοχές ή προεξοχές και χάνεται εντελώς από τους εξώστες, οι οποίοι ενίοτε περιτριγυρίζουν όλο το σπίτι στον όροφο. Τα μπαλκόνια αυξάνουν ουσιαστικά το αποτύπωμα του σπιτιού στο οικόπεδο, ενώ δίνουν στο χωριό ένα χαρακτήρα αστικότητας, ασύμβατο με το παρελθόν και τον σύγχρονο τρόπο ζωής στην επαρχία. Όταν υπάρχει άπλετος χώρος για εκτόνωση στον κήπο του κάθε σπιτιού, γιατί να αρκείται ο κάτοικος στα υποκατάστατα υπαίθριου χώρου της πόλης; Αντίθετα οι ημιυπαίθριοι χώροι, όταν δεν κλείνονται παράνομα από τους ιδιοκτήτες, συνάδουν με μια ζωή που μπορεί να επεκτείνεται από το εσωτερικό προς τα έξω, όντας ταυτόχρονα προστατευμένη και ελεγχόμενη.

Στα παλιά σπίτια της Αρχαίας Κορίνθου οι όγκοι είναι απλοί, οι γραμμές καθαρές και λιτές. Λόγω λίθινης κατασκευής το σχήμα των κατόψεων είναι κανονικό, συνήθως ορθογώνιο, ενώ το μέγιστο πλάτος καθορίζονταν από τη διαθέσιμη ξυλεία και εμπειρία της ξύλινης κατασκευής σε στέγες. Οι συνολικές αναλογίες σε κάτοψη κυμαίνονται από 1:2, συνηθέστερα σε 1:3 και σπανιότερα σε 1:4. Τα ανοίγματα διατρυπούν τον όγκο με οικονομία. Τα μεγάλα τους ποικίλουν, ενώ ακολουθείται μια στοιχειώδης συμμετρία, η οποία συχνότατα παραβιάζεται χάριν λειτουργικών απαιτήσεων. Αν το κάθε κτίσμα έχει μια αξία αισθητική χάρη στην απλότητά του, όλο το συγκρότημα της κατοικίας αποκτά σημασία με την διαπλοκή των επιμέρους όγκων-λειτουργιών σε ένα ενιαίο συγκρότημα με κέντρο αναφοράς του το σπίτι και την αυλή. Η ποικιλία αναγκών οδήγησε σε πληθώρα μοναδικών κάθε φορά λύσεων, προσδίδοντας σε επίπεδο πολεοδομικό μια ποικιλία εναλλαγής εντυπώσεων, με χαμηλά κτήρια, εξάρσεις κλπ.

Διαφορά ύψους - Διαφορά κλίμακας

Άλλο ένα σημείο των καιρών στις σύγχρονες οικοδομές είναι το υπόγειο. Υπόγειο μόνο στα χαρτιά, καθώς στην καλύτερη περίπτωση αποτελεί απλή υπερύψωση του ορόφου, ή συνηθέστερα αν όχι πάντα, πρόκειται για ημιυπόγειο αν όχι σε ακραίες περιπτώσεις κανονικό ισόγειο. Ο χώρος αυτός δεν φορολογείται και ποτέ δεν ανταποκρίνεται στη χρήση «αποθήκες», παρά αποτελεί επέκταση του σπιτιού ή ακόμη και αυτόνομο ενοικιαζόμενο διαμέρισμα. Δύο είναι τα άμεσα αντίκτυπα αυτής της πρακτικής στην Αρχαία Κορίνθο:

Από τη μια το υπόγειο απαιτεί βαθύτερες εκσκαφές, συνεπώς μεγαλύτερη πιθανότητα εύρεσης αρχαιοτήτων άρα και μετέπειτα καταστροφής τους. Από την άλλη η υπερύψωση της οικοδομής ξεκινά από το ένα μέτρο φτάνοντας ακόμη και τα 2.50 μ με αποτέλεσμα η κορυφογραμμή του οικισμού να έχει

αλλάξει ριζικά μέσα σε λίγα χρόνια. Άλλη μια πτυχή της κατασκευής υπογείου είναι η απομάκρυνση των κύριων χώρων διαβίωσης από το έδαφος, με άμεση συνέπεια σαλόνια κουζίνες και άλλοι χώροι να μην εκτονώνονται απευθείας στο έδαφος, αλλά σε βεράντες επί του εδάφους, ή σε εξώστες. Χάνεται έτσι η άμεση επαφή με το ύπαιθρο, τη στιγμή μάλιστα που το σπίτι βρίσκεται μέσα στη φύση... Βέβαια το ζήτημα είναι εδώ καθαρά υποκειμενικό. Για κάποιους η άμεση επαφή με το ύπαιθρο ενέχει κινδύνους, από υγρασία, τρωκτικά και ερπετά κλπ.

Όπωςδήποτε η πλειονότητα των φτωχικών παλιών σπιτιών ήταν ισόγεια. Όταν η οικογένεια είχε την οικονομική δυνατότητα να χτίσει κατοικία με όροφο το έκανε και διέμενε εκεί, ενώ στο ισόγειο ήταν αποθήκη και ο στάβλος για τα ζώα. Το λεγόμενο «κατώ» είναι ισόγειο ή σπανιότερα πρέπει να κατέβει κανείς ένα ή δύο σκαλοπάτια. Κανονικά υπόγεια είχαν κάποια ισόγεια σπίτια, καθαρά ως αποθηκευτικούς χώρους. Σε κάθε περίπτωση το συνολικό ύψος των παλαιών κτισμάτων μαζί με τη στέγη περιοριζόταν σε μεγέθη μέσα στην ανθρώπινη κλίμακα. Η σύγκρισή τους με τις σύγχρονες οικοδομές δείχνει τουλάχιστον μια μεγάλη απόκλιση μεγεθών, αν όχι και αισθητικής ποιότητας.

Ο παραμελημένος νότιος προσανατολισμός

Τα νέα σπίτια πάσχουν συνολικά από το σύνδρομο «κατοπτρικού προσανατολισμού». Με μοναδικό κριτήριο τη θέα οι ντόπιοι μηχανικοί, ακόμη και αρχιτέκτονες «ιονόματα» της περιοχής, ανοίγουν το σπίτι προς τη θέα της θάλασσας, η οποία βρίσκεται στο βορρά. Προς νότο τα ανοίγματα είναι φειδωλά, μικρά, ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις σε αυτό τον προσανατολισμό διατάσσονται μπάνια, πλυσταριά, αποθηκούλες, κλιμακοστάσια, εν ολίγοις όλοι οι χώροι αυτοί, οι οποίοι είναι ιδανικοί για να ανακόψουν τους βορινούς ανέμους, παρέχοντας μια θωράκιση στο σπίτι. Σε κάποιες ίσως περιπτώσεις ένα μικρό κομμάτι του καθιστικού ανοίγεται μέσω μικρής μπαλκονόπορτας προς το νοτιά, εξασφαλίζοντας άμεση ηλιακή πρόσοδο. Ειρωνεία είναι ότι εν τέλει οι βεράντες προς τη θάλασσα αξιοποιούνται για πολύ λίγο το καλοκαίρι, όταν φυσικά δεν πνέουν οι ισχυροί βοριάδες. Αντίθετα καθ' όλη τη διάρκεια της χειμερινής ηλιοφάνειας οι κάτοικοι σπεύδουν να λιαστούν έξω από τις μικρές νότιες μπαλκονόπορτες τους.

Παρόλα αυτά ούτε οι παλαιότεροι φαίνεται να είχαν κριτήριο τον νότιο ήλιο, ούτε καν τα αρχοντικά της τουρκοκρατίας, με εξαίρεση αυτό του Μπέη. Το χαγιάτι του ήταν νότιο, καθώς αν ήθελε θέα ο βοεβόδας, είχε στη διάθεσή του δύο πύργους με μπλεβεντέρε. Τα παλιά πέτρινα σπίτια άλλες φορές διατάσσουν τις κύριες όψεις τους προς νότο και άλλες προς το βορρά. Εξαρτάται από το οικόπεδο. Από την άλλη, οι τυποποιημένες διαστάσεις των κουφωμάτων κάθε όψης, μάλλον συμβάλλανε σε ένα ισοζύγιο απωλειών και ωφέλειας σε θερμότητα. Πάντως όταν η αυλή του σπιτιού ήταν νότια, τότε σκιαζόταν από μουριά ή από κληματαριά.

Άλλος τρόπος ζωής, άλλο σπίτι

Στα παλιά σπίτια η κύρια κατοικία στην ανεπτυγμένη μορφή της είχε τέσσερα δωμάτια. Ένα μικρό προθάλαμο, το εμπασόν και ένα μικρό αποθηκευτικό χώρο, την καμαρούλα. Οι δύο κύριοι χώροι διαβίωσης ήταν το χειμερινό και η σάλα. Το χειμερινό ήταν η καρδιά του σπιτιού. Εκεί μένανε, μαγειρεύανε, τρώγανε και κοιμόνταν. Η σάλα αποτελούσε το σαλόνι του σπιτιού, απόηχος καθαρά του οθωμανικού μουσαφίρ οντά

ή καλού οντά. Εκεί υποδέχονταν τους ξένους και είχαν τα καλά έπιπλα, ακόμη και καρέκλες με ψηλό τραπέζι.

Αυτή η κατανομή των λειτουργιών με βάση το δίπολο: Σπίτι και χώροι για τους ξένους, μεταφέρεται αυτούσια στα νέα σπίτια, ειδικά αυτά που χτίστηκαν τις δεκαετίες του 1970 και 1980. Η οικογένεια μένει τον περισσότερο χρόνο της στην τραπεζαρία της κουζίνας, στην οποία συνήθως υπάρχει ένας καναπές και η τηλεόραση. Το σαλόνι και η τραπεζαρία αποτελούν ένα ευρύχωρο δωμάτιο, συνηθέστερα απομονωμένο από το υπόλοιπο σπίτι, το οποίο ανοίγει μόνο στις επίσημες περιστάσεις του σπιτιού. Εκεί υπάρχουν τα καλά έπιπλα και τα σκρίνια με τα καλά σερβίτσια.

Το παλιό σπίτι αποτελούσε ουσιαστικά μια εσωστρεφή μικρή μονάδα παραγωγής και αυτοκατανάλωσης. Τα επί μέρους τμήματα αυτού του «εργοστασίου» αντιστοιχούσαν στο δικό τους αυτόνομο κτίσμα, με αποτέλεσμα η εικόνα του δομημένου χώρου να αποτελείται από μικρά κτήρια σπαρμένα στο τοπίο, περιτριγυρισμένα από ψηλές μάντρες με εξάρσεις, συνήθως του σπιτιού με το όροφο.

Αναπόφευκτα η αλλαγή των σύγχρονων καθημερινών αναγκών οδήγησε σε διαφορετικές λειτουργίες, οι οποίες φυσικά εκφράστηκαν με το δικό τους τρόπο στο χώρο.

Τώρα πλέον το σημερινό μοντέλο διαβίωσης οδήγησε σε «αποβιομηχάνιση» με αποτέλεσμα όλες οι λειτουργίες να συγκεντρώνονται σε ένα όγκο του σπιτιού, ο οποίος σε σύγκριση με τα παλαιότερα συγκροτήματα σπιτιών παραμένει μεγαλύτερος αθροιστικά.

Ο οικοδομικός όγκος αυξήθηκε λόγω άλλων απαιτήσεων του σύγχρονου καταναλωτικού προτύπου ζωής: Playrooms, γυμναστήρια, dressing rooms, υπεράριθμα υπνοδωμάτια και μπάνια, ξενώνες και όλα με γενναία τετραγωνικά. Χρήσεις πολλές φορές παράλογες που ψάχνουν να ανταποκριθούν σε προβλήματα επίπλαστα. Δικαιώνεται λοιπόν ο Άρης Κωνσταντινίδης που ήθελε να κάνει τους ανθρώπους να «βρουν το εαυτό τους και τις πραγματικές τους ανάγκες».

Τα σύγχρονα σπίτια συμπληρώνει ένας στεγασμένος χώρος στάθμευσης, ο οποίος μπορεί και να χρησιμεύει σαν αποθήκη, ενώ δεν λείπει από αρκετούς κήπους και χώρος για την ψησταριά. Σε περίπτωση που η οικογένεια ασχολείται συστηματικά με τη γεωργία, η αποθήκη αποκτά μεγαλύτερες διαστάσεις ή φιλοξενεί και κάποιο εργαστήριο, ενώ ο χώρος στάθμευσης των γεωργικών μηχανημάτων ανεξαρτητοποιείται. Άλλες φορές οι χώροι αυτοί φιλοξενούνται στο ισόγειο της κατοικίας, το οποίο είναι κλειστό ή έχει τη μορφή πιλοτή. Ένας απόηχος με άλλα λόγια μιας παλιάς συνήθειας...

Συμπεράσματα...

Ποιοτικά λοιπόν και ποσοτικά η εικόνα του χωριού άλλαξε ριζικά τα τελευταία 40 χρόνια και σαν οικοδομημένο περιβάλλον και ως πρακτική καθημερινού βίου. Εγείρονται λοιπόν ζητήματα για το αν η νέα γενιά μπορεί να νιώσει μια πολιτιστική συνέχεια, όταν τίποτε σχεδόν δεν υπάρχει από το παλιό, ώστε να το μετουσιώσει σε καινούριο...

ΛΑΪΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
1858-1928

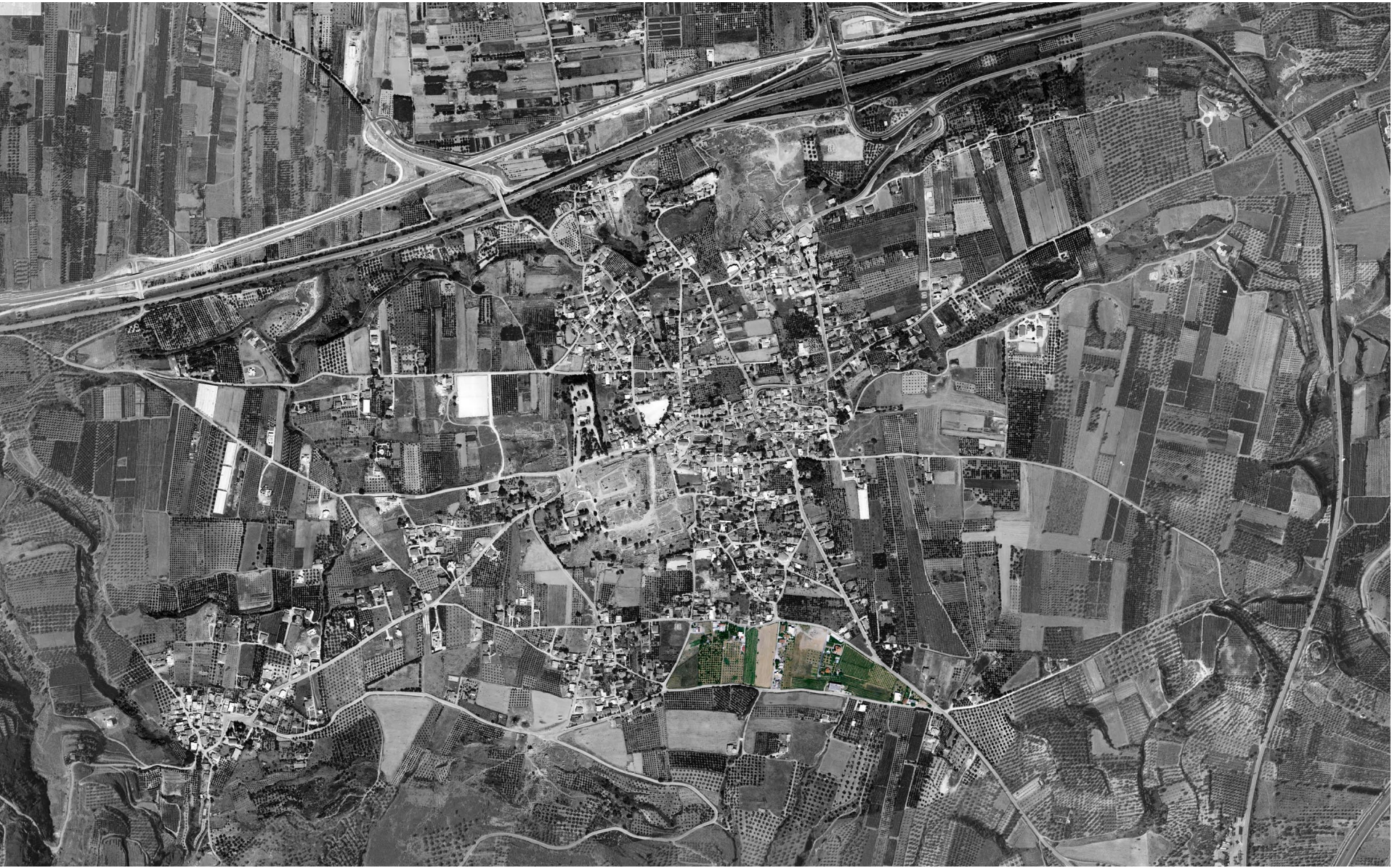

ΒΙΟΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ

Πολεοδομική παρέμβαση

Περιοχή Μελέτης

Η περιοχή μελέτης εφάπτεται με τις παλαιότερες και πυκνότερες γειτονίες του χωριού, τον Αραπομαχαλά. Κέντρο του θεωρείτο η μητροπολιτική εκκλησία της Παναγίας, ναός κατεδαφισμένος τη δεκαετία του 1950, παρόλο που αναγόταν στον 16ο αιώνα. Στη θέση των ερειπίων έχει εγκατασταθεί το γήπεδο καλαθοσφαίρισης του τοπικού αθλητικού συλλόγου, ενώ ακριβώς απέναντι λειτουργεί το εξατάξιο Δημοτικό Σχολείο του χωριού.

Ενδιαφέρον παρουσιάζεται και από άποψη πολιτιστικού πλούτου. Ο ιστός διατηρεί το άναρχο δαιδαλώδες δίκτυο των στενών δρόμων, ενώ τα οικοδομικά τετράγωνα είναι ακριβώς τα ίδια από την εποχή της τουρκοκρατίας. Δυστυχώς δεν έχουν σωθεί πολλά παλαιά σπίτια άθικτα, αλλά σημαντικός αριθμός έχει αποκατασταθεί, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλά σημεία με την πολεοδομική μικροκλίμακά τους ατόφια. Στο δυτικό άκρο μάλιστα της γειτονιάς σώζεται ένα άθικτο συγκρότημα παλαιών ισόγειων κατοικιών, σε σχετικά καλή κατάσταση και με αρχιτεκτονική αξία διατήρησης όχι σαν κάτι ιδιαίτερο ιστορικά, αλλά αξιομνημόνευτο για τις νέες γενιές κατοίκων. Επίσης η αρχαιολογική σκαπάνη έχει φέρει στο φως σημαντικά ευρήματα. Νοτίως του σχολείου η αμερικανική Σχολή Κλασικών σπουδών έφερε στο φως διαδοχικά φτωχοκάλυβα της τουρκοκρατίας, αυθεντικούς μάρτυρες της γειτονιάς του αραπομαχαλά, κτίσματα ρωμαϊκά και ελληνιστικά. Στον ίδιο δρόμο νοτιότερα έχει ανασκαφεί ρωμαϊκό νυμφαίο

Οι καλλιέργειες κυρίως αμπέλια και εσπεριδοειδή, συνεχίζουν να υφίστανται εντός των ορίων της γειτονιάς αυτής, παρά την οικοπεδοποίηση. Τα δέντρα έχουν σημαντική παρουσία και επίδραση στην αντίληψη του δομημένου χώρου, ενώ είναι αγαπητά από τους κατοίκους.

Στο νοτιοανατολικό άκρο της περιοχής βρίσκεται ένα κομβικό σταυροδρόμι, το λεγόμενο «Κακάβι». Από εκεί μπορεί κανείς να μεταβεί στον Ακροκόρινθο και την Αναπλογά ή να συνεχίσει στο κέντρο του χωριού και τον αρχαιολογικό χώρο. Οι δύο

αυτοί δρόμοι περικλείουν μια περιοχή, η οποία αρχίζει πλέον να δραστηριοποιείται ζωηρά στον τομέα της οικοδομής. Ομάδες με μεζονέτες ξεφυτρώνουν εδώ και εκεί, ενώ ο νέος ιερός ναός, το Κ.Α.Π.Η και το νηπιαγωγείο αποτελούν μοχλό ανάπτυξης του χώρου.

Για να μην έχουμε όμως θλιβερά παραδείγματα άναρχης δόμησης οικοπέδων χωρίς καν τη στοιχειώδη χάραξη οδών πρέπει να μπει μια τάξη στην περιοχή, προτού η ιδιωτική οικοδομή τα εξαλείψει όλα.

Στο χωριό υπάρχουν περιπτώσεις τέτοιας άναρχης δραστηριότητας, οι οποίες οδήγησαν σε ένα υποβαθμισμένο οικιστικό περιβάλλον. Στην συγκεκριμένη περιοχή υπάρχει ακόμη αδόμεητα οικοπέδα ζωτικά για ελεύθερους χώρους, στάθμευση ή ανάπτυξη του πολιτιστικού πλούτου του τόπου. Ειδικά το νηπιαγωγείο, το Κ.Α.Π.Η και ο ναός χρειάζονται χώρους εκτόωσης αλλά και στάθμευσης.

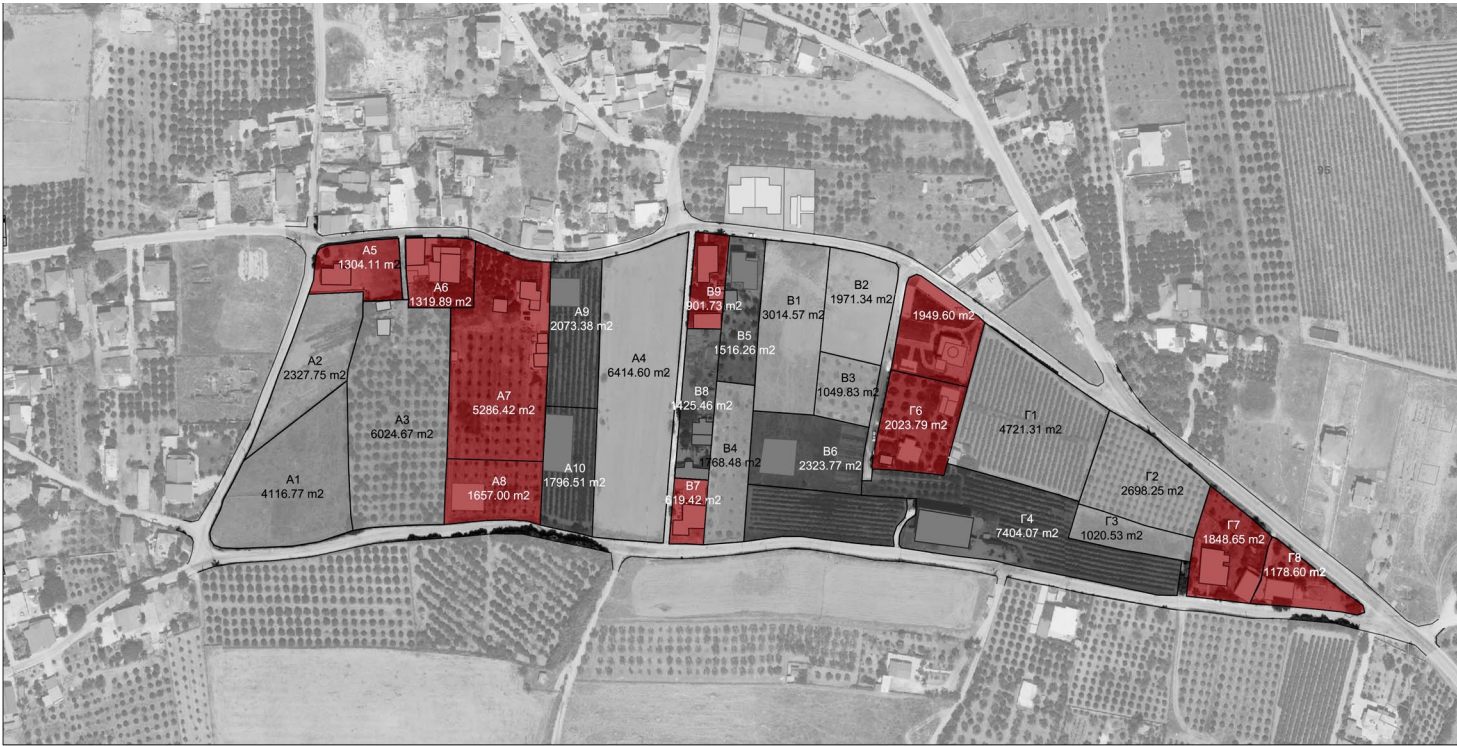
Πρόταση Παρέμβασης

Η στρατηγική παρέμβασης που προτείνεται στην παρούσα εργασία έχει ως στόχο την ομαλή και ελεγχόμενη οικοδομική ανάπτυξη προς όφελος των καλλιεργήσιμων εκτάσεων.

Βασικό σκεπτικό είναι η συγκέντρωση της δόμησης σε πυκνούς θύλακες, αφήνοντας ελεύθερη την υπόλοιπη γη για γεωργική εκμετάλλευση. Η κάθε ιδιοκτησία χωρίζεται σε δύο κομμάτια. Στο ένα δύναται ο ιδιοκτήτης να οικοδομήσει, ενώ στο άλλο μπορεί μόνο να καλλιεργήσει.

Τα οικοδομήσιμα οικοπέδα που προκύπτουν αποτελούν οικοδομικούς θύλακες στους οποίους μπορεί να εφαρμοστεί ένα ενιαίο προδιαγεγραμμένο διάγραμμα κάλυψης ή ακόμη και να αντιμετωπιστεί συνολικά από κάποιον μελετητικό φορέα, πολεοδόμο ή αρχιτέκτονα. Με σαφή ορισμό ειδικών όρων δόμησης μπορεί να αφεθεί ελεύθερος ο κάθε ιδιοκτήτης να οικοδομήσει ανεξάρτητα.

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ μ²	ΕΞΑΝΤΛΗΜΕΝΗ ΔΟΜΗΣΗ	ΑΔΟΜΗΤΟ
ΤΟΜΕΑΣ Α	A1	4116,77	•
	A2	2327,75	•
	A3	6024,67	•
	A4	6414,60	•
	A5	1304,11	•
	A6	1319,89	•
	A7	5286,42	•
	A8	1657,00	•
	A9	2073,38	•
	A10	1796,51	•
ΤΟΜΕΑΣ Β	B1	3014,57	•
	B2	1971,34	•
	B3	1049,83	•
	B4	1768,48	•
	B5	1516,26	•
	B6	2323,77	•
	B7	619,42	•
	B8	1425,46	•
	B9	901,73	•
ΤΟΜΕΑΣ Γ	G1	4721,31	•
	G2	2698,25	•
	G3	1020,53	•
	G4	7404,07	•
	G5	1949,60	•
	G6	2023,79	•
	G7	1848,65	•
	G8	1178,60	•

ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

Αποτυπώθηκε η υφιστάμενη κατάσταση της περιοχής μελέτης ως είχε τον Ιανουάριο του 2012.

Τα όρια των οικοπέδων και η εμβαδομέτρηση έγιναν σε ψηφιακό υπόβαθρο υπό κλίμακα από το κτηματολόγιο.

Άρτια και οικοδομήσιμα θεωρήθηκαν τα οικόπεδα τα οποία έχουν πρόσοψη σε δρόμο, ο οποίος περιλαμβάνεται στο σχέδιο του οικισμού το 1985.

Οι ιδιοκτησίες με οικοδομές θεωρήθηκε ότι έχουν εξαντλήσει το συντελεστή δόμησης.

Από τις παραπάνω ιδιοκτησίες, μερικές δεν επηρεάζονται από το πρόγραμμα παρέμβασης (με ερυθρό χρώμα), ενώ άλλες υφίστανται αναθεώρηση των ορίων τους προς εξυπηρέτηση του συνολικού σχεδιασμού (σκούρο γκρι).

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΔΥΣΜΕΝΕΣ, ΥΠΕΡ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ

ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

Χρονικός ορίζοντας 25 ετών, δηλαδή προσομοιώνεται η δόμηση το 2035.

Οι ιδιοκτήτες διατηρούν τις ιδιοκτησίες τους ως είχαν το 2012 χωρίς να κάνουν οποιαδήποτε κατάτμηση.

Σε κάθε ένα από τα οικόπεδα πραγματοποιούνται τα 300 μ² από τα 400 μ² που επιτρέπονται.

Κάθε οικοδομή είναι με όροφο, έχει υπόγειο που προεξέχει 1,5 μ. από το φυσικό έδαφος και εξαντλεί το νόμιμο ύψος δηλαδή 9 μ. (7,5 μ. η οικοδομή συν 1,5 μ. για τη στέγη). Το αποτύπωμα του κτηρίου επί του εδάφους είναι 120 μ².

Στη δόμηση περιλαμβάνεται άλλο ένα κτήριο για στάθμευση οχημάτων και αποθήκη, έκτασης 60 μ².

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΠΙΘΑΝΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ

ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

Χρονικός ορίζοντας 25 ετών, δηλαδή προσομοιώνεται η δόμηση το 2035.

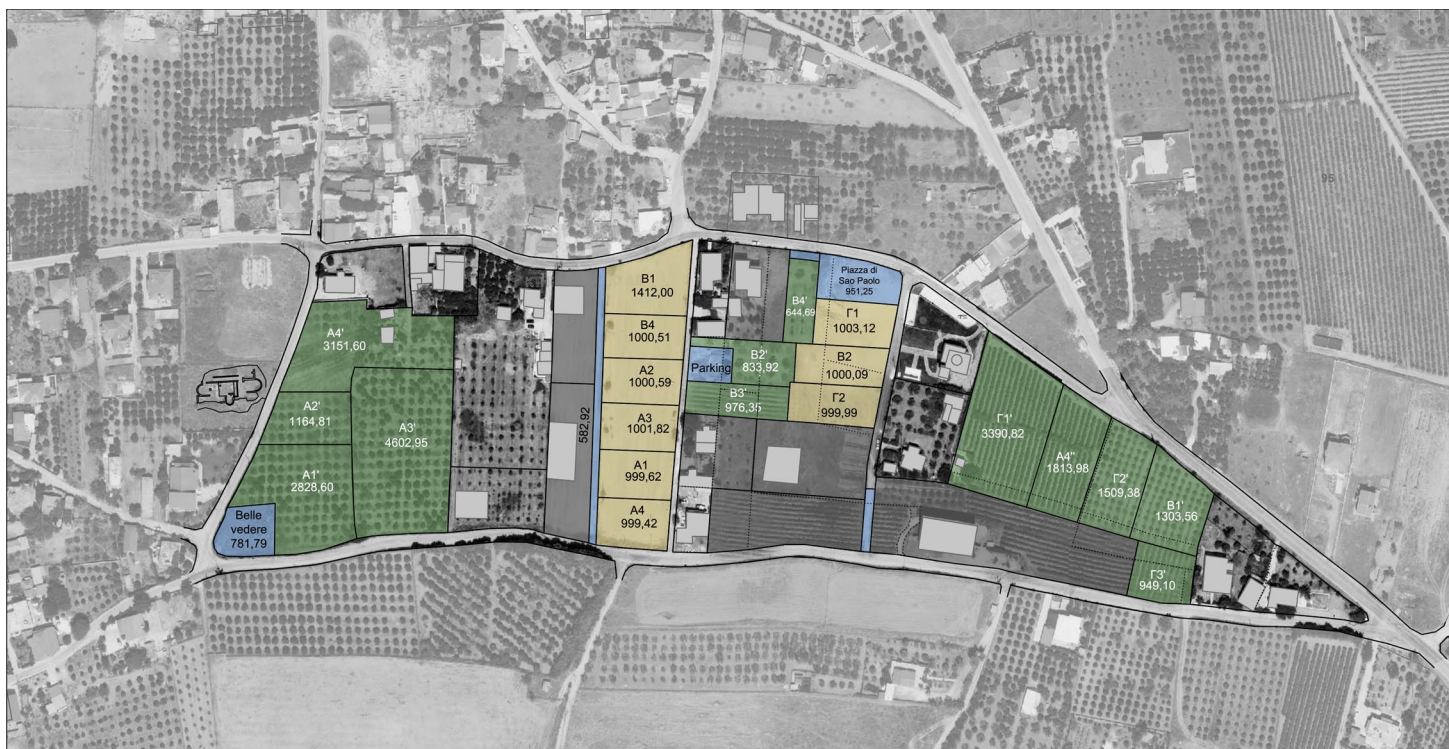
Οι ιδιοκτήτες πραγματοποιούν τις μέγιστες δυνατές νόμιμες κατατμήσεις για τις ιδιοκτησίες τους (1000 μ² επιφάνεια γηπέδου με 15 μ. πρόσοψη σε δρόμο).

Σε κάθε ένα από τα κατατμημένα γήπεδα πραγματοποιούνται τα 300 μ² από τα 400 μ² που επιτρέπονται.

Κάθε οικοδομή είναι με όροφο, έχει υπόγειο που προεξέχει 1,5 μ. από το φυσικό έδαφος και εξαντλεί το νόμιμο ύψος δηλαδή 9 μ. (7,5 μ. η οικοδομή συν 1,5 μ. για τη στέγη). Το αποτύπωμα του κτηρίου επί του εδάφους είναι 120 μ².

Στη δόμηση περιλαμβάνεται άλλο ένα κτήριο για στάθμευση οχημάτων και αποθήκη, έκτασης 60 μ².

	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ μ2	ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΟΜΗΣΗΣ	ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕ ΓΗ 7 %	ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΗ ΕΚΤΑΣΗ μ2	ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΜΗ ΕΚΤΑΣΗ μ2	ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΤΑΤΜΗΣΕΙΣ	ΔΥΝΑΜΕΙ ΔΟΜΗΣΗ
Α1	4116,77	400	288,17	1000	2828,60	0	400
Α2	2327,75	400	162,94	1000	1164,81	0	400
Α3	6024,67	400	421,72	1000	4602,95	0	400
Α4	6414,60	400	449,02	1000	4965,58	0	400
Β1	3014,57	400	211,01	1500	1303,56	0	400
Β2	1971,34	400	137,99	1000	833,92	0	400
Β3	1049,83	0	73,48	0	976,35	0	0
Β4	1768,48	400	123,79	1000	644,69	0	400
Γ1	4721,31	400	330,49	1000	3390,82	0	400
Γ2	2698,25	400	188,87	1000	1509,38	0	400
Γ3	1020,53	0	71,43	0	949,10	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	35128,10	3600	2458,91	9500	23169,76		3600

1. Κάθε ιδιοκτήτης εξαντλεί το δικαίωμα δόμησης των 400 μ2 σε έκταση 1000 μ2, ανεξαρτήτως της επιφάνειας γης που κατείχε πριν.

2. Από τα 35.128 μ2 ιδιοκτησιών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, περίπου το 25% διατίθενται για οικοδόμηση (9500 μ2), ενώ το υπόλοιπο αποδίδεται με τη μορφή καλλιεργήσιμης γης στον ιδιοκτήτη.

3. Η δόμηση συγκεντρώνεται σε δύο οικιστικούς θύλακες κοντά σε υφιστάμενα κτήρια για να δημιουργηθούν συμπαγείς οικοδομικές ενότητες.

4. Στο κάθε οικόπεδο δύναται να εξαντληθούν τα νόμιμα τετραγωνικά χτίζοντας προοδευτικά δύο μονάδες κατοικίας, ώστε η μια να μπορεί να μεταβιβαστεί στα παιδιά της οικογένειας.

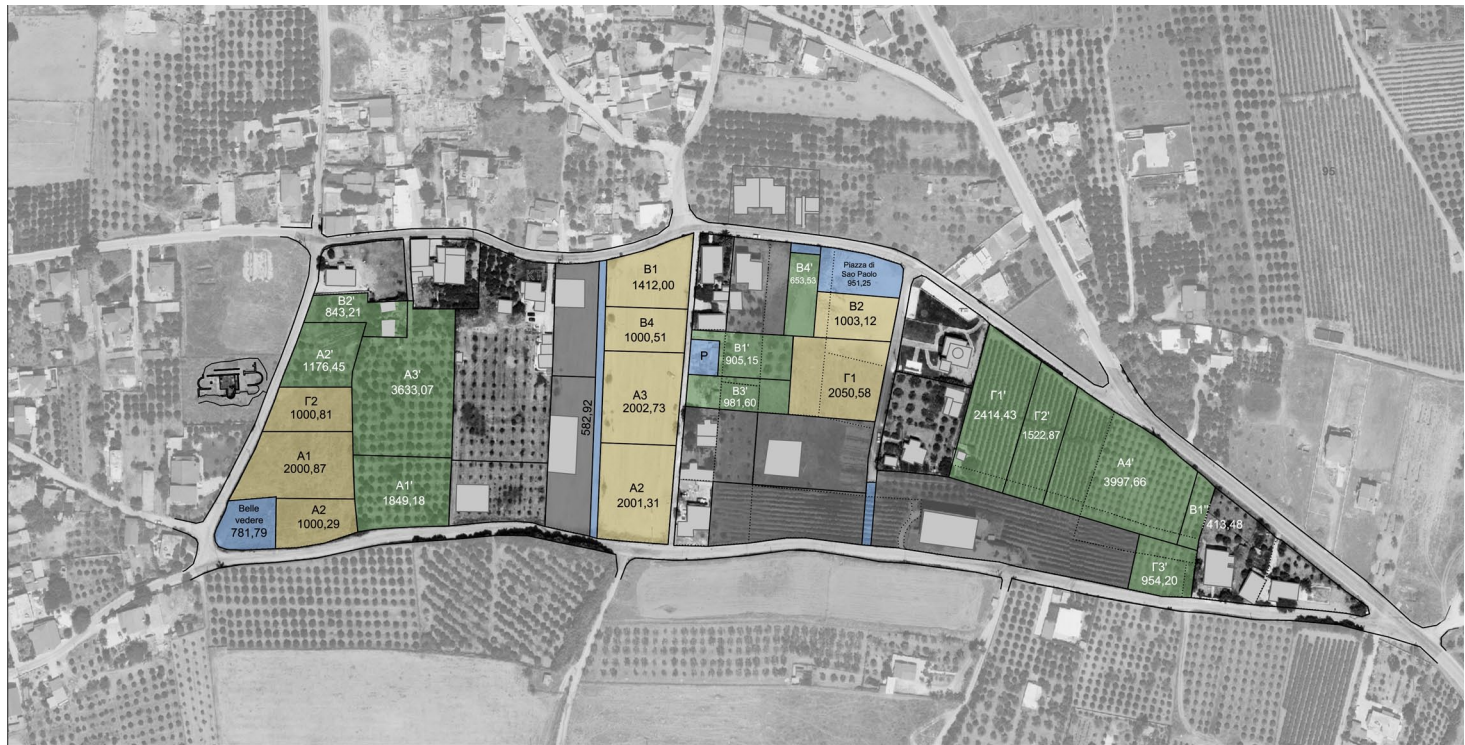
5. Στη γεωργική γη που προκύπτει επιτρέπεται η οικοδόμηση μόνον βοηθητικού ισόγειου χώρου έως 30 μ2, ο οποίος όμως δεν προσμετράται στη δόμηση.

6. Απαγορεύεται η μερική ή συνολική εγκατάσταση φωτοβολταϊκού πάρκου στη γεωργική γη που προκύπτει.

7. Οι ιδιοκτησίες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα υπόκεινται σε εισφορά γης 7 % επί της αρχικής επιφάνειας της ιδιοκτησίας για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων.

8. Οι κάτοχοι μεγάλων εκτάσεων γης έχουν στη διάθεσή τους αναλογικά λίγη έκταση για οικοδόμηση, αλλά πολύ περισσότερη για καλλιέργεια. Τα οφέλη από την εντατική γεωργική αξιοποίηση της γης μπορεί μακροπρόθεσμα να είναι περισσότερα από αυτά μιας οικοδομικής ανάπτυξης.

ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΣ ΣΕΝΑΡΙΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ μ2	ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΟΜΗΣΗΣ	ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕ ΓΗ 6,5 %	ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΗ ΕΚΤΑΣΗ μ2	ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΜΗ ΕΚΤΑΣΗ μ2	ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΤΑΤΜΗΣΕΙΣ	ΔΥΝΑΜΕΙ ΔΟΜΗΣΗ
A1	4116,77	400	267,59	2000	1849,18	1	800
A2	2327,75	400	151,30	1000	1176,45	0	400
A3	6024,67	400	391,60	2000	3633,07	1	800
A4	6414,60	400	416,94	2000	3997,66	1	800
B1	3014,57	400	195,94	1500	1318,63	0	400
B2	1971,34	400	128,13	1000	843,21	0	400
B3	1049,83	0	68,23	0	981,60	0	0
B4	1768,48	400	114,95	1000	653,53	0	400
Γ1	4721,31	400	306,88	2000	2414,43	1	800
Γ2	2698,25	400	175,38	1000	1522,87	0	400
Γ3	1020,53	0	66,33	0	954,20	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	35128,10	3600	2283,27	13500	19344,83		5200

1. Κάθε ιδιοκτήτης εξαντλεί το δικαίωμα δόμησης των 400 μ2 σε έκταση 1000 μ2. Ωστόσο για τους κάτοχους γης άνω των 4000 μ2 δίδονται 2000 μ2 προς οικοδόμηση με δυνατότητα κατάρτησης σε δύο οικοπέδα των 1000 μ2 και δικαίωμα δόμησης 400 μ2 έκαστο. Το μέτρο στοχεύει να λειτουργήσει σαν κίνητρο για τους κατόχους μεγάλων εκτάσεων γης.

2. Από τα 35.128 μ2 ιδιοκτησιών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, περίπου το 37% διατίθενται για οικοδόμηση (13500 μ2), ενώ το υπόλοιπο αποδίδεται με τη μορφή καλλιεργήσιμης γης στον ιδιοκτήτη.

3. Η δόμηση κατανέμεται σε τρεις οικιστικούς θύλακες.

4. Η δυνατή δόμηση συνολικά ξεκινά από τα 3600 μ2 ενώ με τις κατατμήσεις δύναται προοδευτικά να φτάσει στα 5200 μ2.

5. Στη γεωργική γη που προκύπτει επιτρέπεται η οικοδόμηση μόνον βοηθητικού ισόγειου χώρου έως 30 μ2, ο οποίος όμως δεν προσμετράται στη δόμηση.

6. Απαγορεύεται η μερική ή συνολική εγκατάσταση φωτοβολταϊκού πάρκου στη γεωργική γη που προκύπτει.

7. Οι ιδιοκτησίες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα υπόκεινται σε εισφορά γης 6.5% επί της αρχικής επιφάνειας της ιδιοκτησίας για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων.

8. Οι κάτοχοι μεγάλων εκτάσεων γης συνεχίζουν να ευνοούνται, μπορούν να οικοδομήσουν διπλάσια τετραγωνικά από πριν, ενώ διατηρούν ικανοποιητικές εκτάσεις για καλλιέργεια.

	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ μ2	ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΟΜΗΣΗΣ	ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕ ΓΗ 7 %	ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΗ ΕΚΤΑΣΗ μ2	ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΜΗ ΕΚΤΑΣΗ μ2	ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΤΑΤΜΗΣΕΙΣ	ΔΥΝΑΜΕΙ ΔΟΜΗΣΗ
Α1	4116,77	400	288,17	2000	1828,60	1	800
Α2	2327,75	400	162,94	1000	1164,81	0	400
Α3	6024,67	400	421,72	3000	2602,95	2	1200
Α4	6414,60	400	449,02	3000	2965,58	2	1200
Β1	3014,57	400	211,01	1500	1391,56	0	400
Β2	1971,34	400	137,99	1000	833,92	0	400
Β3	1049,83	0	73,48	0	976,35	0	0
Β4	1768,48	400	123,79	1000	644,69	0	400
Γ1	4721,31	400	330,49	2000	2390,82	1	800
Γ2	2698,25	400	188,87	1000	1509,38	0	400
Γ3	1020,53	0	71,43	0	949,10	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	35128,10	3600	2458,91	15500	16899,76		6000

1. Κάθε ιδιοκτησία χωρίζεται bruto σε 50 % οικοδομήσιμη έκταση και 50 % γεωργική γη. Το ποσοστό προς οικοδόμηση επιδιώκεται να αποτελείται από ακέραια πολλαπλάσια του 1000, ενώ η υπόλοιπη έκταση διατίθεται για καλλιέργεια. Για κάθε 1000 μ2 οικοπέδου ο ιδιοκτήτης έχει δυνατότητα κατάτμησης και 400 μ2 δικαίωμα δόμησης για έναστο τμήμα. Το κίνητρο αυξάνεται για τους μεγάλους κατόχους γης.

2. Από τα 35.128 μ2 ιδιοκτησιών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, περίπου το 44% διατίθενται για οικοδόμηση (15500 μ2), ενώ το υπόλοιπο αποδίδεται με τη μορφή καλλιεργήσιμης γης στον ιδιοκτήτη.

3. Η δόμηση κατανέμεται σε τρεις οικιστικούς θύλακες μεγαλύτερης έκτασης, οι οποίες κατακερματίζουν τη γεωργική γη.

4. Η δυνατή δόμηση συνολικά ξεκινά από τα 3600 μ2 ενώ με τις κατατμήσεις δύναται προοδευτικά να φτάσει στα 6000 μ2.

5. Στη γεωργική γη που προκύπτει επιτρέπεται η οικοδόμηση μόνον βοηθητικού ισόγειου χώρου έως 30 μ2, ο οποίος όμως δεν προσμετράται στη δόμηση.

6. Απαγορεύεται η μερική ή συνολική εγκατάσταση φωτοβολταϊκού πάρκου στη γεωργική γη που προκύπτει.

7. Οι ιδιοκτησίες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα υπόκεινται σε εισφορά γης 7 % επί της αρχικής επιφάνειας της ιδιοκτησίας για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων.

8. Οι κάτοχοι μεγάλων εκτάσεων γης ευνοούνται καθώς σε κάποιες περιπτώσεις μπορούν να οικοδομήσουν ακόμη και τριπλάσια τετραγωνικά από πριν, ωστόσο η καλλιεργήσιμη γη τους είναι δραστικά μειωμένη.

Αρχιτεκτονική πρόταση κατοικιών

Γενικοί προβληματισμοί

Το δομημένο περιβάλλον έχασε την ταυτότητά του. Η Αρχαία Κόρινθος άλλαξε ριζικά πρόσωπο τις δεκαετίες του 1970 και 1980 μετά το σεισμό του 1962. Η μιας δορυφορικής λήψης του σήμερα με το χάρτη του 1964 αποδεικνύει με τον πιο πρόδηλο τρόπο κάτι τέτοιο. Η εικόνα των εσωστρεφών συγκροτημάτων, με τον οικοδομικό όγκο διαμοιρασμένο στα επιμέρους βοηθητικά κτίσματα μαζί με τις ψηλές μάντρες, έχει εκλείψει εντελώς. Κατ' επέκταση ο δημόσιος χώρος, η χωρική ποιότητα του δρόμου και του οικοδομικού τετραγώνου έχουν αλλοιωθεί ανεπανόρθωτα. Είναι πράγματι κρίμα στοιχεία, τα οποία προέκυψαν από μια επιτακτική αναγκαιότητα τον 16ο αιώνα, να φτάνουν άθικτα μέχρι και το 1960 και μετά εντελώς ξαφνικά να χάνονται για πάντα, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει το παραμικρό δείγμα τους, ούτε καν για «μουσειακή προβολή».

Βέβαια συγκεκριμένοι παράγοντες οδήγησαν σε αυτή την κατάσταση, όπως η ευμάρεια και η έλλειψη παιδείας και ενημέρωσης. Ταυτόχρονα εξέλειψε η λειτουργική αναγκαιότητα των παλαιότερων κελυφών ή των ψηλών μαντρών και φυσικά δεν έγινε καμιά επανομηματοδότησή τους. Οι συνέπειες είναι πλέον εμφανείς: Η Αρχαία Κόρινθος χάνοντας την ταυτότητά της μετατράπηκε αυτομάτως σε ένα τυπικό οικισμό της ελληνικής επαρχίας με μόνη ιδιαιτερότητα τον αρχαιολογικό χώρο. Το χωριό δεν είναι σε θέση να συγκρατήσει τον επισκέπτη παραπάνω από το ημίωρο που διαρκεί η περιήγηση στα αρχαία, διότι πολύ απλά πέραν των αρχαιοτήτων δεν έχει τα μέσα να αναδείξει άλλες αξίες και ομορφιές. Οι ίδιοι οι κάτοικοι παραδέχονται πλέον πως αν είχε διατηρηθεί κάτι από «το παραδοσιακό χρώμα» τα πράγματα θα ήταν αλλιώς για την πορεία του τόπου.

Ένας τόπος ο οποίος έχει χάσει την ιδιαιτερότητά του, χάνει τη συνείδηση της ετερότητας στο σύνολο της χώρας. Οι κάτοικοι μη διακρίνοντας τα στοιχεία του «μοναδικού» αποξενώνονται από τη γη και τον τόπο τους, ενώ σταδιακά χάνουν και τη δυνατότητα ανάγνωσης του Genius Loci. Άμεσο αποτέλεσμα η απάθεια απέναντι στα κοινά και η μη συμβολή του ατόμου για το καλό της κοινότητας. Όταν το καλόν γίνει κτήμα του συνόλου, τότε κάθε μέλος του νιώθει μοναδικό, το υιοθετεί, το συντηρεί, το προωθεί.

Όταν όμως τίποτε σχεδόν από το παλαιό δεν έχει σωθεί, έχει νόημα να εναρμονιστεί με αυτό που μετά βίας σώζεται και μέχρι πρότινος είχε χρεοκοπήσει στις συνειδήσεις του κόσμου; Η απάντηση είναι ότι έχει νόημα να αναζητήσεις αξίες στο παλαιό, μα πάνω απ' όλα να ξαναβρούμε την ταυτότητά μας, η οποία χάθηκε εντελώς ελέω της αλλοτρίωσης του καταναλωτισμού και του σύγχρονου τρόπου ζωής.

Οι επεμβάσεις και ειδικότερα οι προτεινόμενες κατοικίες προσπαθούν να συλλέξουν ψήγματα της ταυτότητας που χάθηκε και να αφουγκραστούν τον τόπο, ώστε να μετουσιωθούν με όρους της σύγχρονης αρχιτεκτονικής σε ένα δείγμα από αυτό που χάθηκε. Σε μια νέα αρχή για να αποκτήσει η Αρχαία Κόρινθος ένα νέο πρόσωπο.

Σενάριο κατοίκησης

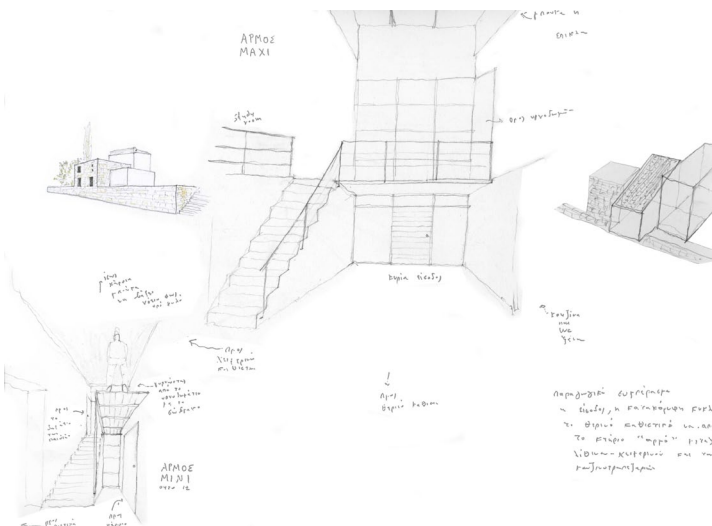
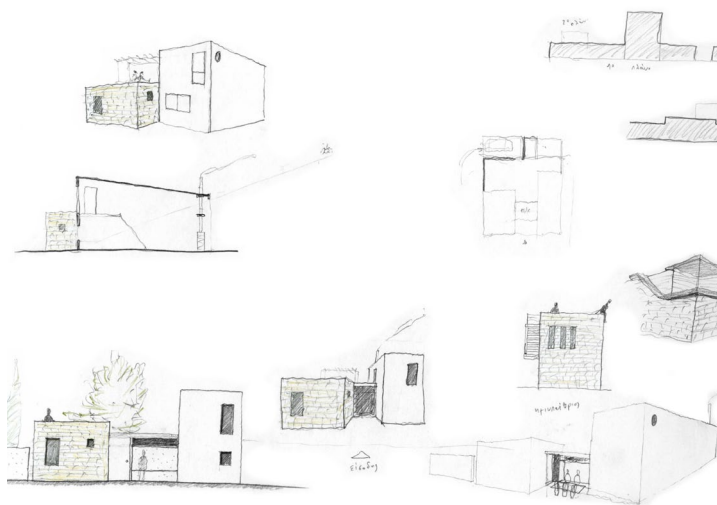
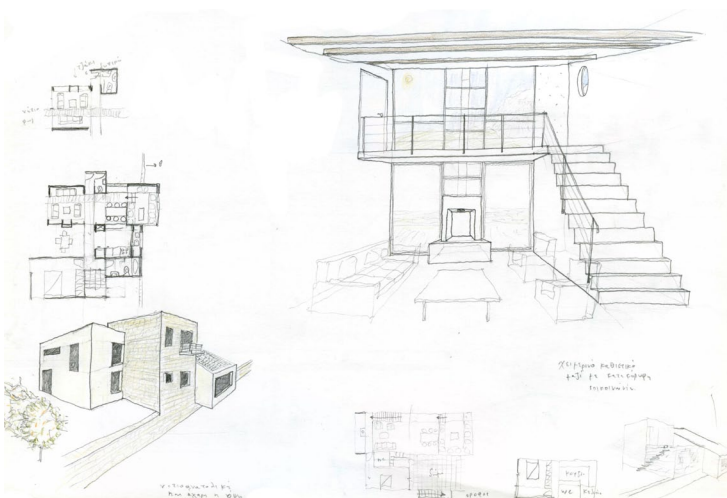
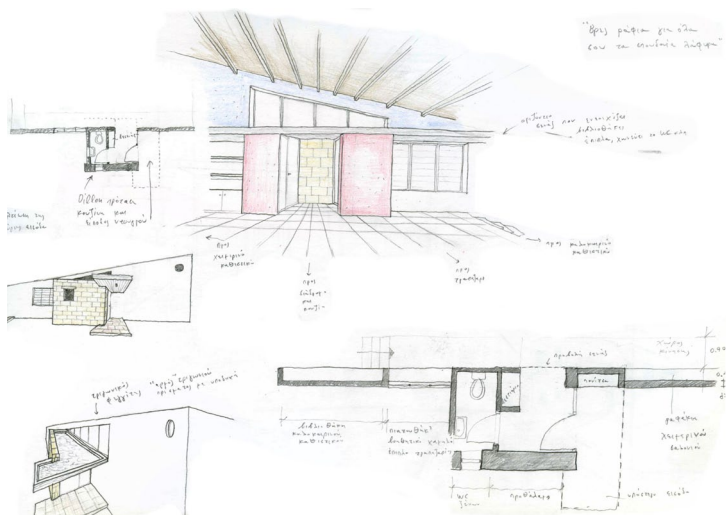
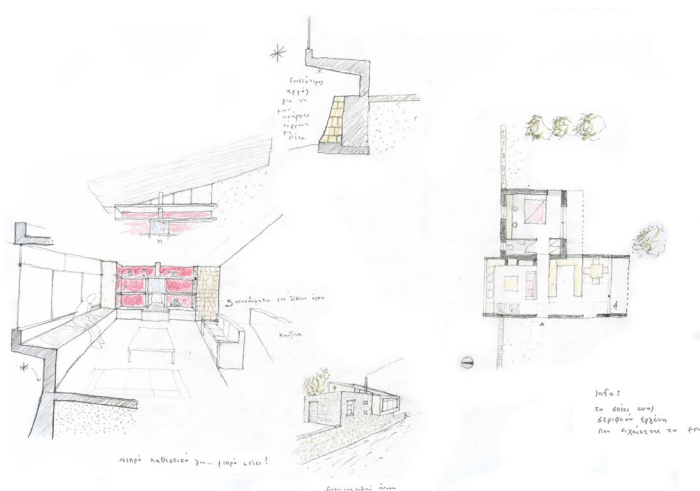
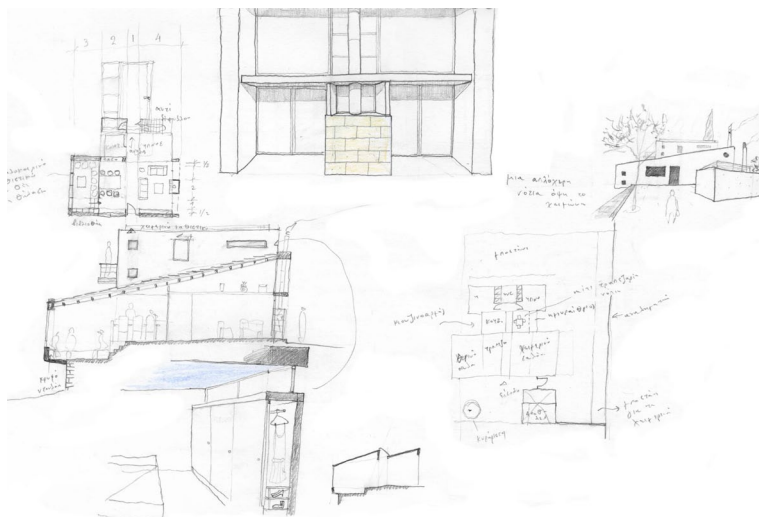
Με το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, η ανεργία στα αστικά κέντρα οδηγεί σταδιακά σε ένα κίνημα επιστροφής στην επαρχία, εκεί όπου οι ρυθμοί ζωής κυλούν με άλλο ρυθμό, οι υποχρεώσεις είναι διαφορετικές και πιθανώς το κόστος διαβίωσης μικρότερο. Ο πρωτογενής τομέας οικονομίας, αν και απαιτεί προσωπικό μόχθο για να αποδώσει, αποφέρει εν τέλει τουλάχιστον κάποια βασικά προϊόντα διαβίωσης.

Στην Αρχαία Κόρινθο πολλά χωράφια μένουν ακαλλιέργητα, ενώ σε άλλα οι καρποί μένουν αμάζευτοι. Δυστυχώς η μαζική αγροτική παραγωγή έφθινε για δυο λόγους: Αφενός οι κρατικές και ευρωπαϊκές αγροτικές επιχορηγήσεις οδήγησαν σε ραστώνη τον αγρότη, αφετέρου τα προϊόντα εισαγωγής έγιναν τόσο ανταγωνιστικά ως προς τα ντόπια, που δεν συνέφερε πια η παραγωγή τοπικών προϊόντων. Σημασία όμως έχει πως σχεδόν κάθε οικογένεια στο χωριό, εξασφαλίζει το λάδι της χρονιάς, κάποια λαχανικά και εσπεριδοειδή χάρη στον κήπο και το μπιστόνι της.

Συνοψίζοντας λοιπόν, το σενάριο των χρηστών στις νέες προτεινόμενες κατοικίες, είναι από όλα τα κοινωνικά στρώματα, τα οποία εγκαταλείπουν την πόλη οριστικά (ίσως και τον τριτογενή τομέα παραγωγής) για να έρθουν στην επαρχία και είτε να βρουν μια δουλειά, ή να ασχοληθούν επαγγελματικά με τις καλλιέργειες ή τον αγροτουρισμό, την προώθηση τοπικών προϊόντων κλπ. Τα νέα σπίτια λόγω μικρού όγκου θα είναι αρκετά οικονομικά, ενώ η κατοικία θα περιλαμβάνει και βοηθητικούς ίσως χώρους, οι οποίοι δυνητικά μπορούν να στηρίζουν τον πρωτογενή τομέα παραγωγής, κάποια ελαφρά βιοτεχνική δραστηριότητα ή τις όποιες ανάγκες αυτοκατανάλωσης του σπιτιού. Ένα μπιστόνι εποχικών λαχανικών και κήπος με βασικά δέντρα (πορτοκαλιές, λεμονιές, ελιές, συκιές, μουσμουλιές), εξασφαλίζουν μια στοιχειώδη αυτάρκεια στις οικογένειες που θα κατοικήσουν στα νέα σπίτια. Ένα κοτέτσι και χώρος για άλλα παραγωγικά ζώακια (κουνέλια, γίδα κλπ), αν και φαντάζει ρομαντικό ή εξωτικό, εξασφαλίζει ακόμη περισσότερα προϊόντα στο σπιτικό.

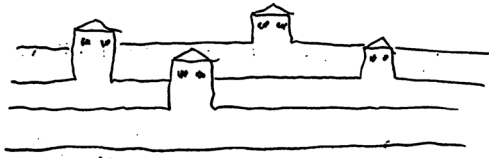
Όλα αυτά τα σπίτια θα συγκροτήσουν ένα σύνολο με ενιαία αρχιτεκτονική γραμμή, η οποία θα αποπειραθεί να ξαναδώσει «χρώμα» σε αυτό το κομμάτι του χωριού, θυμίζοντας ίσως κάτι από την παλιά ταυτότητα που χάθηκε. Ακόμη οι κατοικίες αυτές διαθέτουν κτηριολογικό πρόγραμμα, το οποίο μπορεί να στηρίξει μια εντελώς νέα παραγωγική δομή που θα δώσει νέα ώθηση στον τόπο.

Σκίτσα πρώτων ιδεών

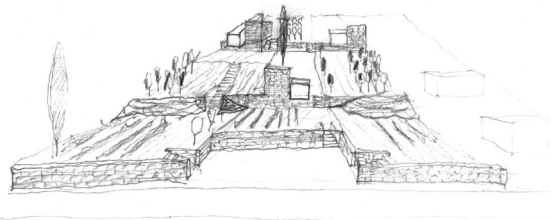
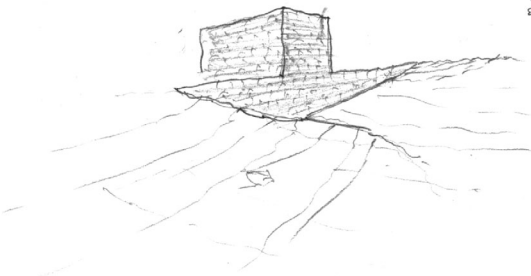
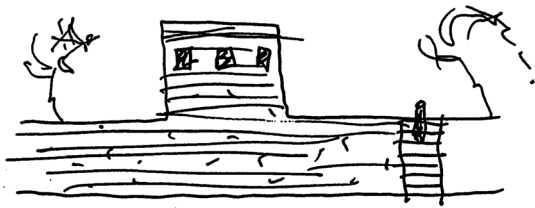

Απορρίψι αι τα άνθηρα εν
εδία

το έδαφος εν στρώσει με εξαέρου των
στενών πλευρών των κατοικιών

συνολικό ύψος
θα προσέτι να
είναι κατάλληλο...

Αρχές αρχιτεκτονικού σχεδιασμού

Ο σχεδιασμός των νέων κατοικιών διέπεται από μια βασική αρχή: Να άρει όλα εκείνα τα στοιχεία των σύγχρονων κατοικιών, τα οποία κρίναμε ότι αλλοιώνουν το μη αστικό χαρακτήρα του της Αρχαίας Κορίνθου. Αναλυτικότερα:

1. Τα κτήρια να αποτελούνται από καθαρούς όγκους με αναγνώσιμες αναλογίες και λογικά ύψη. Η συμπλοκή των επί μέρους πρισμάτων επιτυγχάνεται με μεταβατικούς χώρους, «αρμούς», οι οποίοι αναδεικνύουν τη σύνθεση.

2. Για να επιτευχθεί το καθαρό σχήμα τόσο σε κάτοψη όσο και σε όψεις, απορρίπτονται κάθε είδους βατοί εξώστες.

3. Δεν προβλέπεται υπόγειο, ούτως ώστε το βάθος εκσκαφών να είναι το μικρότερο δυνατό και να μην θιγούν οι υποκείμενες αρχαιότητες. Αποθήκες, χώροι στάθμευσης και λεβητοστάσια χωροθετούνται σε ανεξάρτητο κτήριο.

4. Η μη ύπαρξη υπογείου σημαίνει μικρό συνολικό ύψος κτηρίου, φιλικό στην ανθρώπινη κλίμακα. Ταυτόχρονα επιτυγχάνεται κάτι πολύ ουσιαστικό. Η στάθμη των χώρων διαβίωσης είναι συνεπίπεδη με αυτή της αυλής, επιτρέποντας την άμεση επαφή του μέσα με το έξω.

5. Σε μια προσπάθεια αποκατάστασης της εικόνας των δρόμων, όπως ήταν παλιά, επιδιώκεται τα σπίτια να αποτελούν εσωστρεφείς ενότητες, με σημαντικό ποσοστό του κτηριακού τους όγκου να προβάλλει στο δημόσιο χώρο, οριοθετώντας ταυτόχρονα την ιδιοκτησία. Το κτήριο των βοηθητικών χώρων ορίζει το κάθε οικόπεδο σε μεγάλο μήκος, ενώ μόνο μια στενή πλευρά του κυρίως σπιτιού βλέπει στο δρόμο. Το πλάτος της προσεγγίζει το μέσο πλάτος ενός συνηθισμένου λαϊκού σπιτιού της Αρχαίας Κορίνθου.

6. Το έδαφος πάνω στο οποίο θα χτιστούν οι κατοικίες διαμορφώνεται με αναβαθμούς. Σύγχρονοι αναλημματικοί τοίχοι από πέτρα κάνουν υπόμνηση του βαθμιδατού γεωγραφικού αναγλύφου του χωριού.

7. Θαυμάζοντας τους τολμηρούς οικοδόμους που έχτισαν τα παλάτια του Κιαμήλ Μπέη στο χείλος του πρώτου μεγάλου αναβαθμού, αλλά και ταπεινά σπίτια που φτάνουν οριακά στο «φρύδι του βράχου», σχηματοποιήθηκε το όραμα λίθινων όγκων να ξεπροβάλλουν από τα μέτωπα των τεχνητών αναλημμάτων.

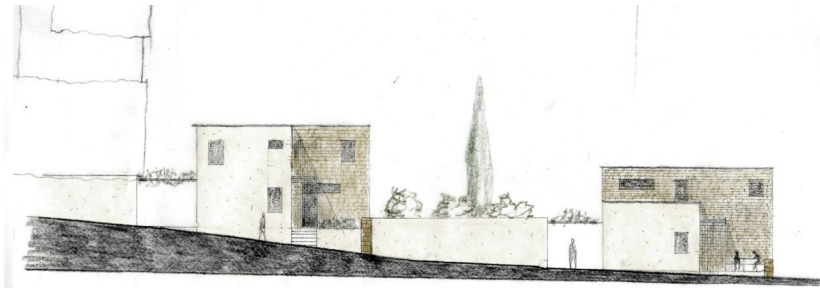
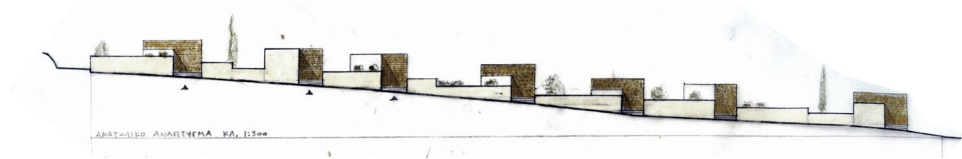
8. Ο λίθινος αυτός όγκος στεγάζει όλους τους χώρους του καθημερινού, καθιστικό, τραπεζαρία, κουζίνα, λουτρό. Τα υπνοδωμάτια στεγάζονται σε κτήριο επιχρισμένο με λευκό σοβά.

9. Τα ανοίγματα διατρυτούν με οικονομία το κτήριο, ανάλογα με τον προσανατολισμό. Ο βορράς διαθέτει τα λιγότερα, τα οποία όμως καθράρουν συγκεκριμένες φυγές στη θάλασσα. Αντίθετα στο νότο το κτήριο αποδομείται, αφήνοντας όσο το δυνατόν περισσότερο ήλιο να εισχωρήσει μέσα. Η νότια όψη διάτρητη, διαθέτει όλα τα απαραίτητα στοιχεία ηλιοπροστασίας και αποτελεί το απόλυτο κάδρο για το κατεξοχήν παραμελημένο στοιχείο θέας, τον Ακροκόρινθο. Για να ενταθεί η οπτική φυγή προς το βράχο και το κάστρο, επιλέγεται ο χώρος του καθιστικού να είναι διπλού ύψους, με ένα πατάρι προς το βορρά.

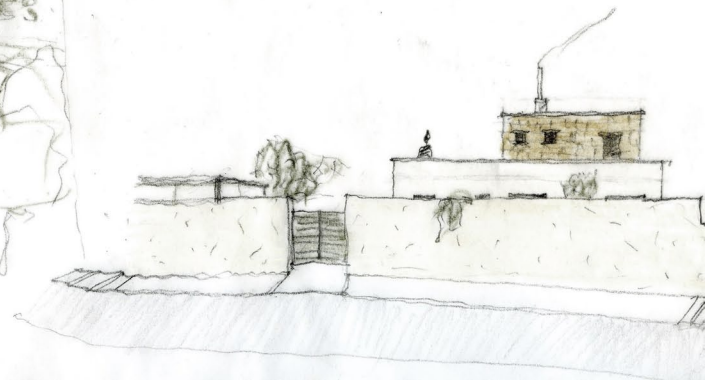
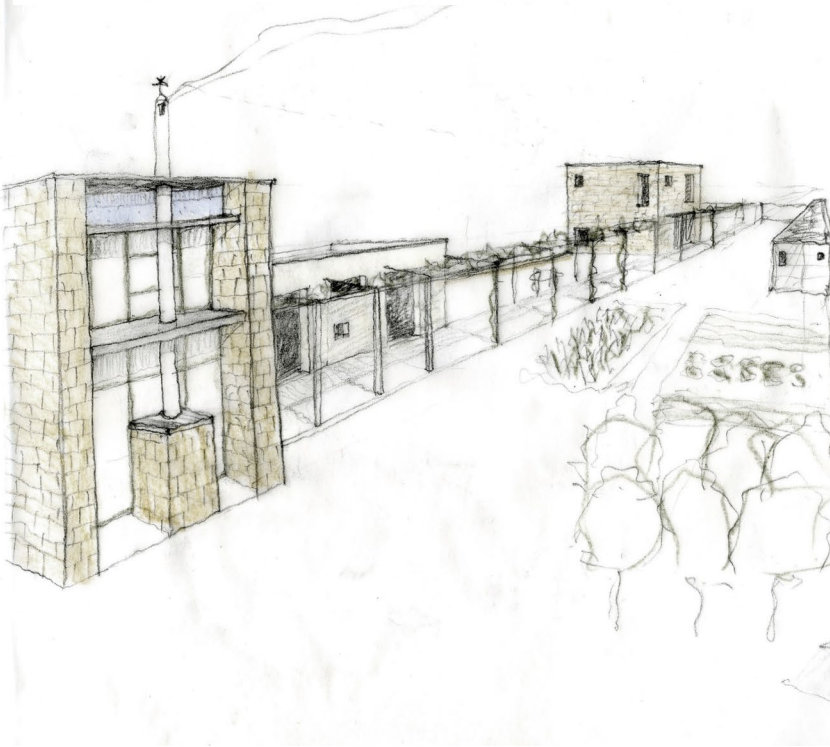
10. Εξωτερικές κλίμακες, βατά δώματα, υπαίθρια καθιστικά, εκτεταμένες πέργκολες και πολύ χώμα ελεύθερο υλικών επικάλυψης συνθέτουν τον υπαίθριο χώρο, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί ποικιλοτρόπως από τους χρήστες.

11. Φυσικά τον υπαίθριο χώρο συμπληρώνουν ντόπια φυτά και δέντρα, τα οποία θα ολοκληρώσουν την εικόνα αυτής της μικρής γειτονιάς. Πορτοκαλιές, λεμονιές, συκομουριές, κυπαρίσσια, κληματαριές και κάθε λογής μπουστάνια για μικροκαλλιέργειες οραματιζόμαστε να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον ιδανικό να ζήσει κανείς.

Προσχέδια οικιστικού θύλακα

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΓΙΑ ΣΤΟΥΤ

Ευκορυφία
Εξισοπέδωση
Γκαλερί
Κυλινδρική
Πορτοφολιών-Αγροί
Επί

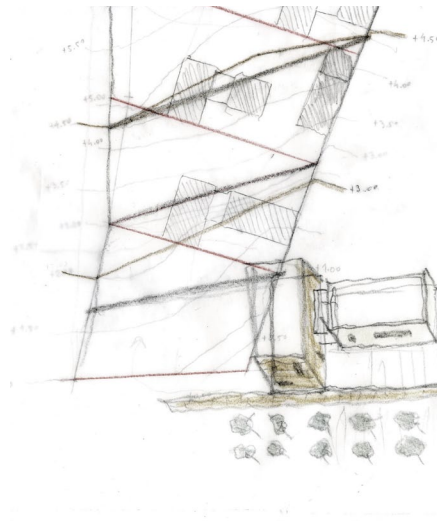
Η απόσταση 20 cm
από το κέντρο
στα εσωτερικά, συνιστά
απαραίτητο για το χώρο

Αυτό το τμήμα
πρέπει να είναι
σε επίπεδο

Αυτό το τμήμα
πρέπει να είναι
επίπεδο

Επίπεδο
τοίχων
και
δαπέδων

* Με διαβάσεις
από την οροφή
προς τα κάτω

Για την πρόβλεψη
2025 cm τα 400cm
από τον αυτό

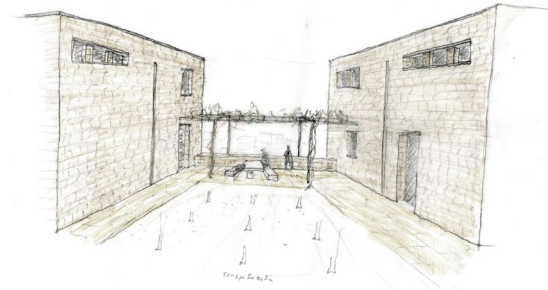
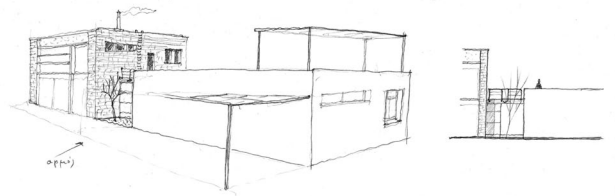
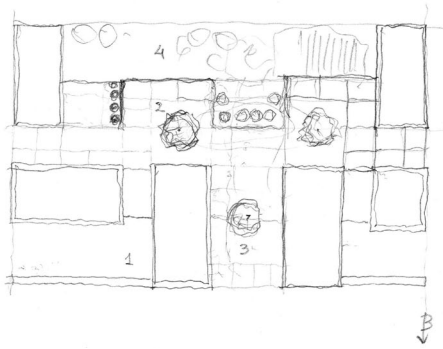
Πρόβλεψη
όσον
αφορά

Προσχέδια της αυλής

Ζώνες του οικοπέδου

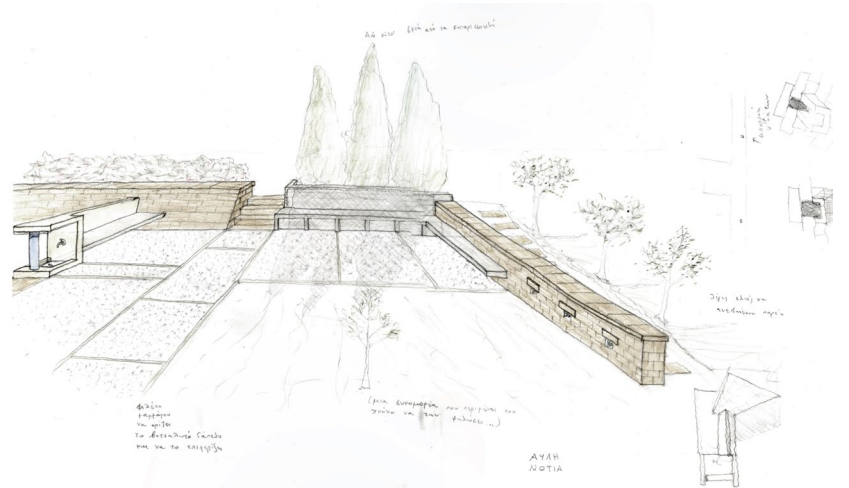
- 1) Βορηνή αυλή φαγητού για το θύρο
- 2) Νότια αυλή φαγητού για τα χειμνιά
- 3) Κοινός χώρος συζήτησης των δύο οικογενειών
- 4) Περιβόλια.

Εξέλιξη οικογενειακών χώρων φαγητού και του δύο χώρων ηρέσας. Στέκεται να εκλεχθεί η θέση υδρορραχίας και τα καλά. Η υδρορραχία είναι σύμφωνη με τα εσωτερικά της νότιας και αναφέρεται στο "Προσέλιξη", όπου τα δύο οικογενειακά και τα δύο είναι θα συζητήσουν.

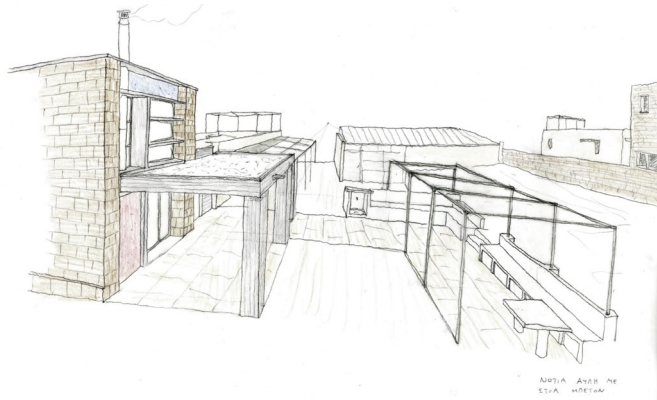

ΝΟΤΙΑ ΑΥΛΗ ΚΡΕΑΤΙΝΕΣ

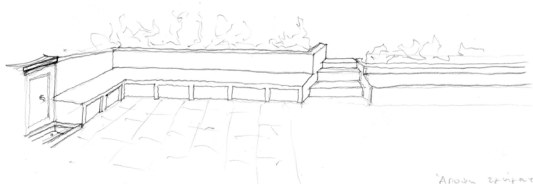

Εξέλιξη φαγητού και ηρέσας το διαχωρίζει καλά και να το συζητήσουν

ΑΥΛΗ ΝΟΤΙΑ

ΝΟΤΙΑ ΑΥΛΗ ΜΕ ΕΣΙΑ ΗΡΕΣΙΑΣ

Άποψη ερήμωσης της νότιας αυλής

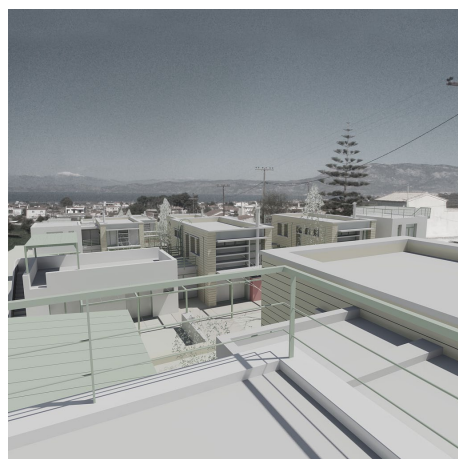
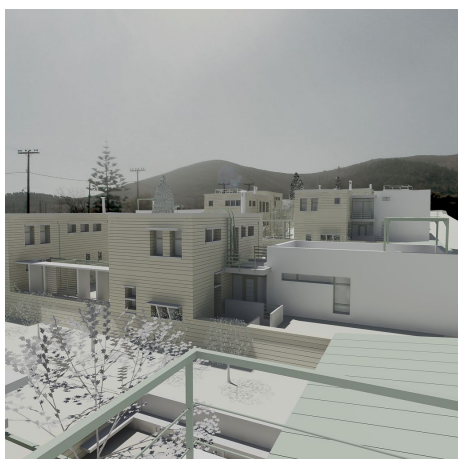
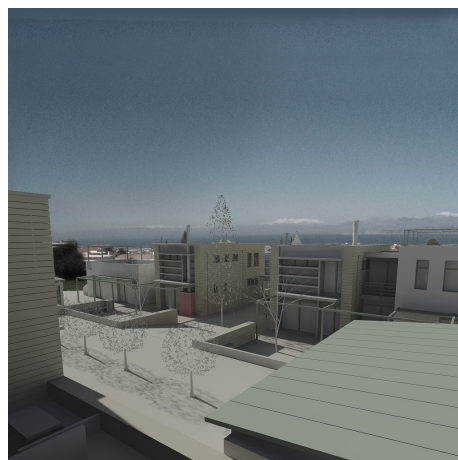
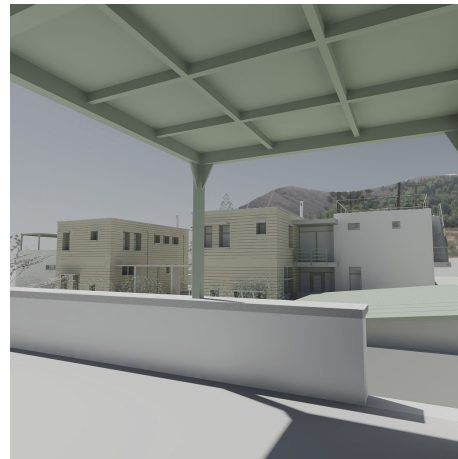
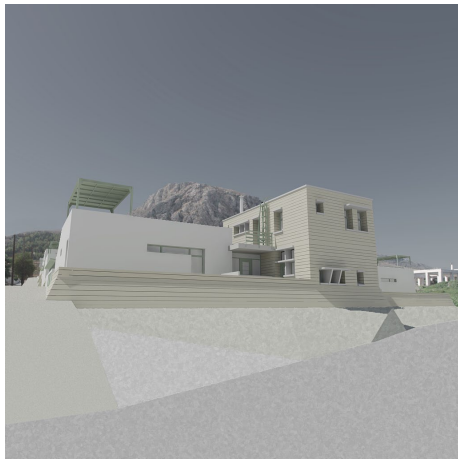

Η ΝΟΤΙΑ ΑΥΛΗ ΕΛΛΗΝ...

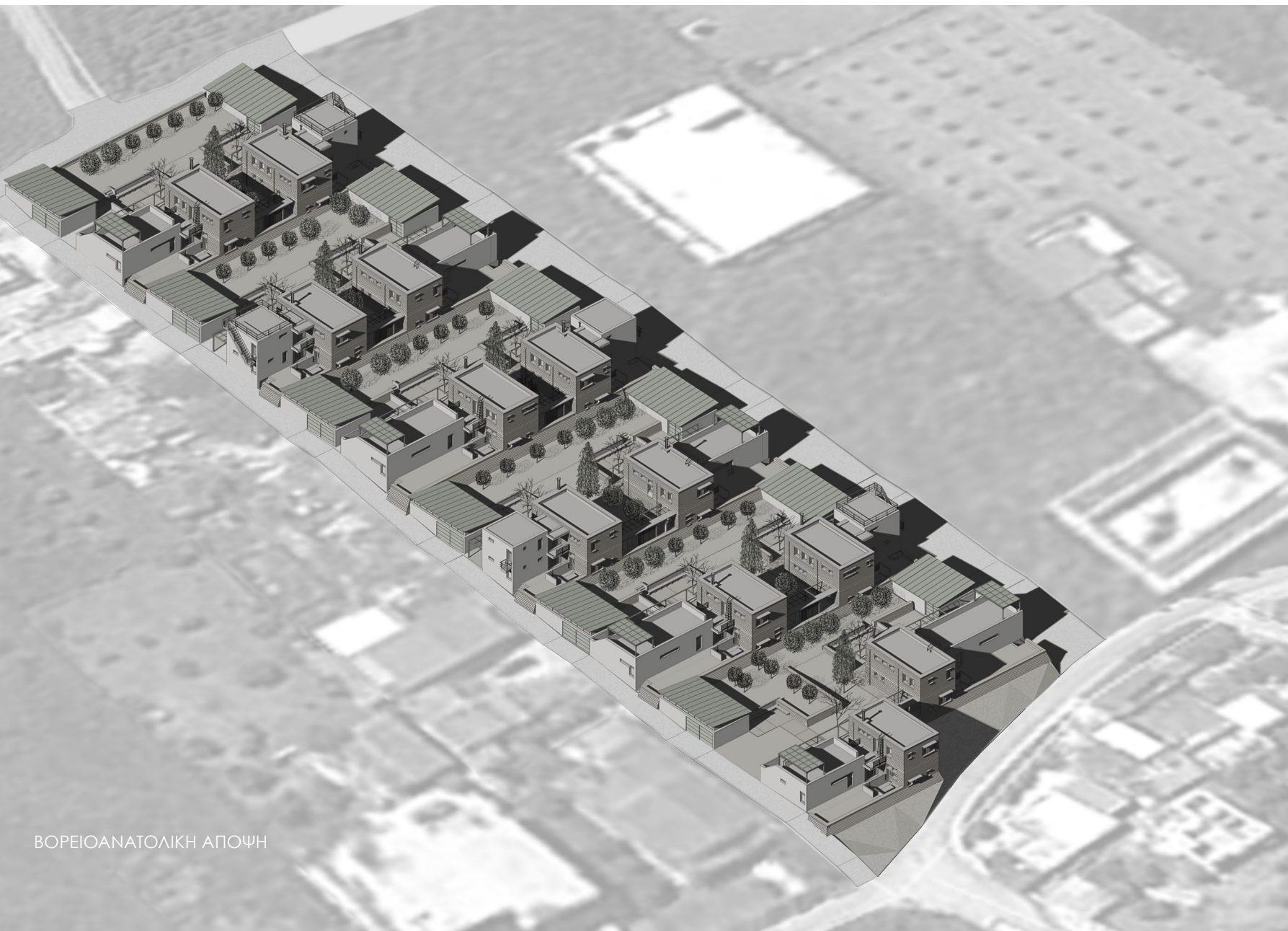

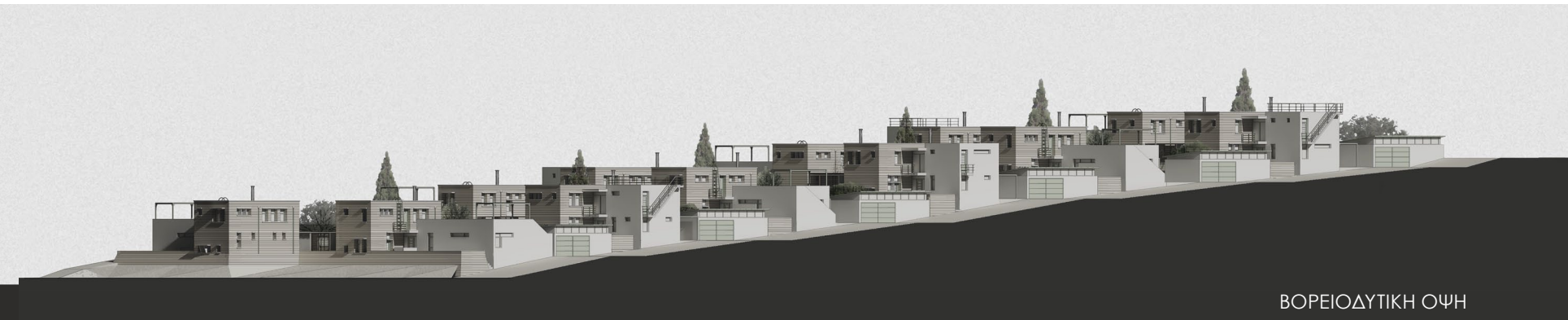

ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

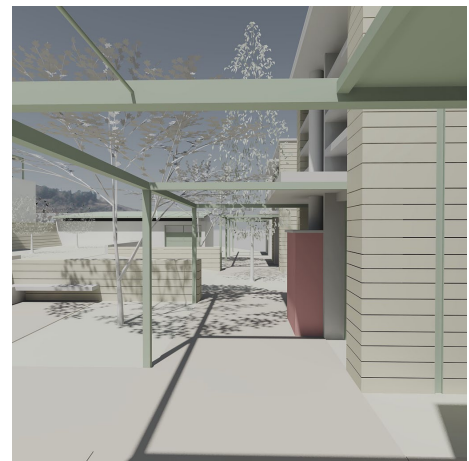
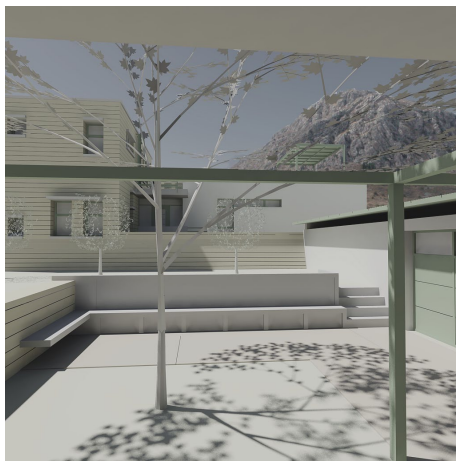
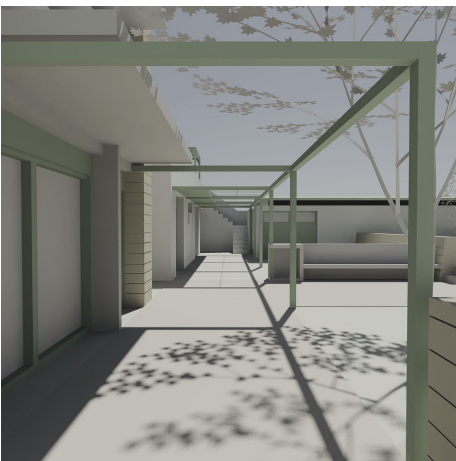
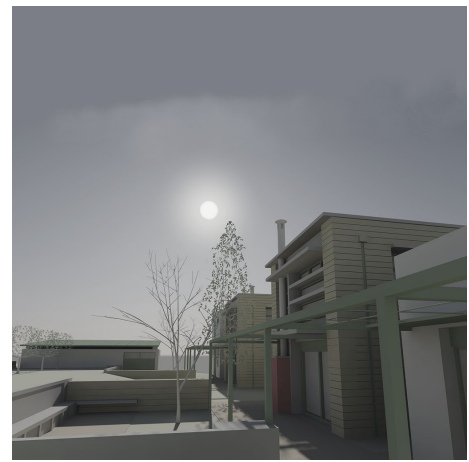
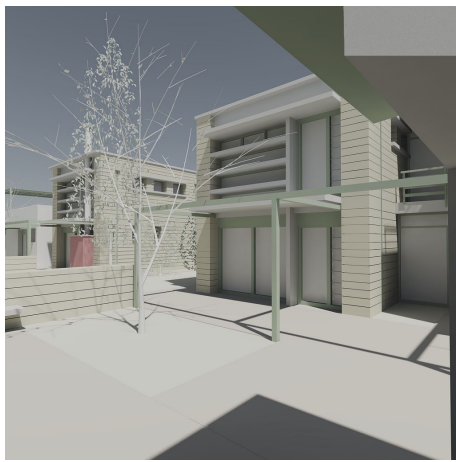
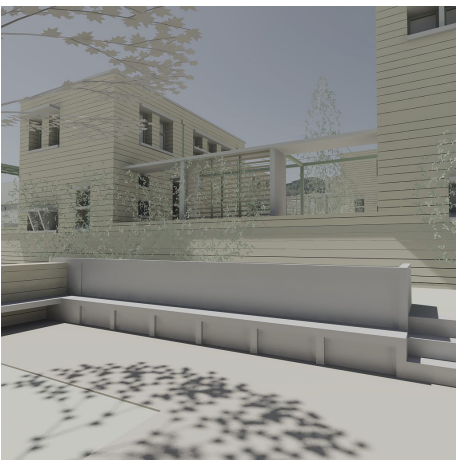
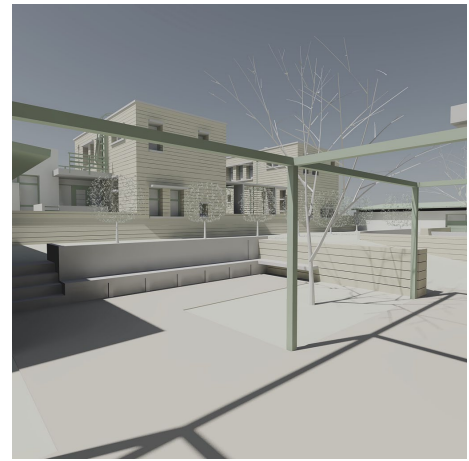
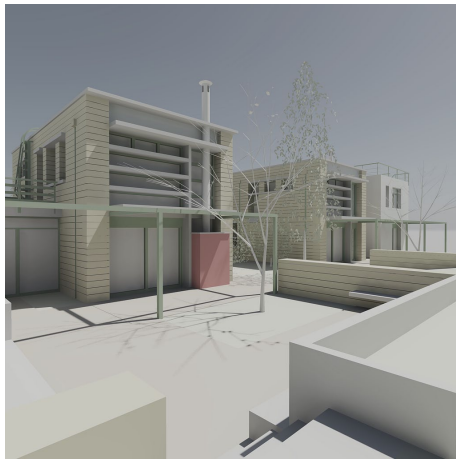
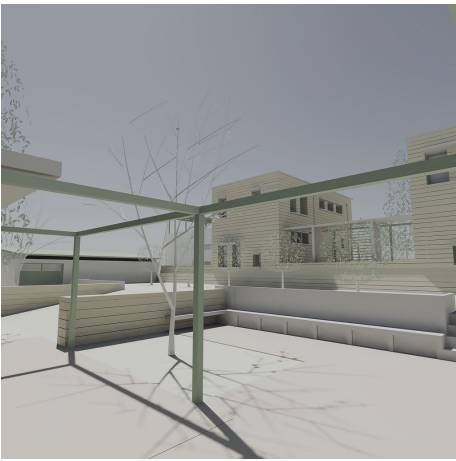
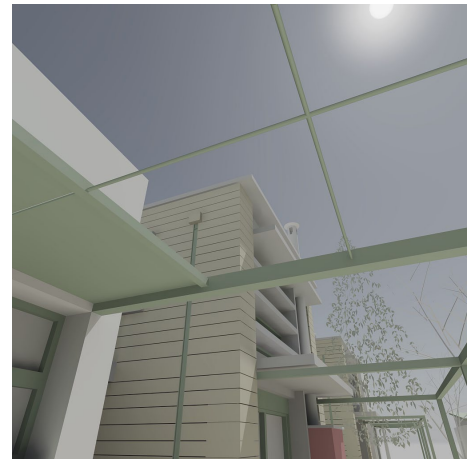
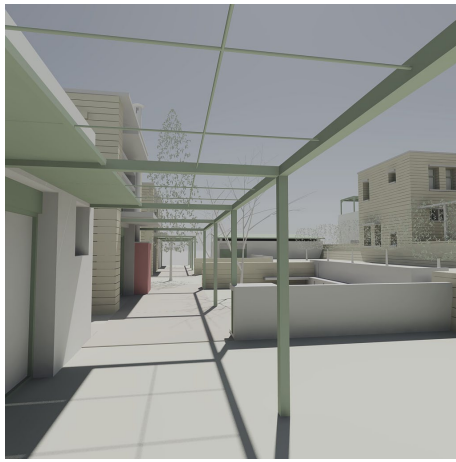

ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

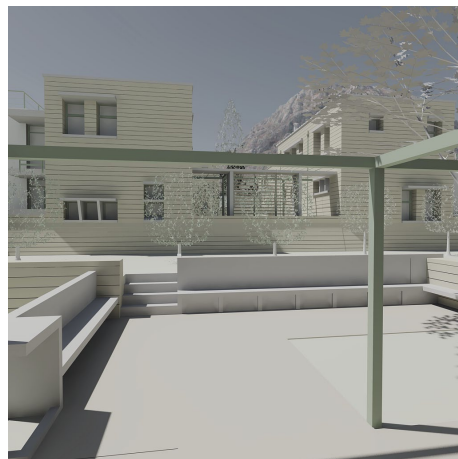
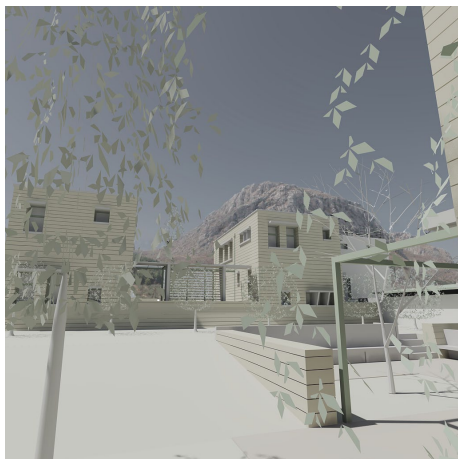
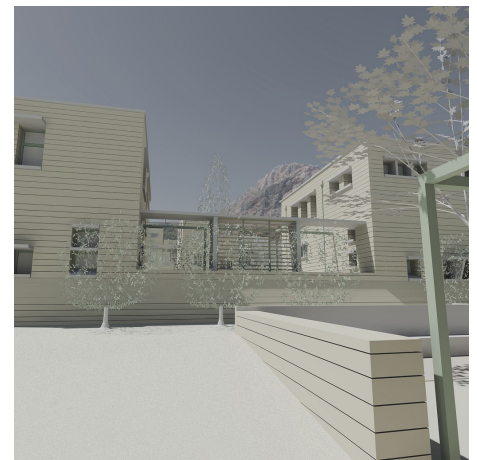
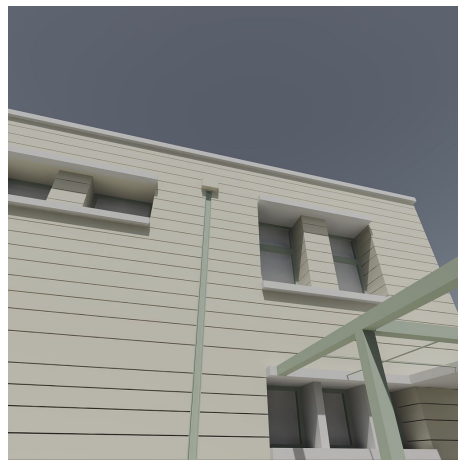
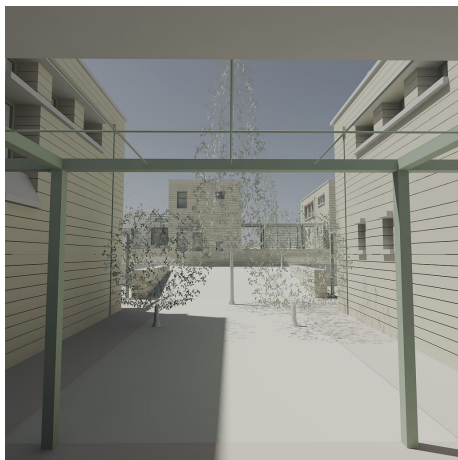
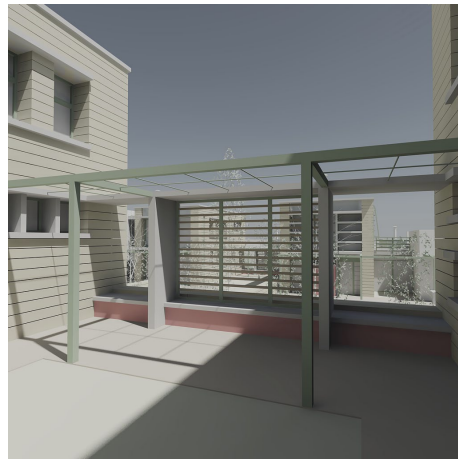
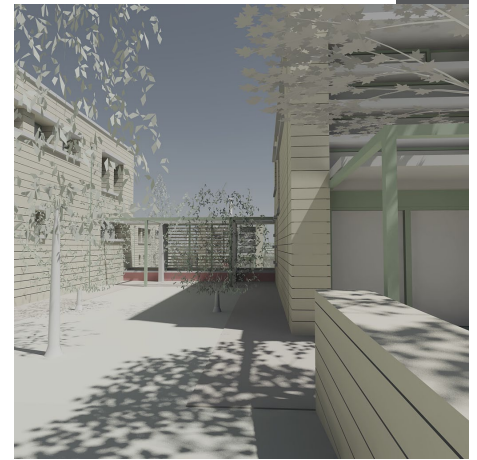

ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

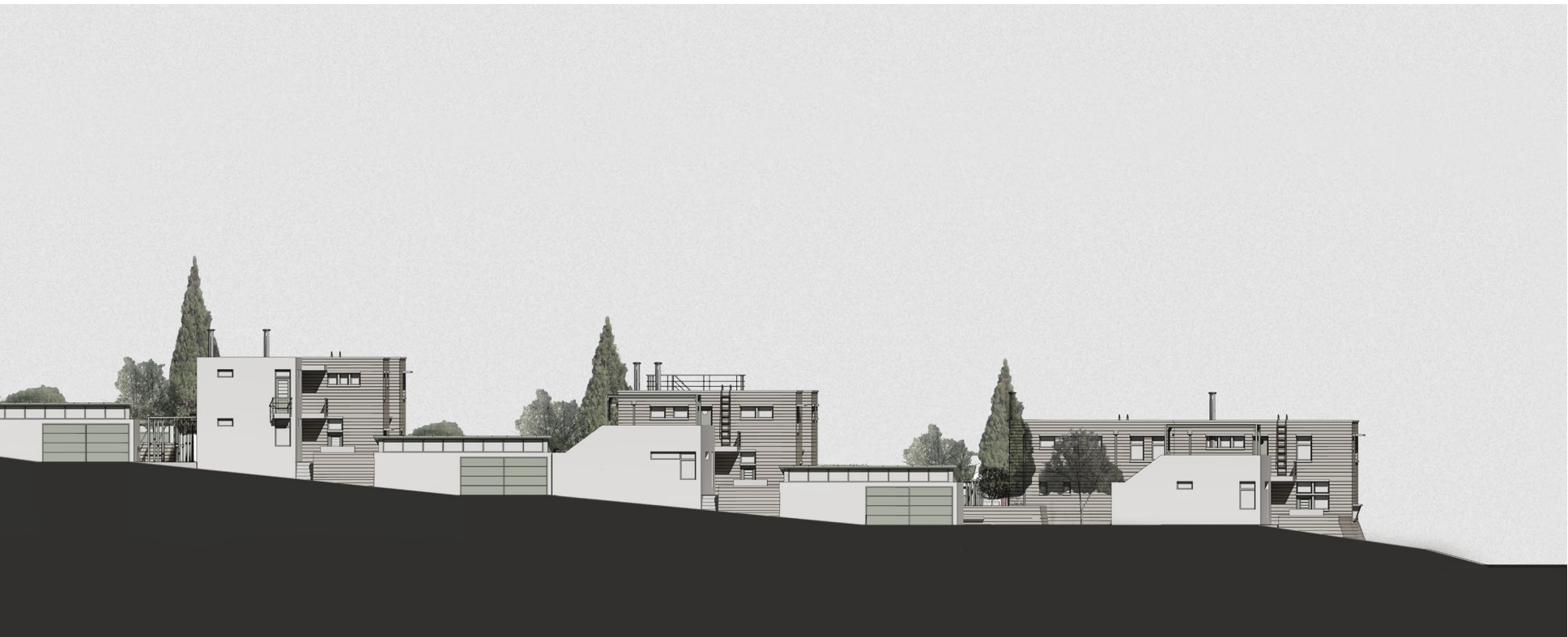

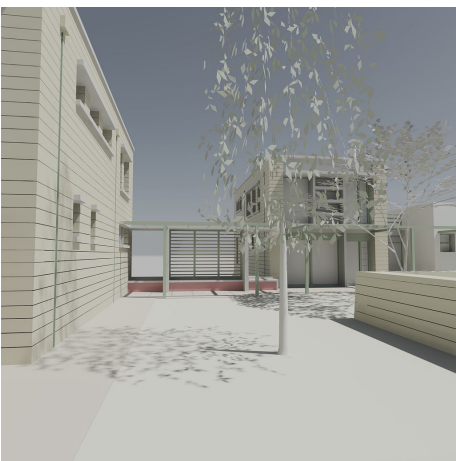
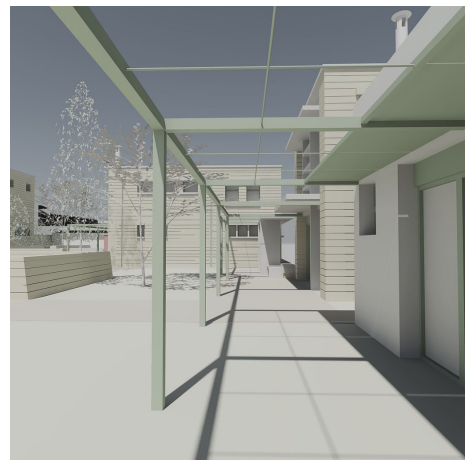
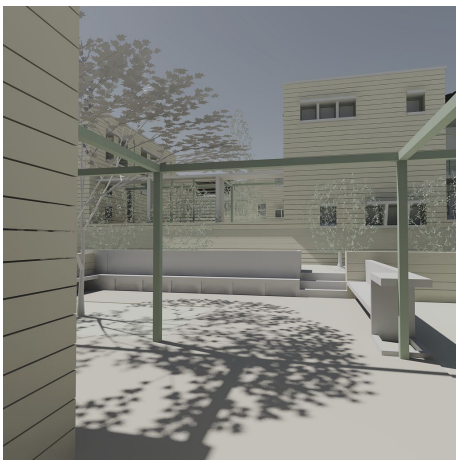
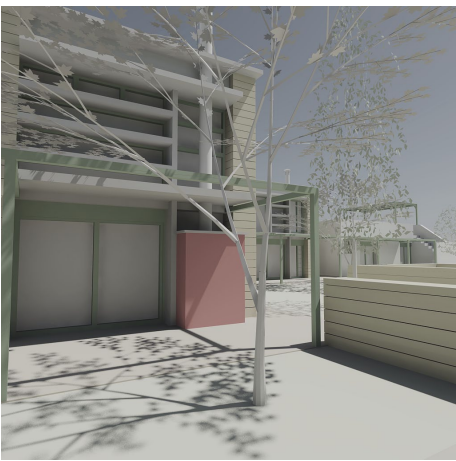
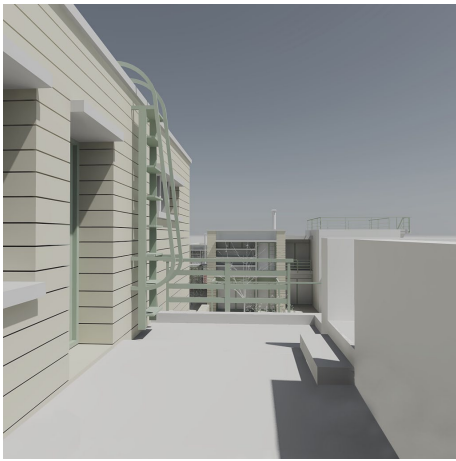
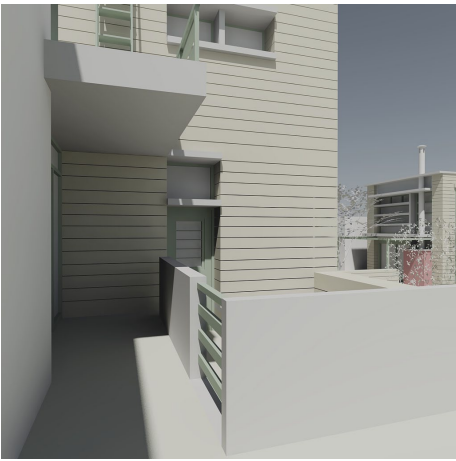
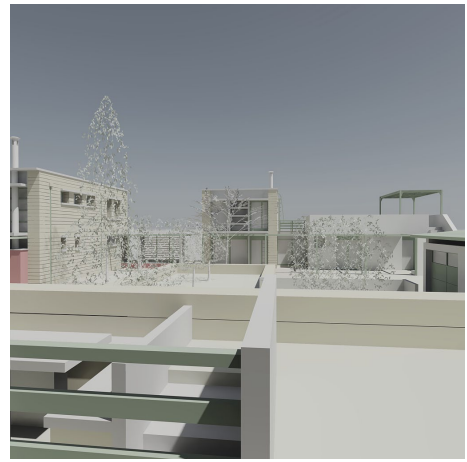
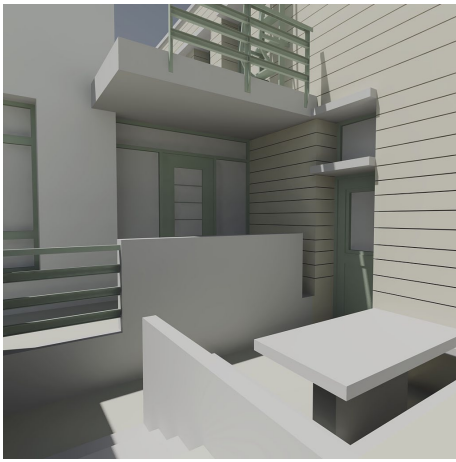
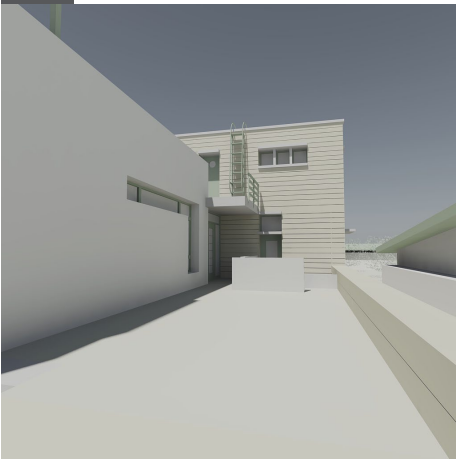
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ

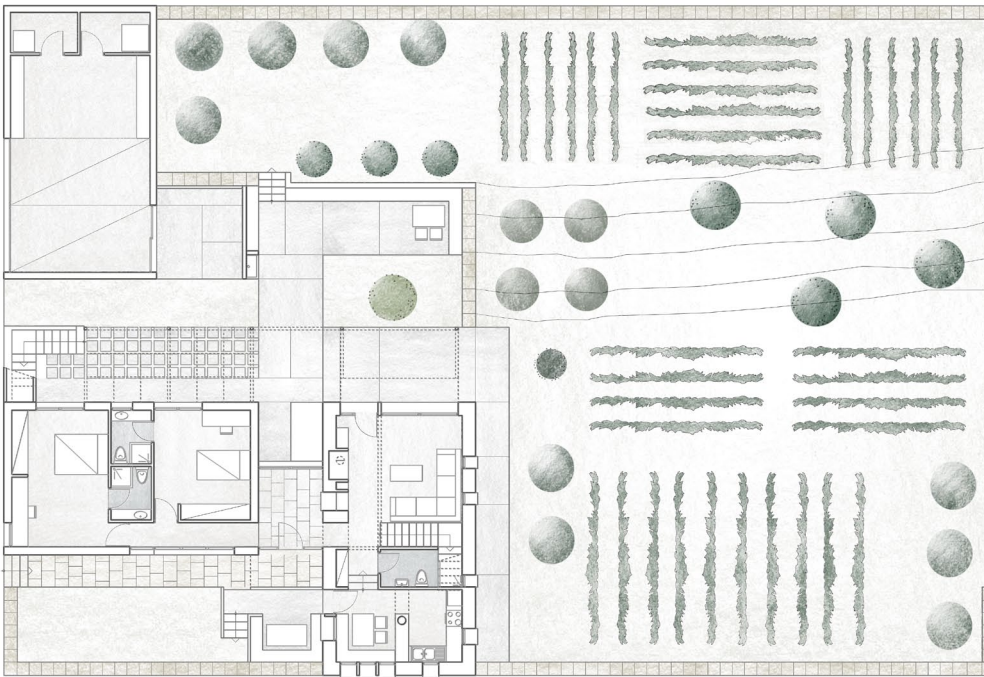
ΔΥΤΙΚΟ ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ

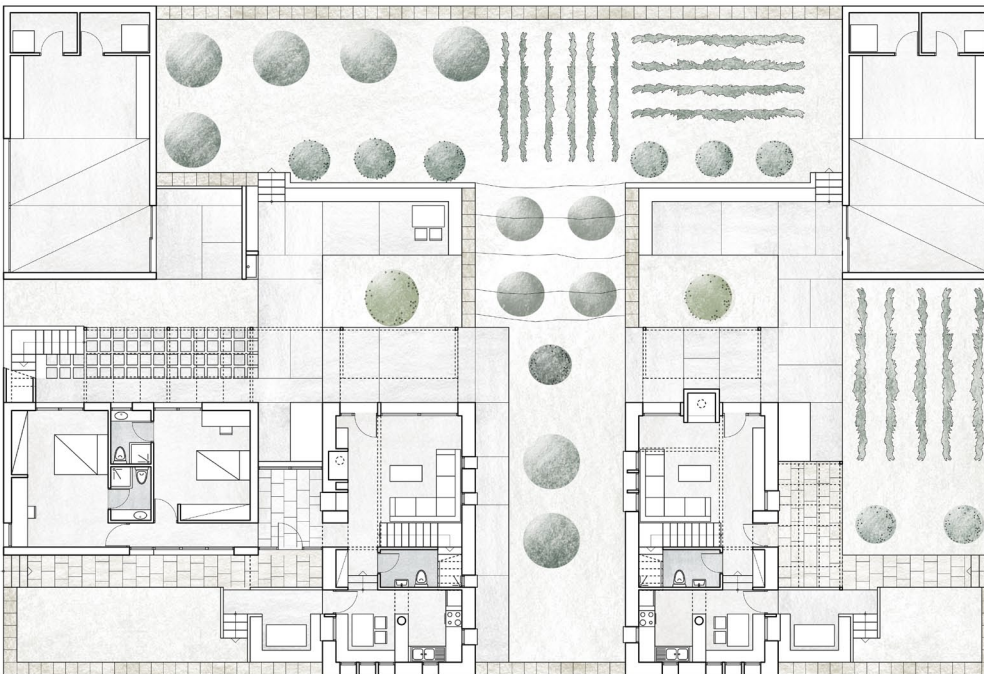

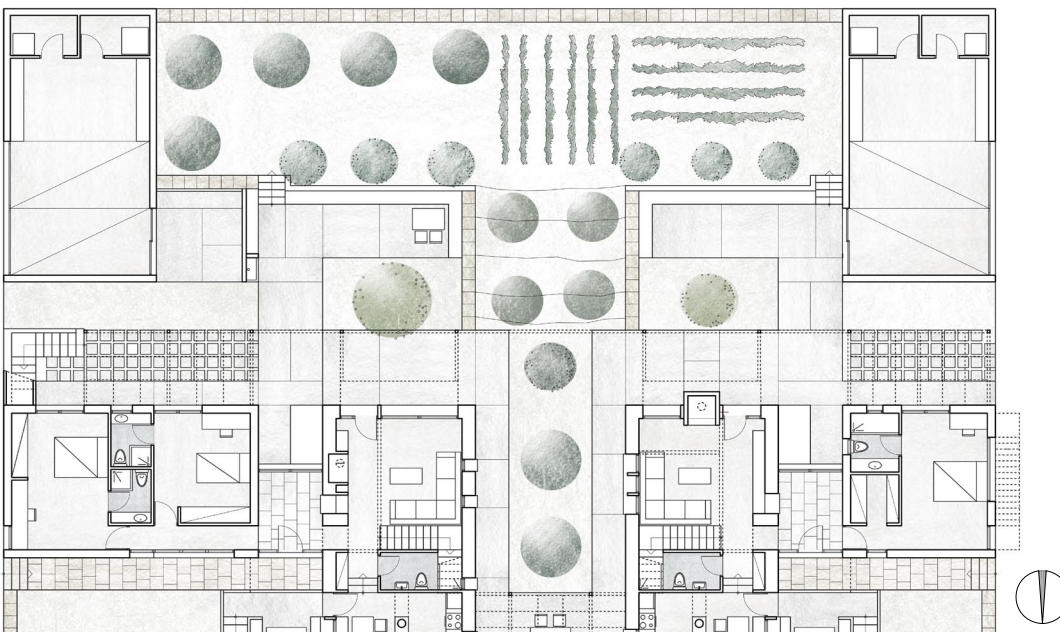
ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΣΤΑΔΙΑΚΗΣ ΕΞΑΝΤΛΗΣΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗΣ

2013-2015: Οικοδόμηση της πρώτης μονάδας κατοικίας, επιφάνειας 120 τ.μ. Ταυτόχρονα χτίζεται το βοηθητικό κτήριο της αποθήκης (60 τ.μ.) , το οποίο περιλαμβάνει χώρο στάθμευσης για δύο οχήματα και το λεβητοστάσιο. Το οικόπεδο μπορεί δυναμικά να παραμείνει σε αυτή την κατάσταση δόμησης στο διηνεκές, έχοντας εξαντλήσει τα 180 τ.μ. από τα 400 που δικαιούται να εγείρει ο ιδιοκτήτης. Η υπόλοιπη έκταση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για καλλιέργεια βασικών ειδών προς αυτοκατανάλωση. Μπαστάνια με λαχανικά, λίγες ελιές, ένα αμπέλι και δέντρα με εσπεριδοειδή μπορούν να εξασφαλίζουν κάποια αποθέματα αγαθών για το σπίτι.

2015-2020: Σε περίπτωση που αυξηθούν οι ανάγκες για κατοικήσιμο χώρο, ο ιδιοκτήτης έχει τη δυνατότητα να οικοδομήσει μια ακόμη λίθινη μονάδα στο οικόπεδό του, 80 τ.μ. , η οποία μπορεί να λειτουργήσει αυτόνομα, εξυπηρετώντας ένα ή δύο άτομα με άνεση. Πιθανοί κάτοικοι: Ένα από τα παιδιά της οικογένειας που ενηλικιώθηκε, ένα ζευγάρι χωρίς παιδιά ακόμη και ενοικιαστές όπως δάσκαλοι, υπάλληλοι των εφορειών, φοιτητές και ερευνητές της Αμερικανικής Σχολής, παραθεριστές κλπ. Ταυτόχρονα οικοδομείται άλλος ένας βοηθητικό κτήριο επιφάνειας 60 τ.μ. με χώρο στάθμευσης, λεβητοστάσιο και αποθήκη. Αν και η κάλυψη έχει αυξηθεί, υπάρχει ικανός χώρος για μικροκαλλιέργειες. Η συνολική δόμηση του οικόπεδου φτάνει πλέον τα 320 τ.μ. από τα 400 επιτρεπόμενα.

2020-2035: Όσο ο πληθυσμός του σπιτιού αυξάνεται, το οικοδομικό πρόγραμμα κλείνει με την προσθήκη κτηρίου με όροφο σε επαφή με την προϋπάρχουσα λίθινη μονάδα, επιφάνειας 80 τ.μ. Το οικόπεδο περιέχει πλέον δύο ανεξάρτητες απολύτως αυτόνομες οικίες που μπορούν να φιλοξενήσουν δύο οικογένειες με παιδιά. Εκτός των επί μέρους υπαίθριων καθιστικών, που αφορούν στο κάθε σπίτι ξεχωριστά, προβλέπεται ένας κοινός χώρος συνάθροισης και χαλάρωσης, ανάμεσα στις δύο λίθινες μονάδες. Στο νότιο τμήμα του οικόπεδου μπορεί να καλλιεργηθεί πολύ ικανοποιητικός αριθμός παραγωγικών δέντρων και λαχανικών. Η συνολική δόμηση ανέρχεται στα 400 τ.μ.

ΚΤΗΡΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ ΠΑΤΑΡΙΟΥ

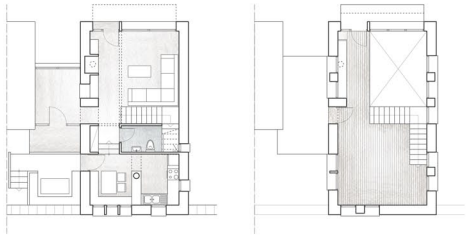
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ - ΤΟΜΗ

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

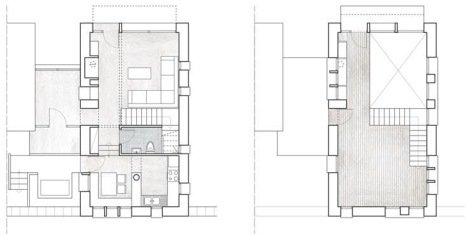
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

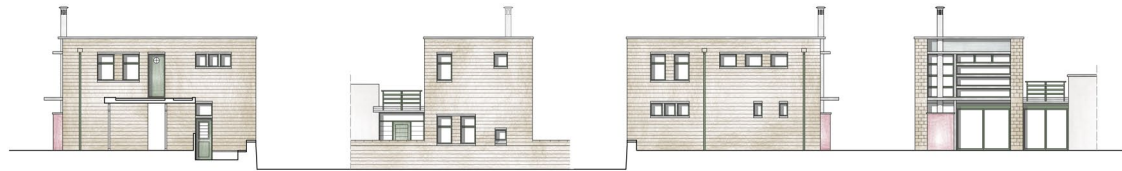
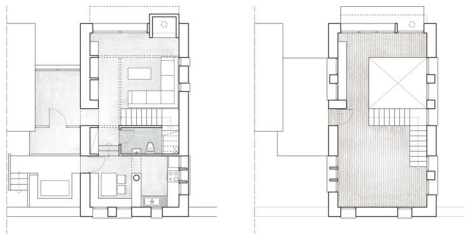
ΠΕΤΡΑ 1

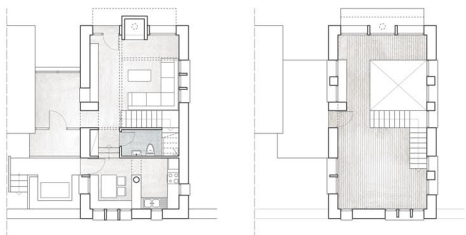
ΠΕΤΡΑ 2

ΠΕΤΡΑ 3

ΠΕΤΡΑ 4

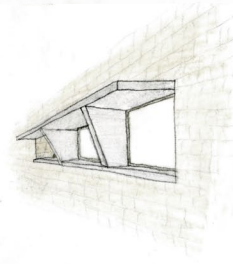
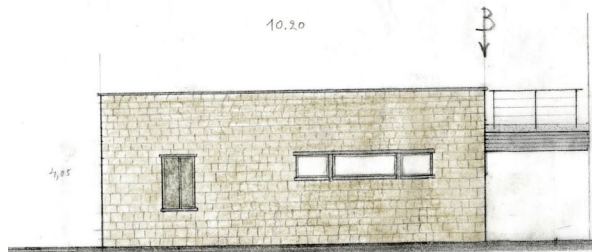
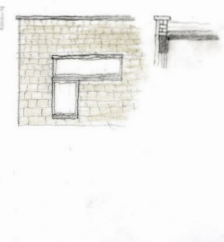
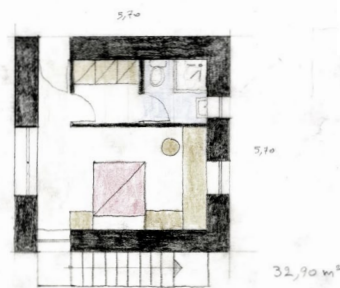
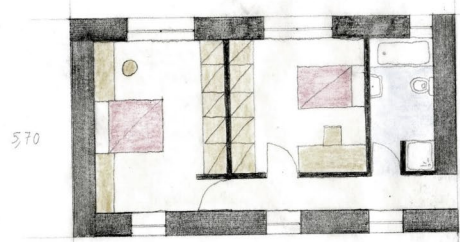
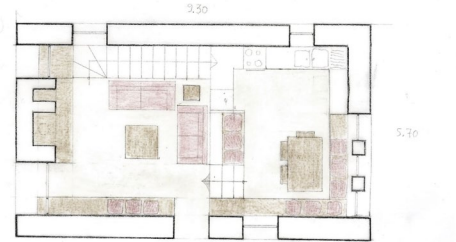
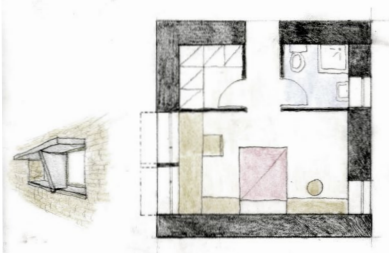
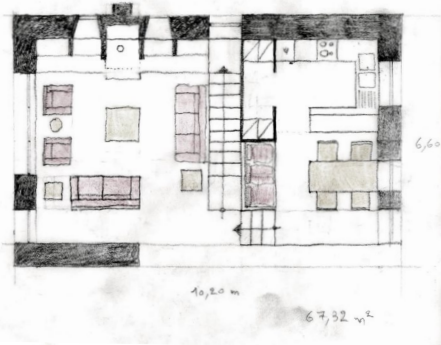
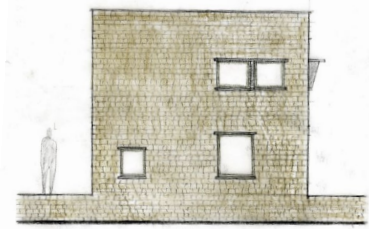
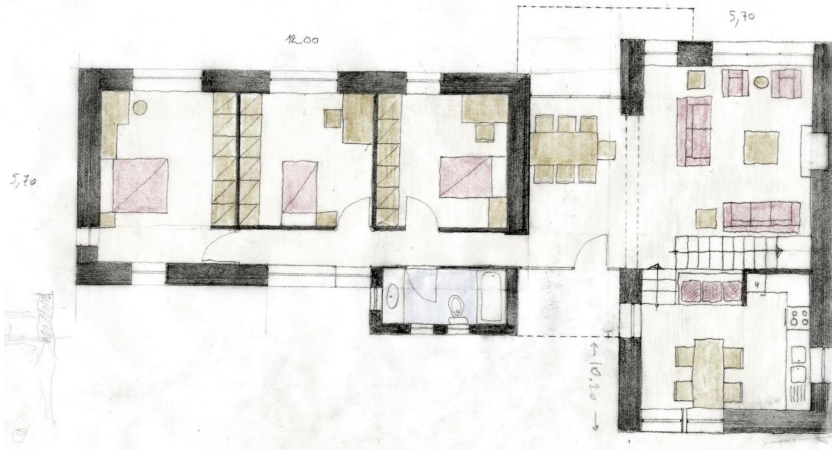
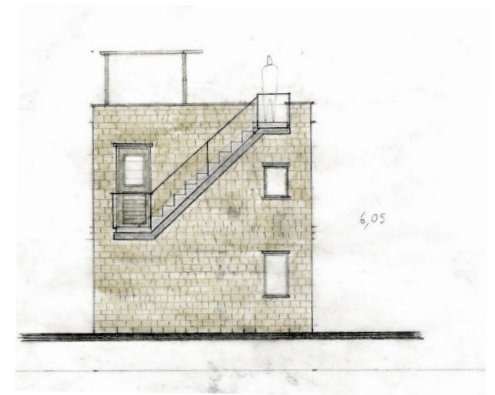
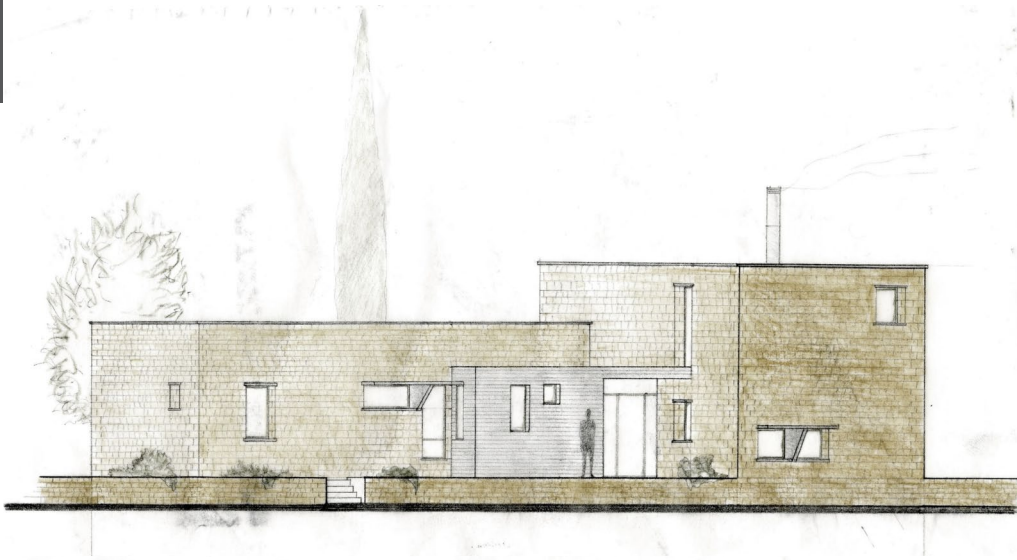

Κατάλογος κτηριακών τύπων

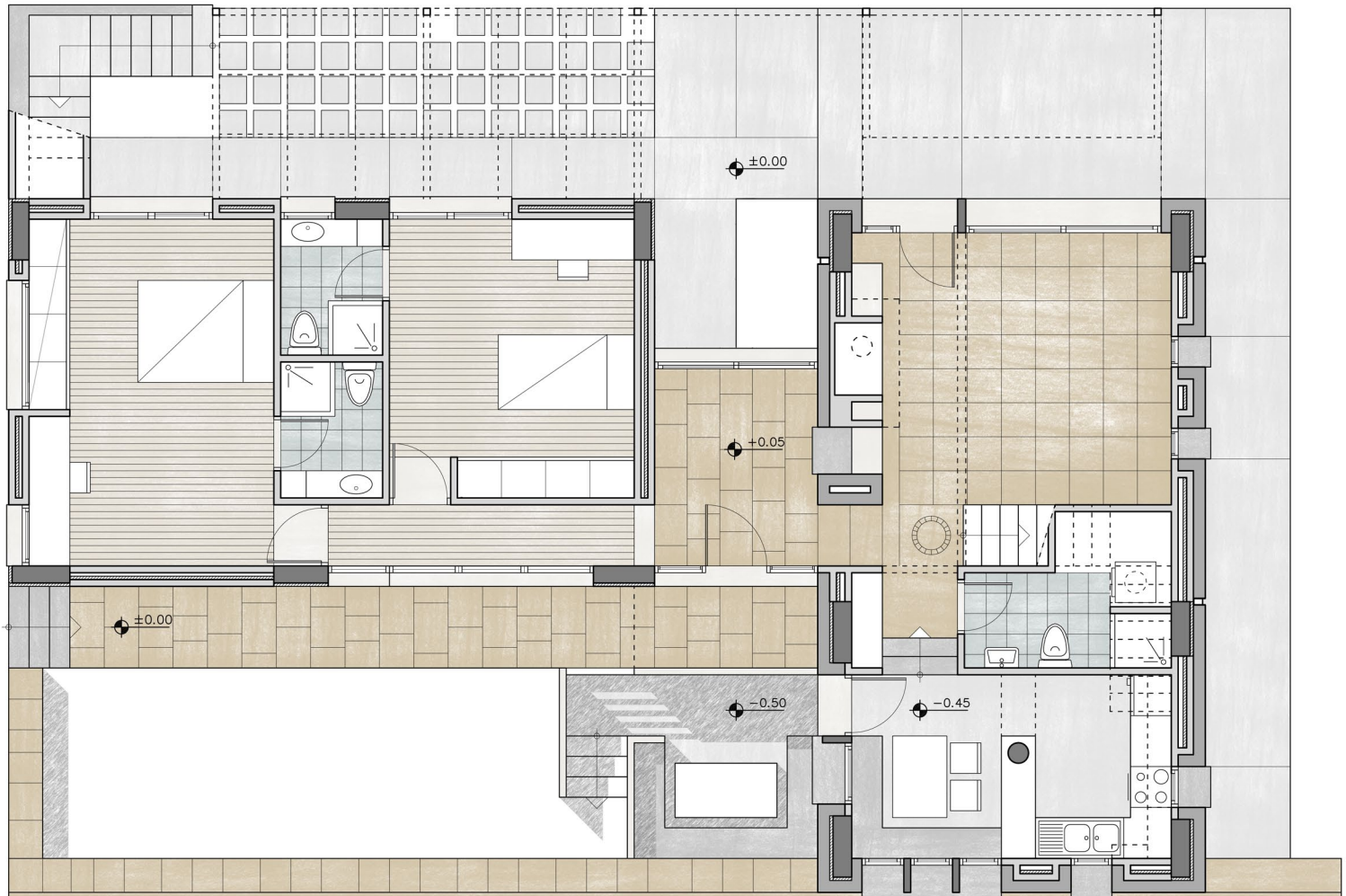
ΚΤΗΡΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ	ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ	ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ	ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ	ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ
ΛΕΥΚΟ ΜΙΚΡΟ Α					
ΛΕΥΚΟ ΜΙΚΡΟ Β					
ΛΕΥΚΟ ΜΙΚΡΟ Γ					
ΛΕΥΚΟ ΠΥΡΓΟΣ 1 - Α					
ΛΕΥΚΟ ΠΥΡΓΟΣ 1 - Β					
ΛΕΥΚΟ ΠΥΡΓΟΣ 2 - Α					
ΛΕΥΚΟ ΠΥΡΓΟΣ 2 - Β					
ΛΕΥΚΟ ΜΕΓΑΛΟ					

Προσχέδια κατοικιών

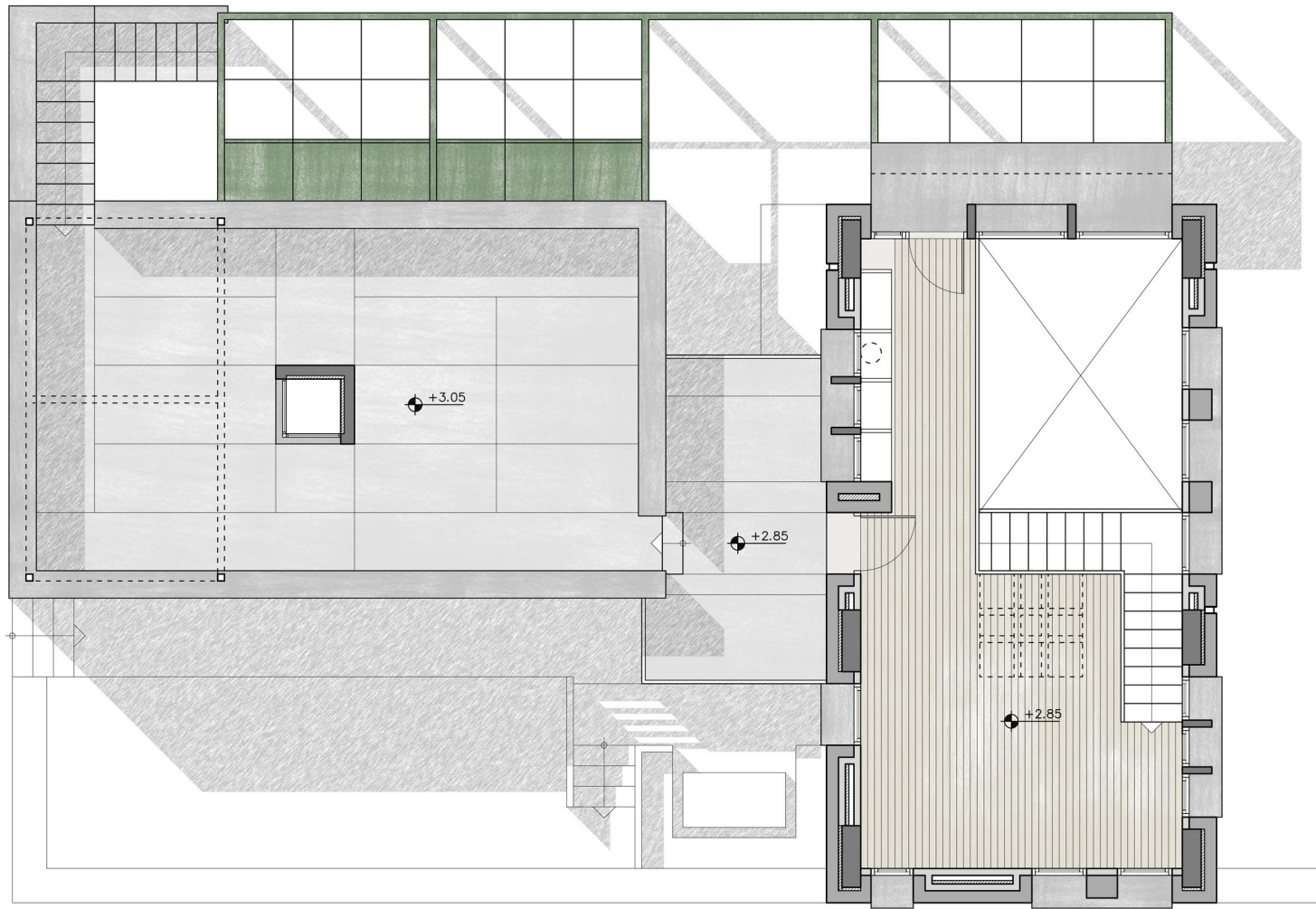

Κατασκευαστικά σχέδια κατοικίας

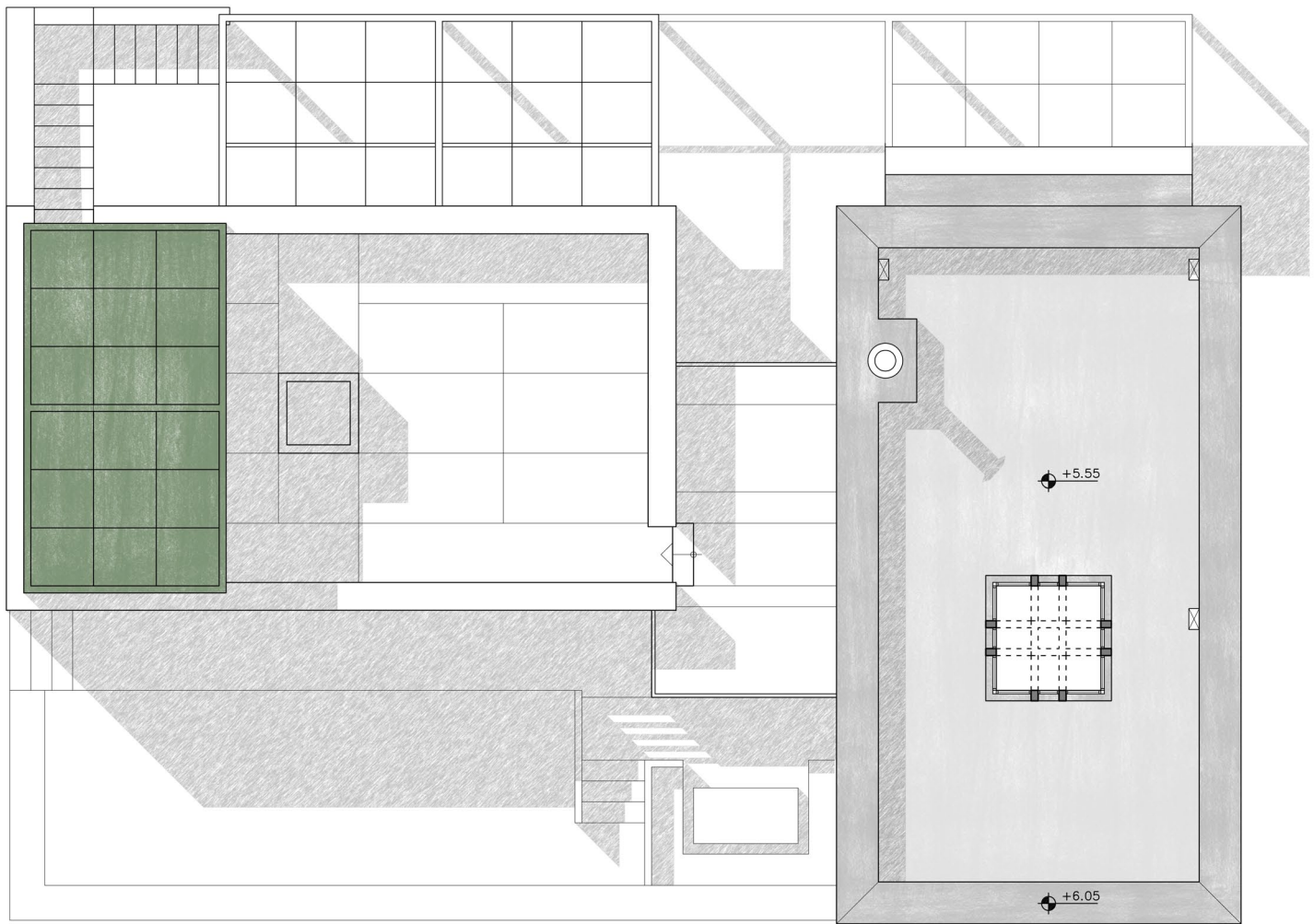
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ
Κλίμακα 1:100

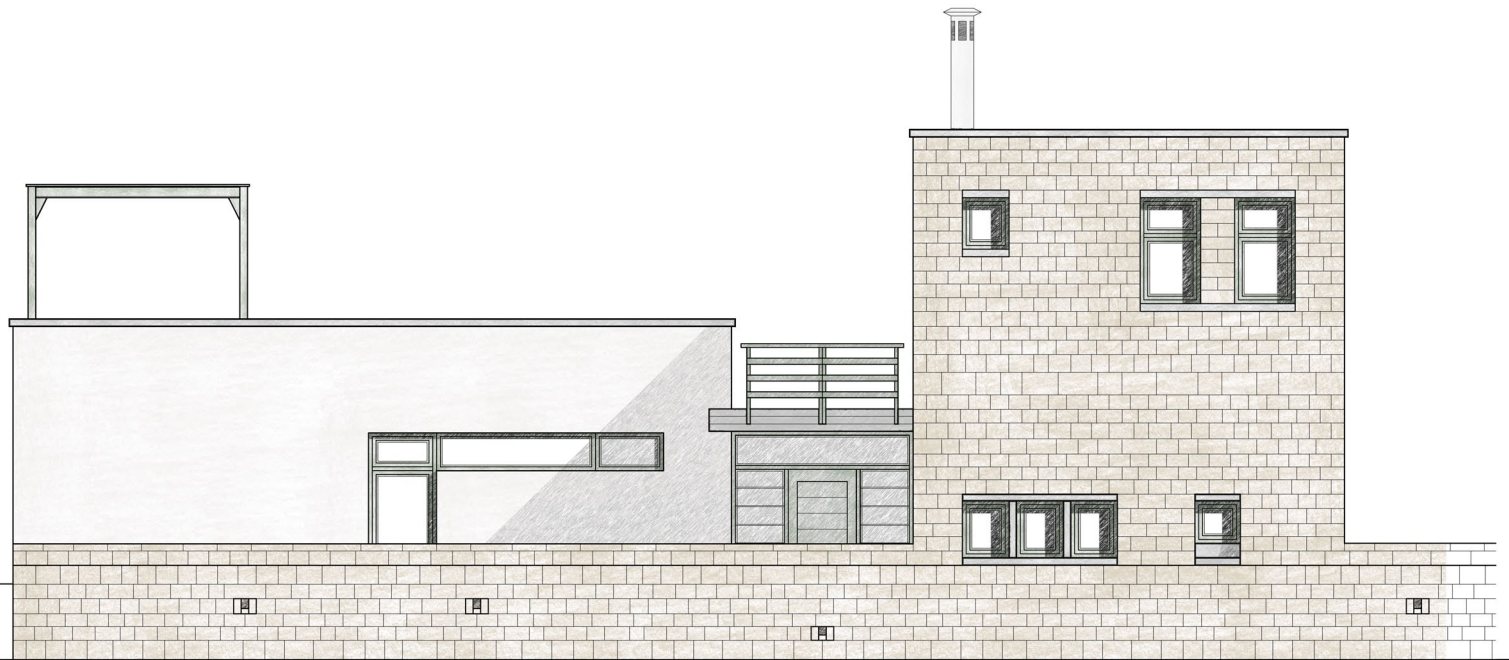

ΚΑΤΟΨΗ ΠΑΤΑΡΙΟΥ
Κλίμακα 1:100

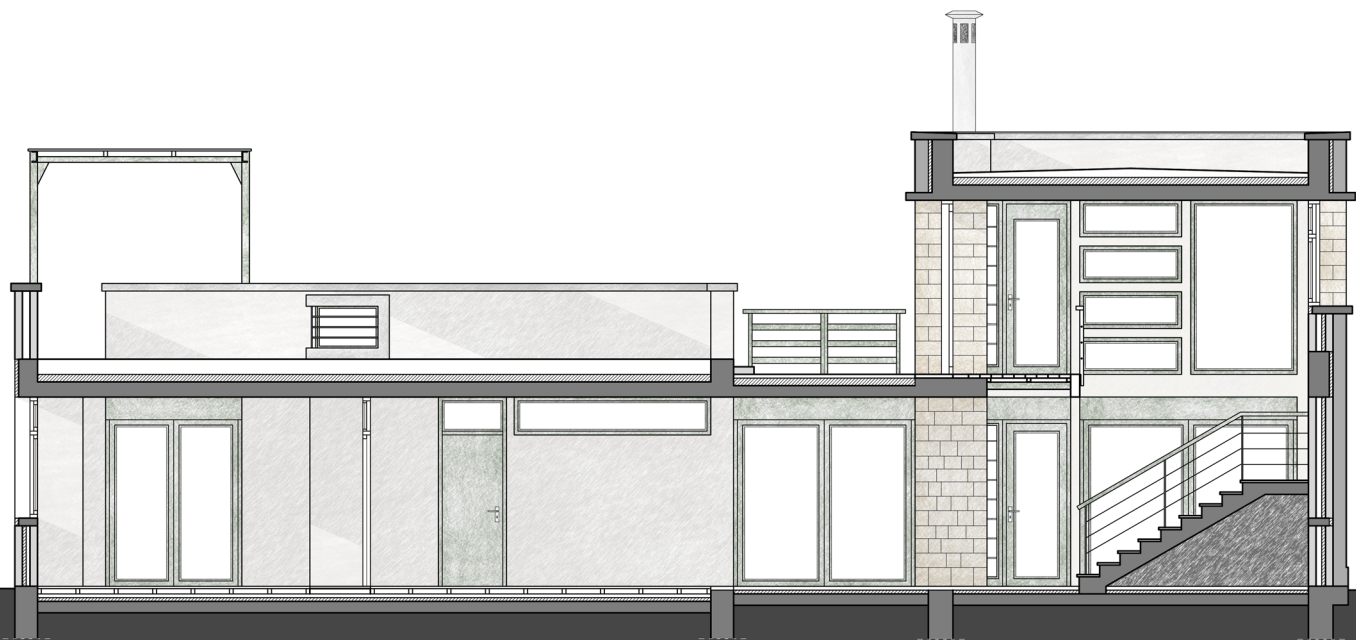

ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΩΝ
Κλίμακα 1:100

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

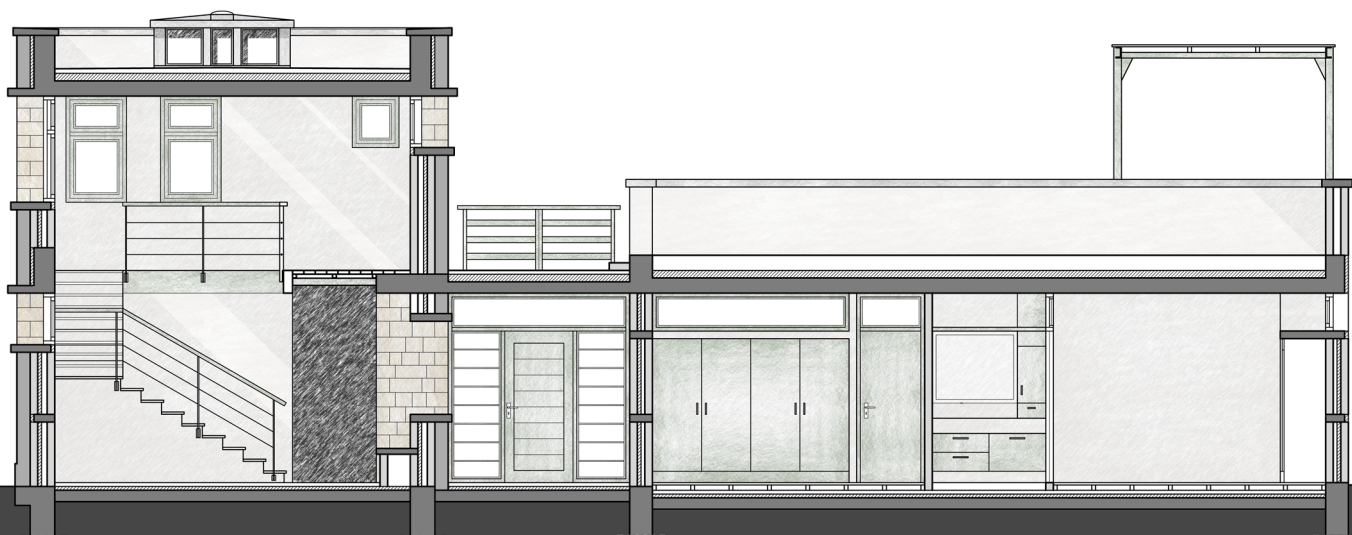

TOMH A - A

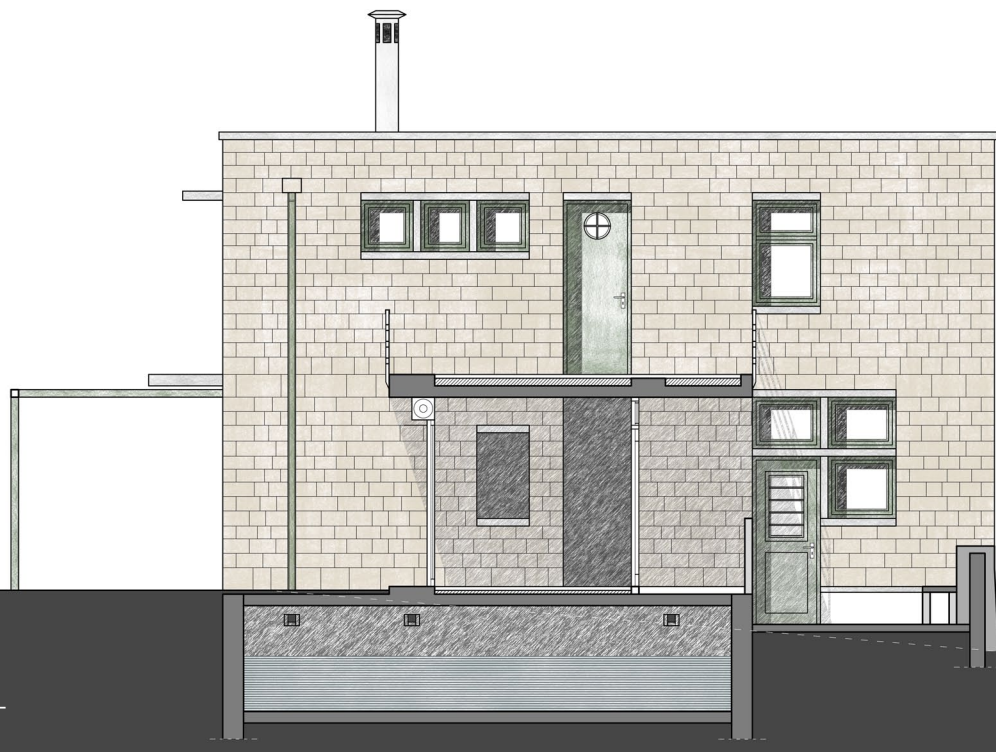
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

ΤΟΜΗ Β - Β

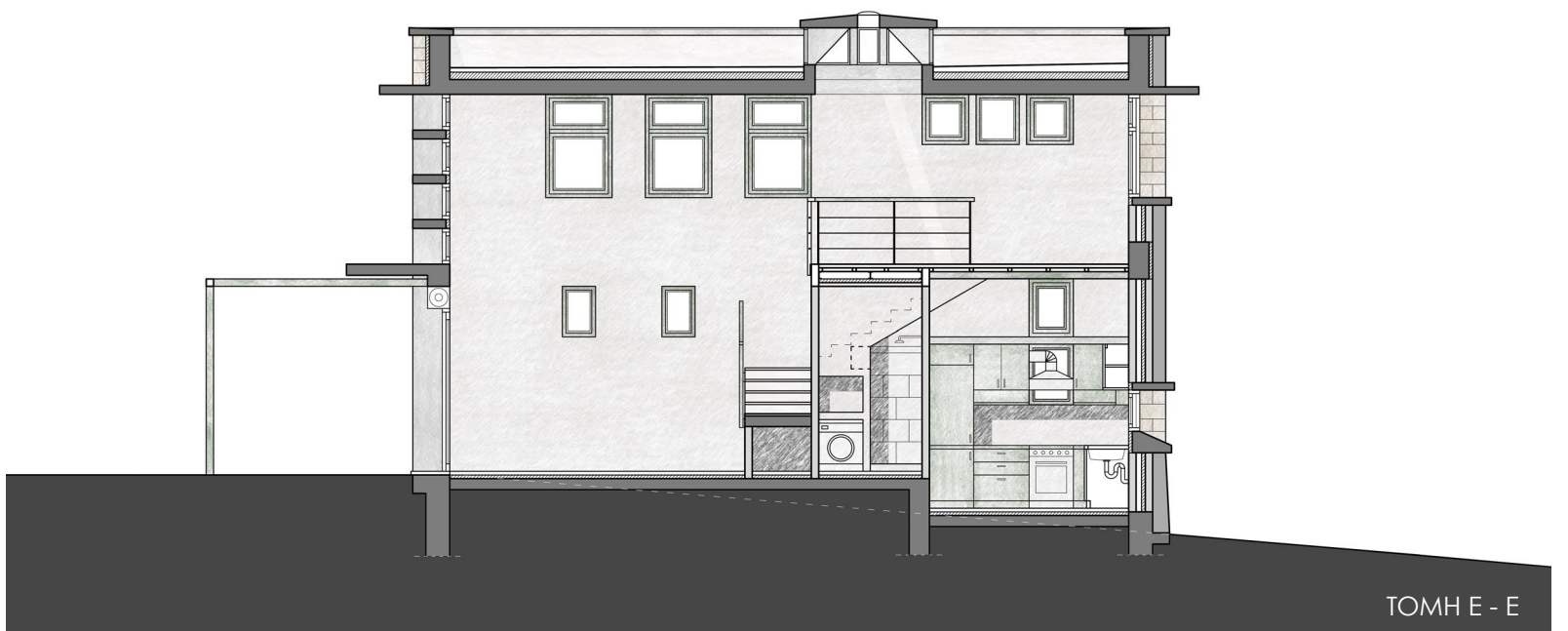

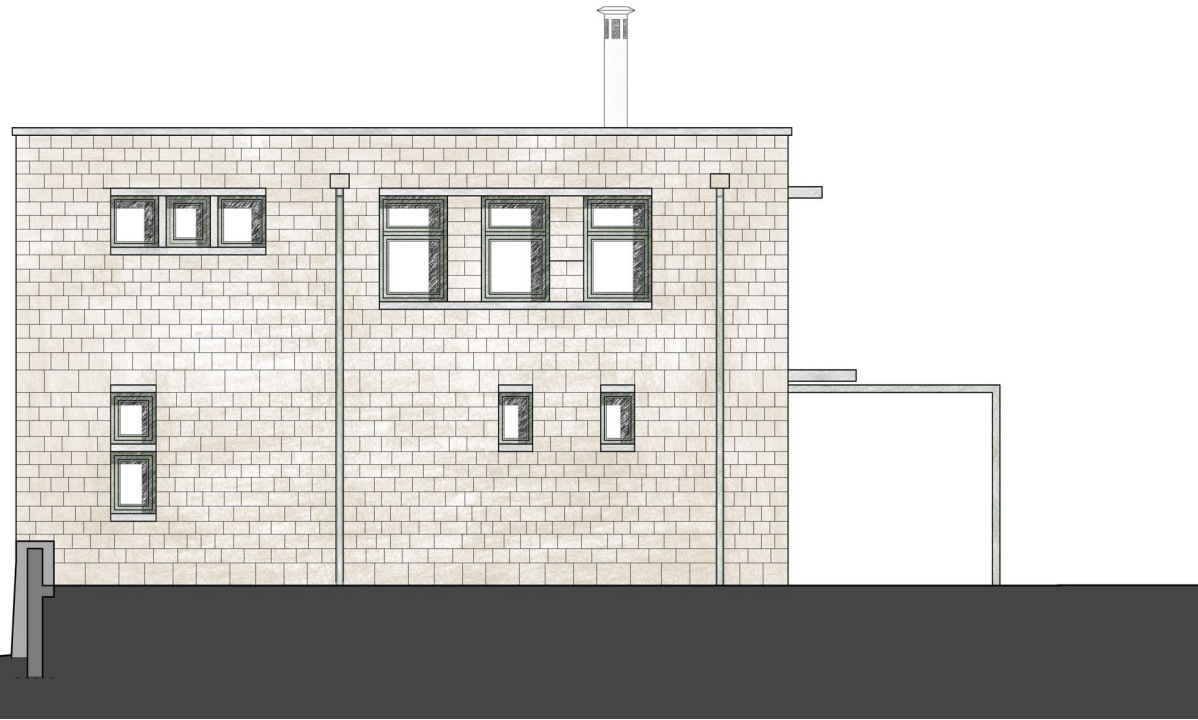
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

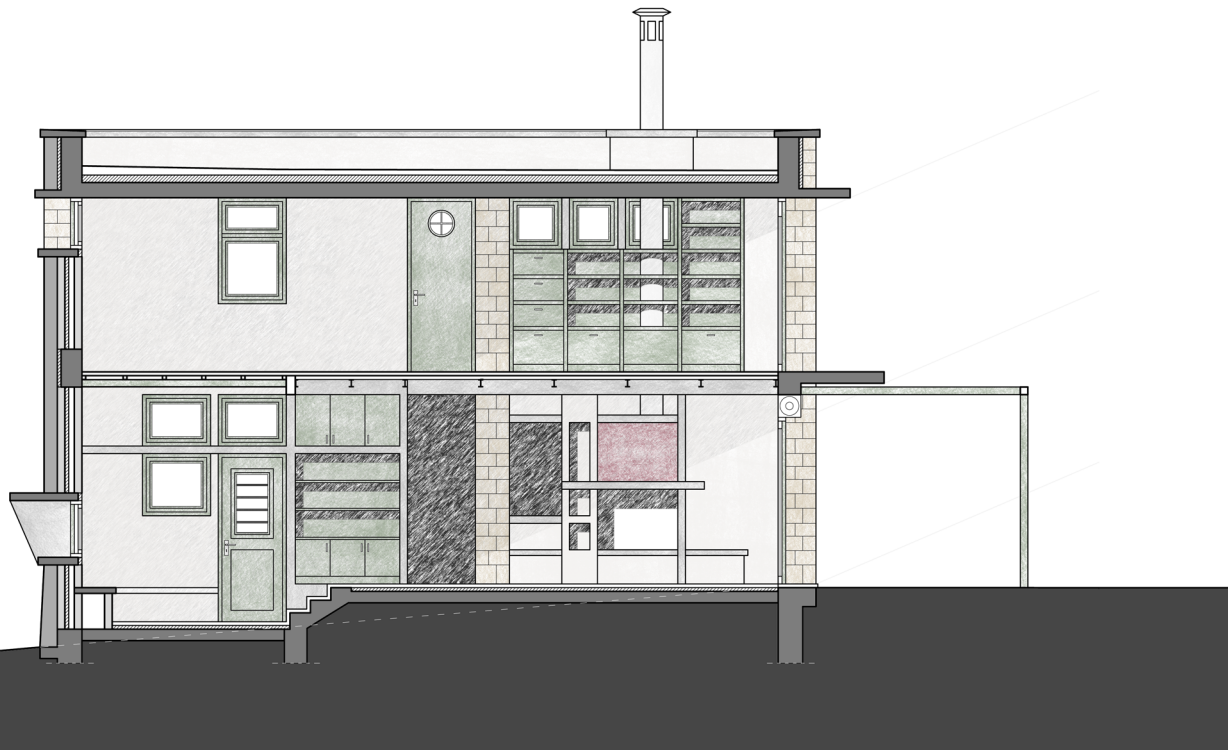
ΤΟΜΗ Γ - Γ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

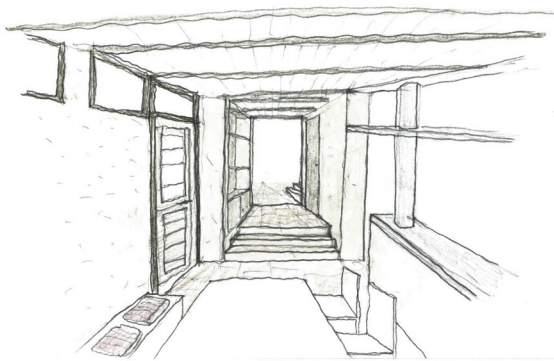

ΤΟΜΗ Ζ - Ζ

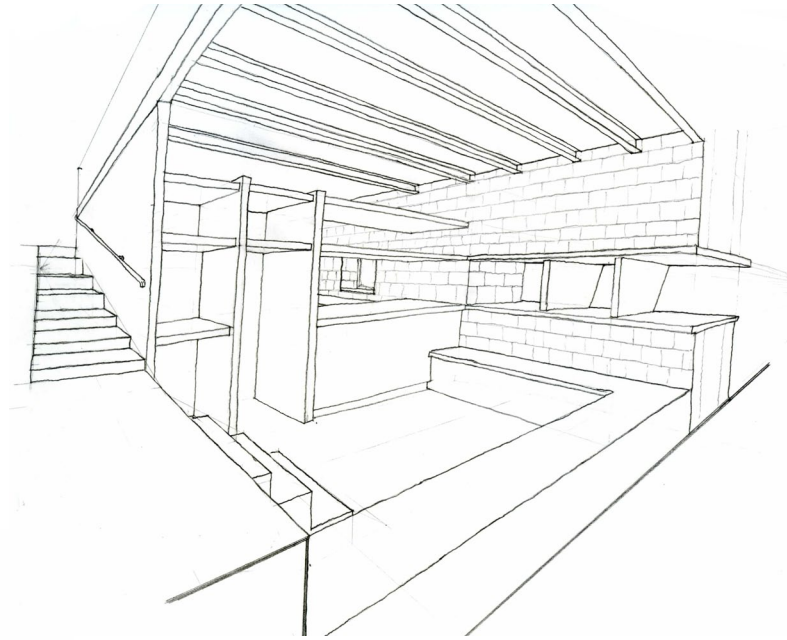

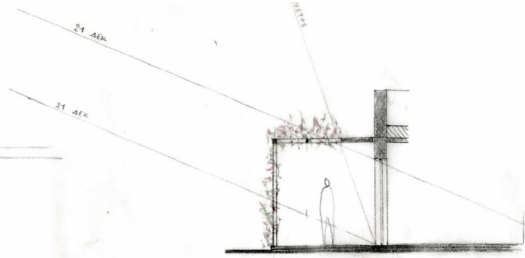
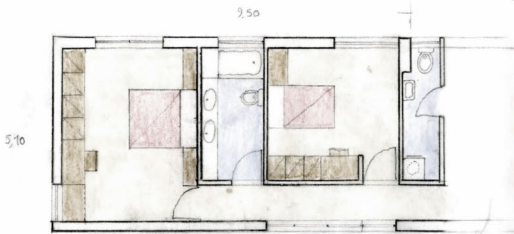
Προσχέδια εσωτερικού κατοικίας

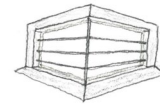
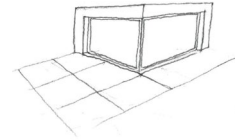
Ο μεγαλύτερος χώρος από το εσωτερικό είναι κουζίνα ή τα εστίασμα το ως είναι μαζί με το split level

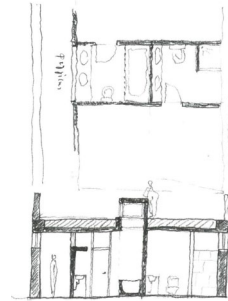
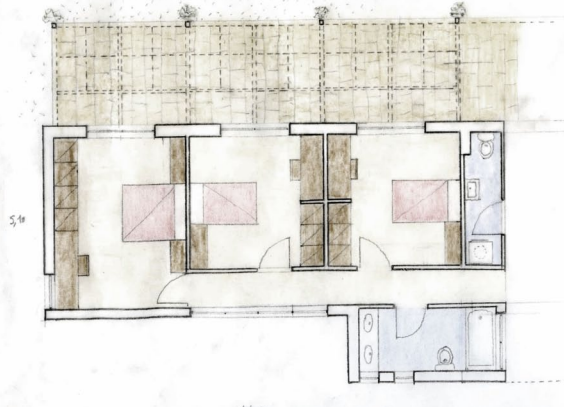
ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ 2

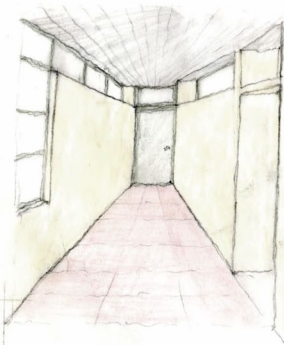
ΠΤΕΡΥΓΑ 3 ΤΑΚΟΘΕΜΑΤΙΣ IV

Δύο κεντρικά γωνία (στάσεις) προς "αετολάς" πρόσωπο

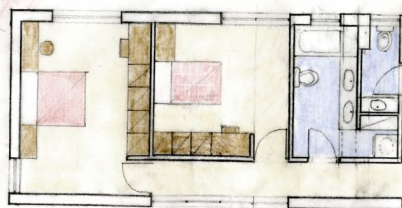

Κατασκευή για να έσοι πάνω ή να κατεβεί κάτω ή πάλι (για να πιο απλά) από τον χώρο

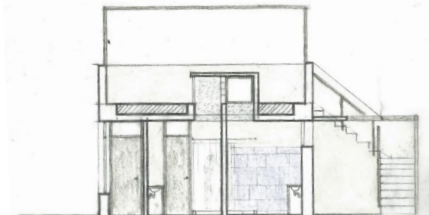

ΑΡΧΗ

Μία τακτοθέματα

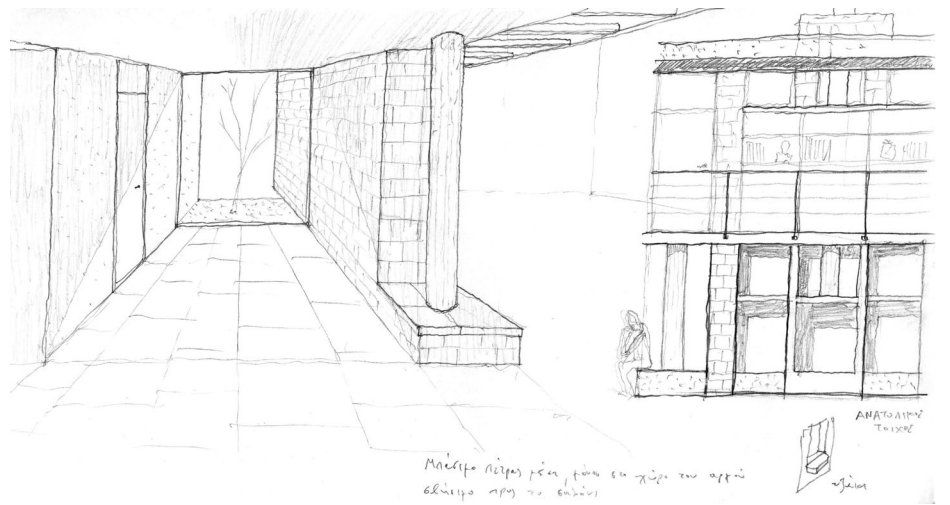
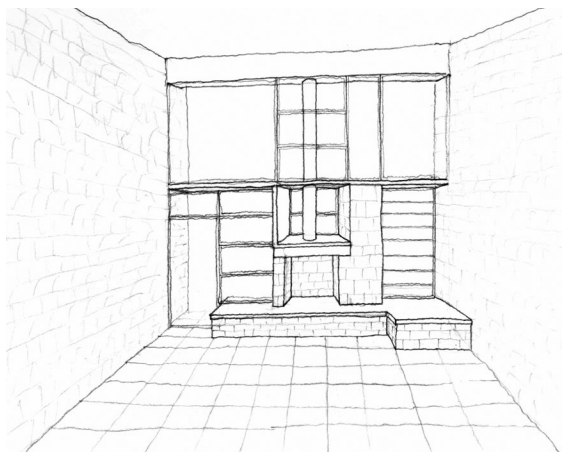
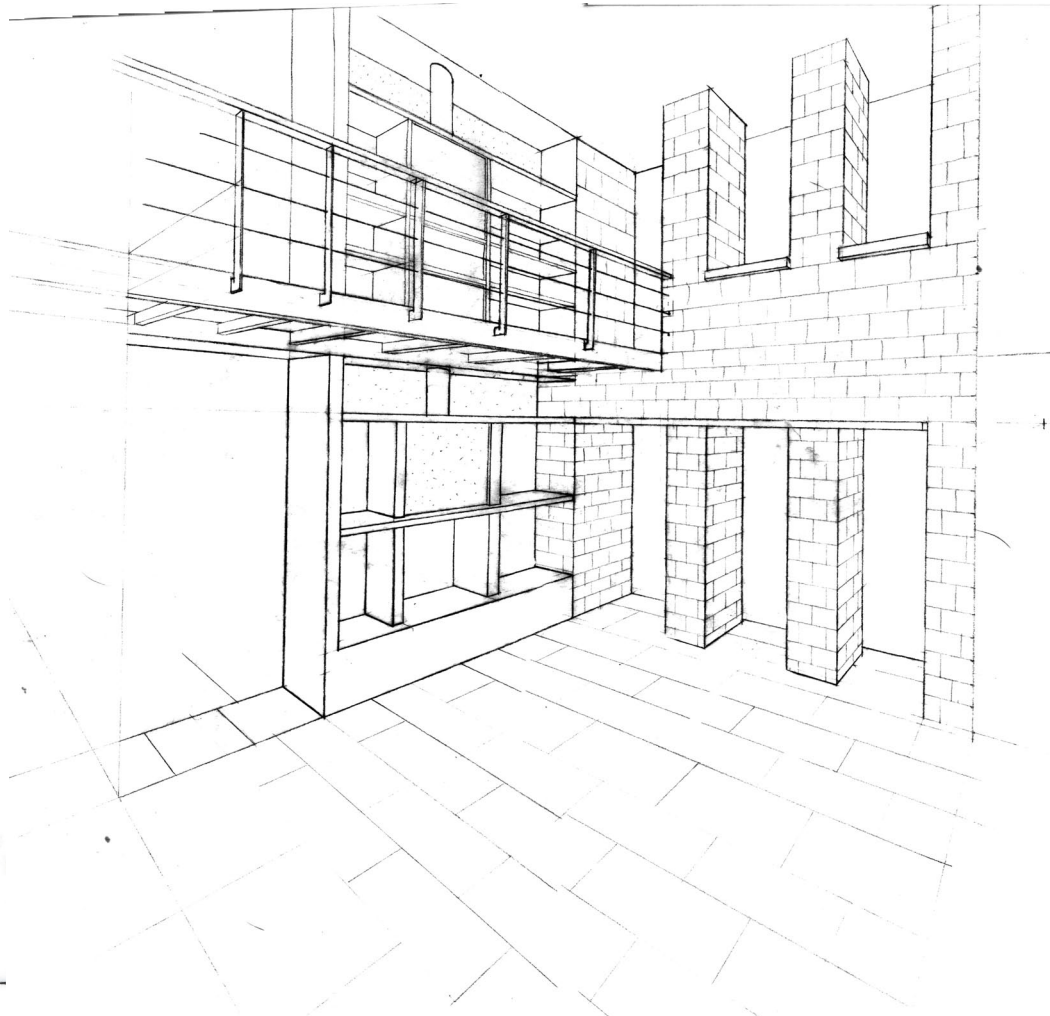
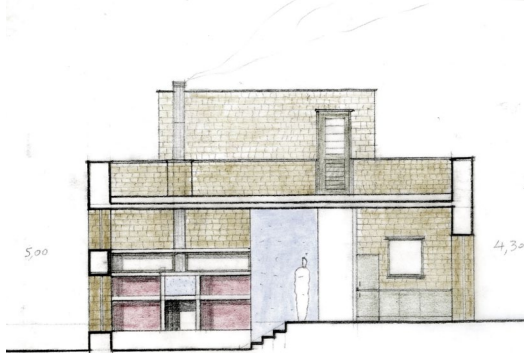
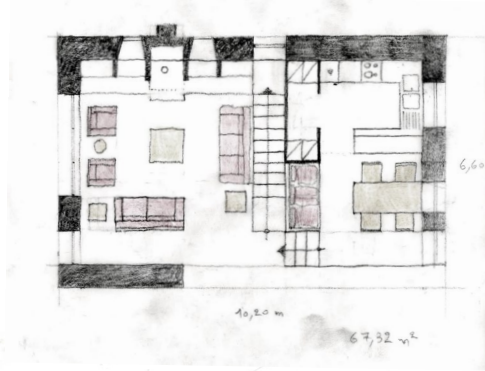
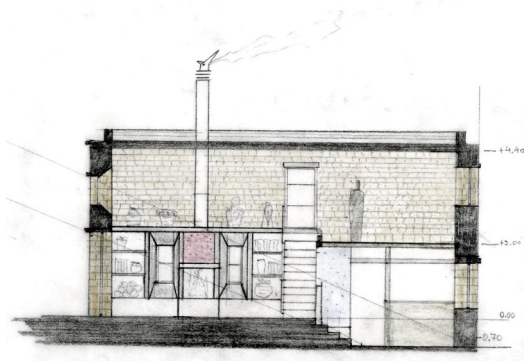
ΠΤΕΡΥΓΑ 2 ΥΠΟΘΕΣΙΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ 3

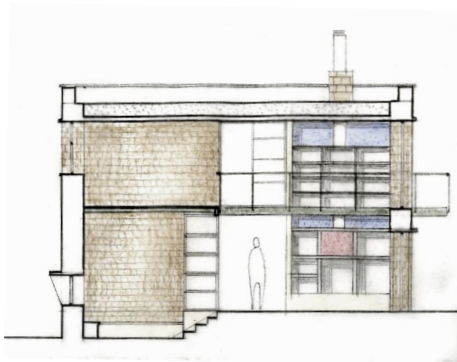
για πρώτη φορά κίνηση για τα δύο πρόσωπα μέσα για εστίαμα κεντρικών κεντρικών τους δύο όψη χώρου.

Προσχέδια εσωτερικού κατοικίας

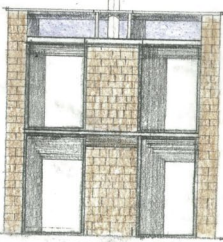
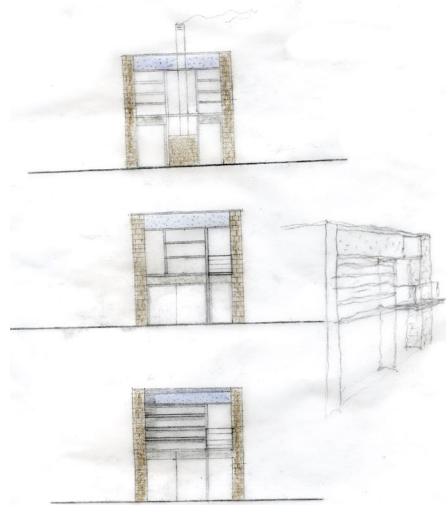
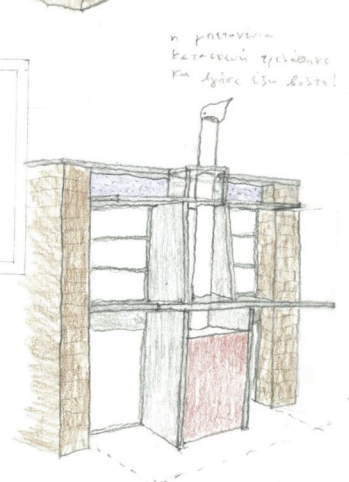
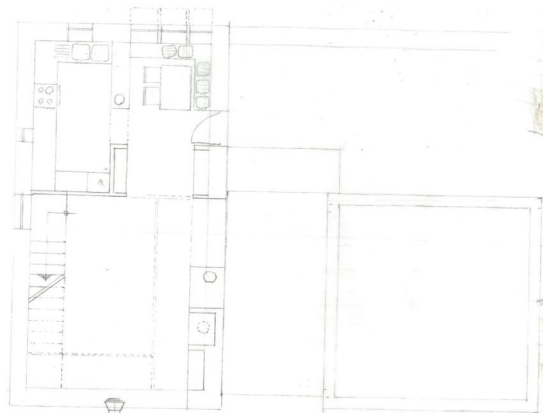
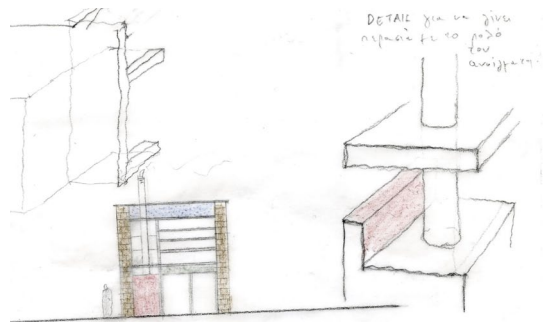
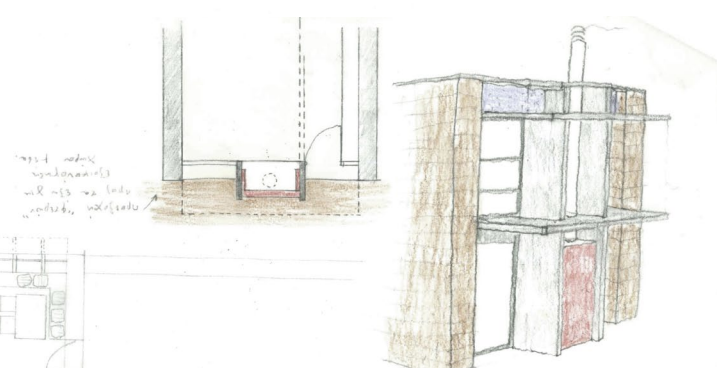
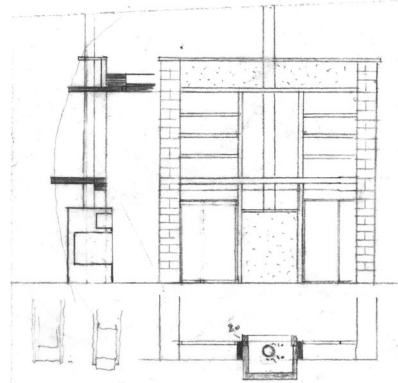
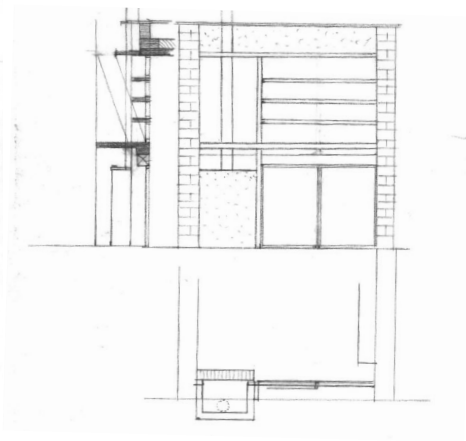
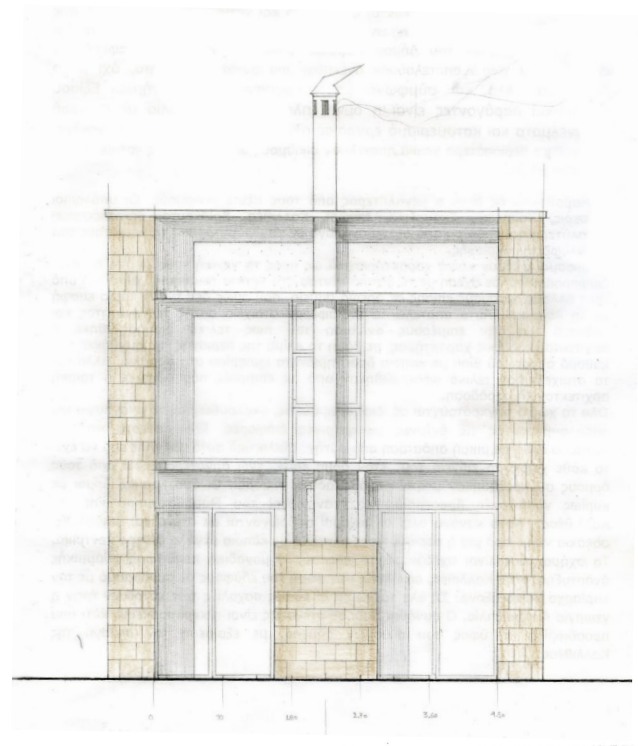

Μαρίος Λύρας
Ελευθέριος Μπαρδύλης

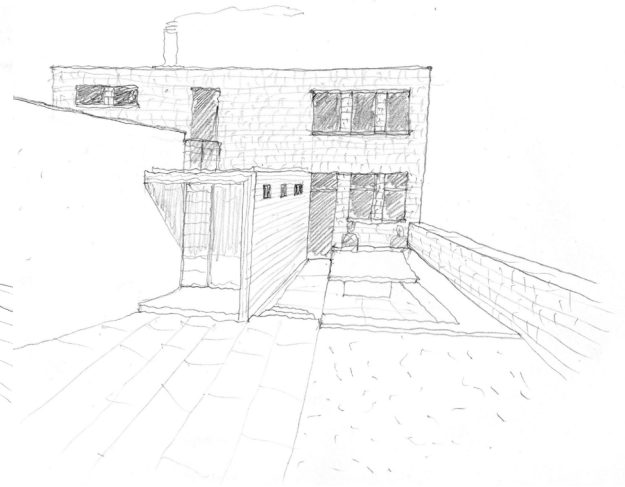
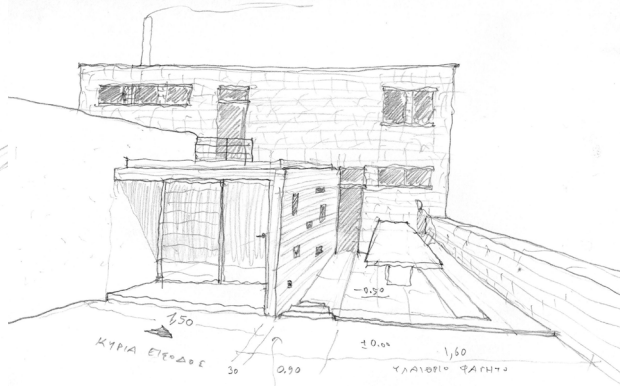
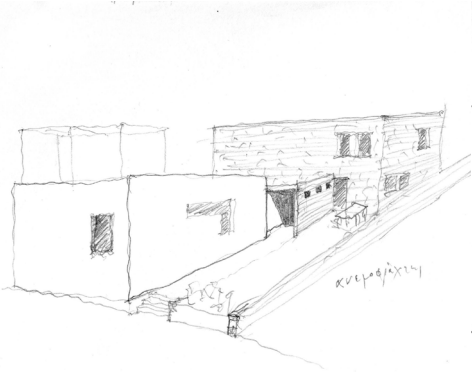
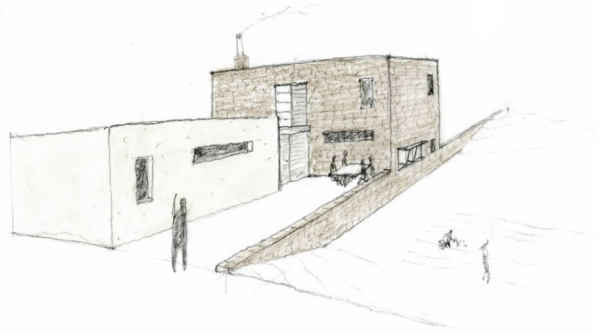
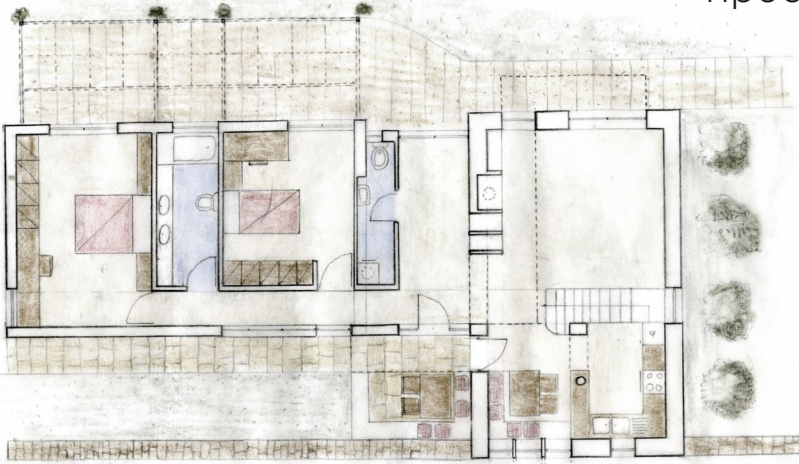

Προσχέδια νότια όψης

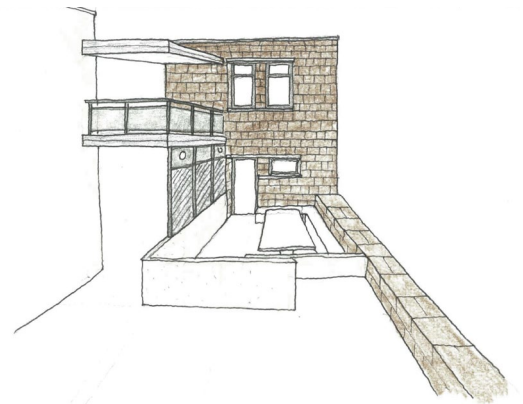
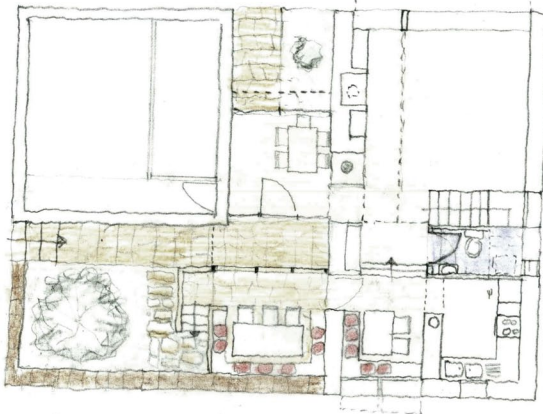
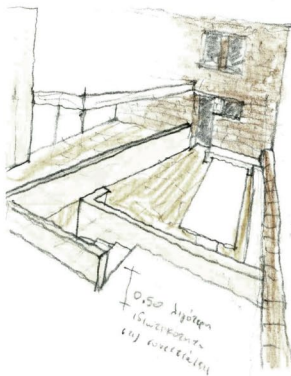
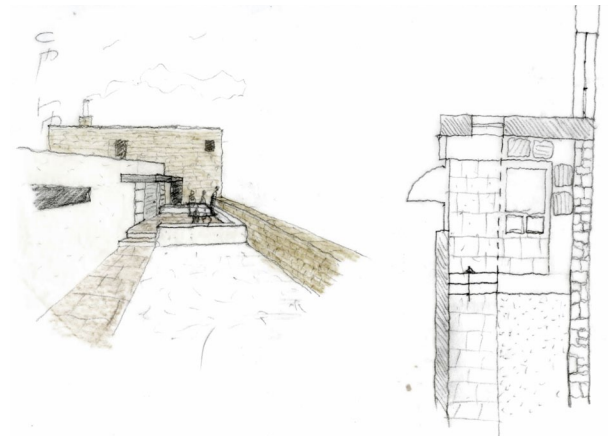
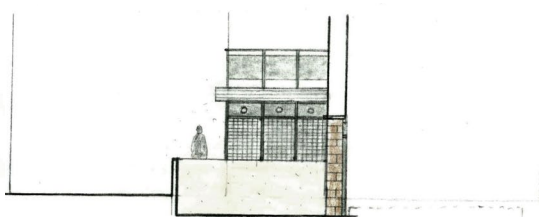
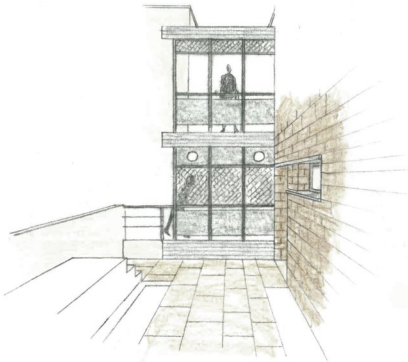

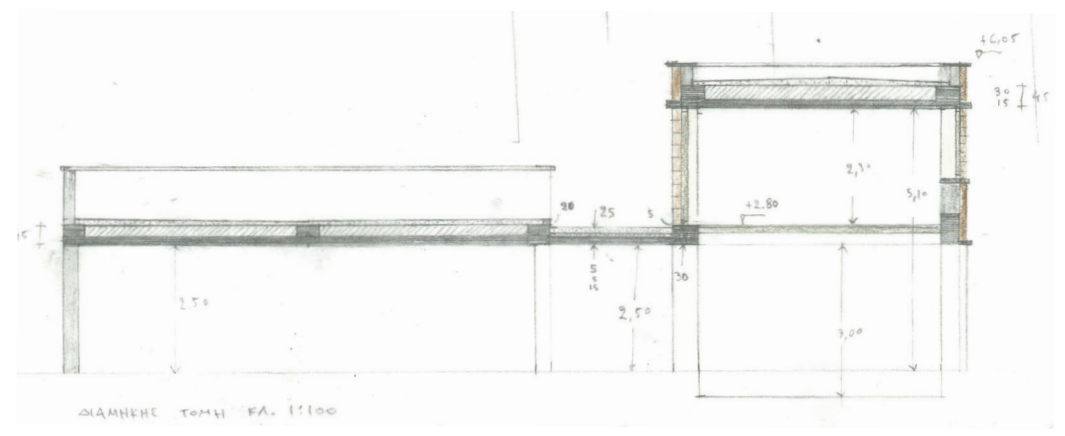
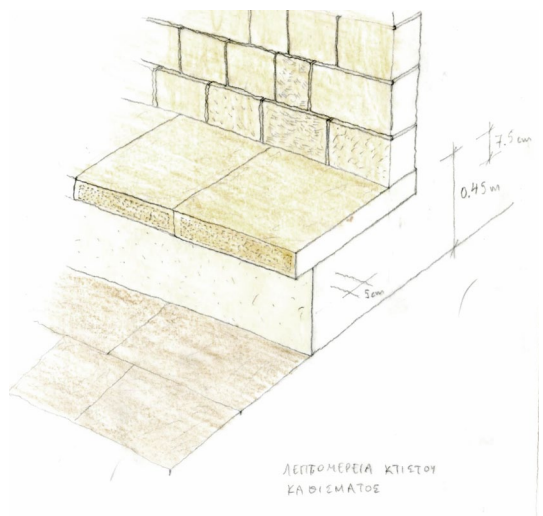
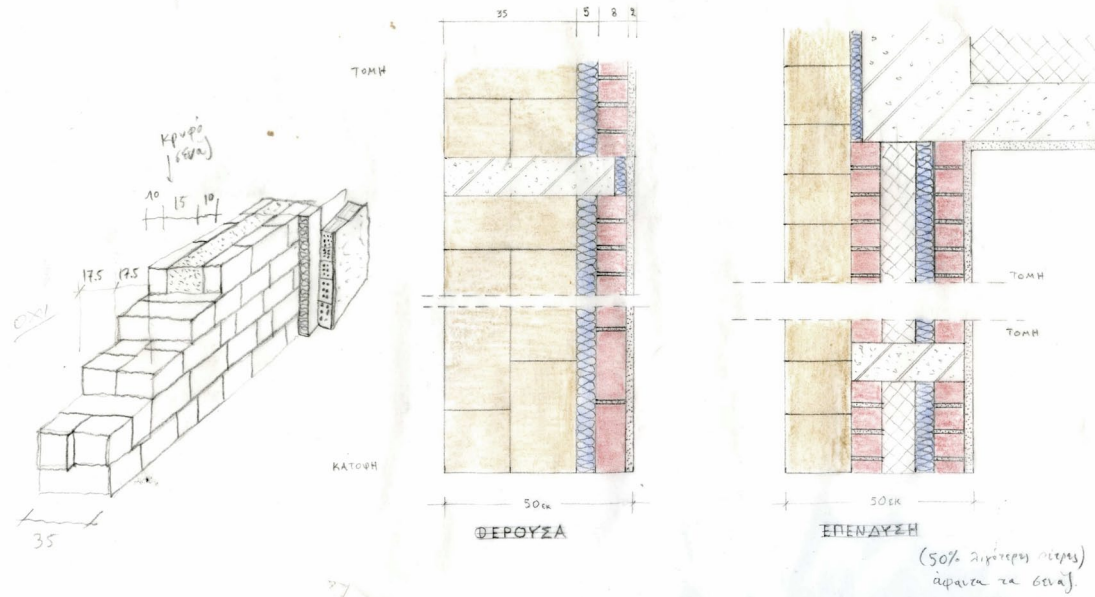
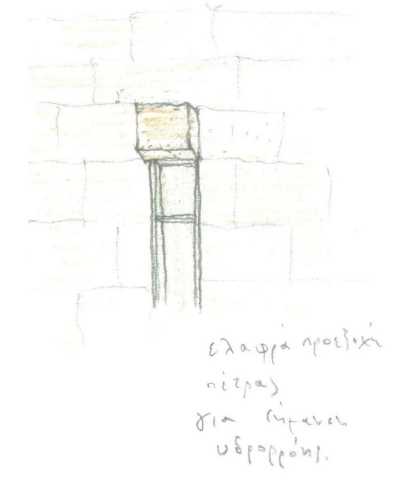
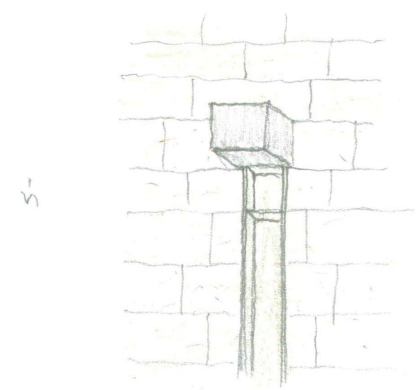
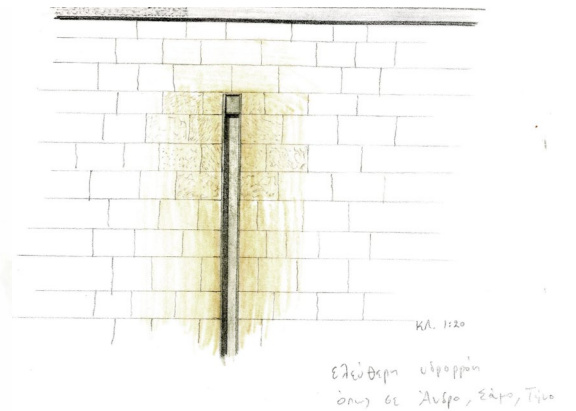
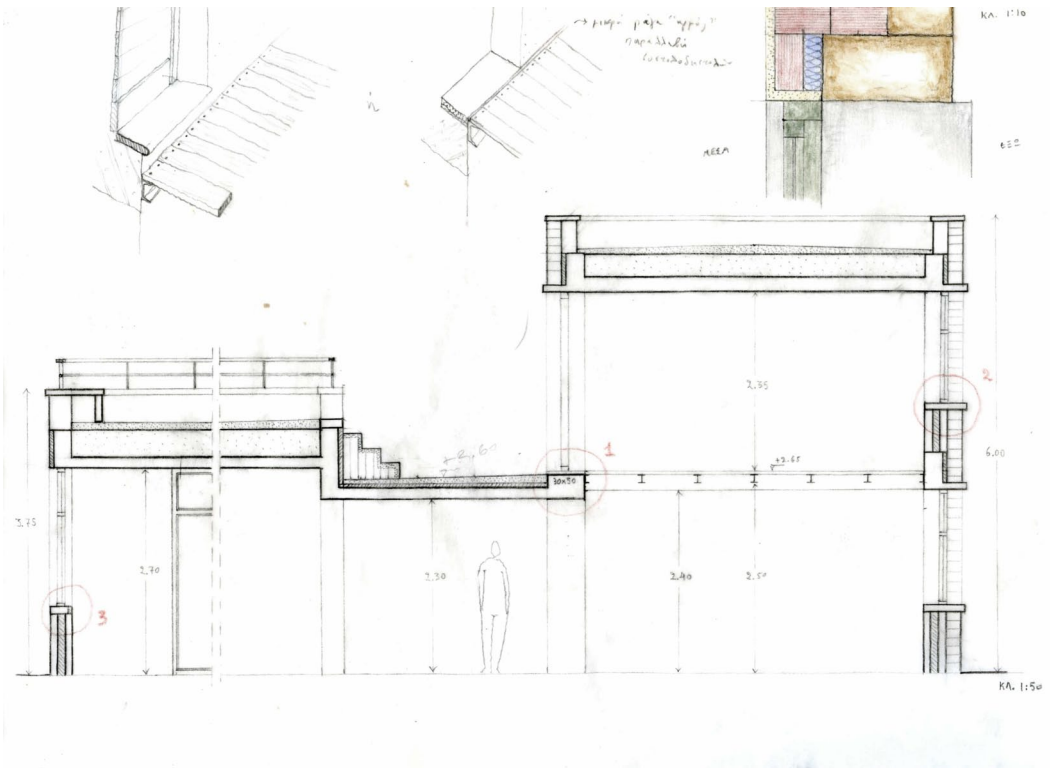
Προσχέδια βόρειας εισόδου

ανεπαράχτη
λορίτι, αλίφρα.

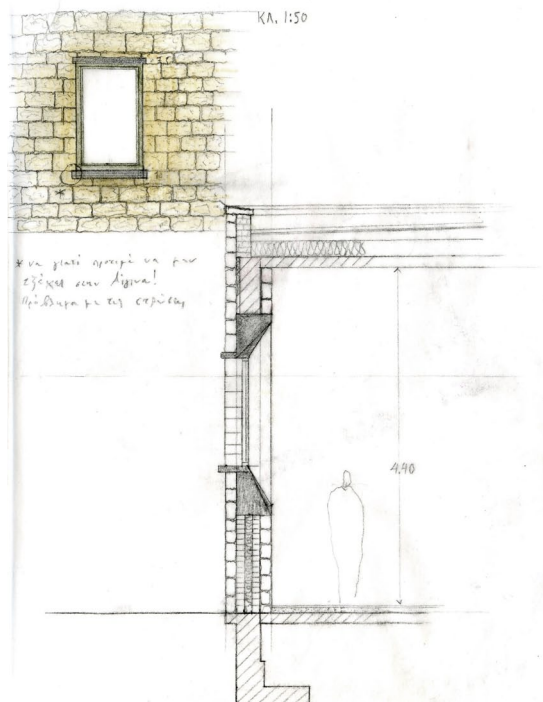
Προσχέδια κατασκευαστικών

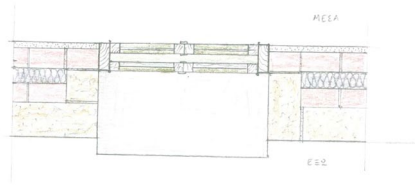
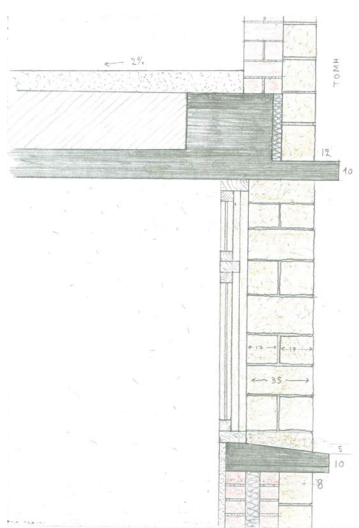
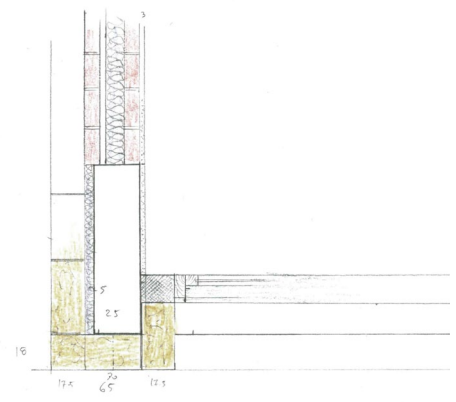
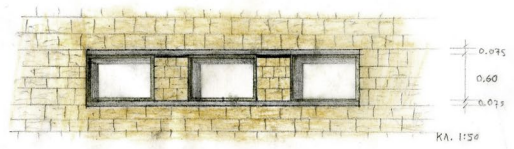

Προσέδια κατασκευαστικών

ΚΑ. 1:50

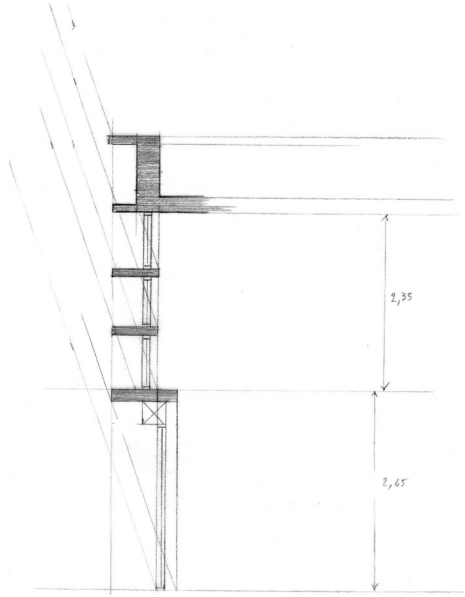
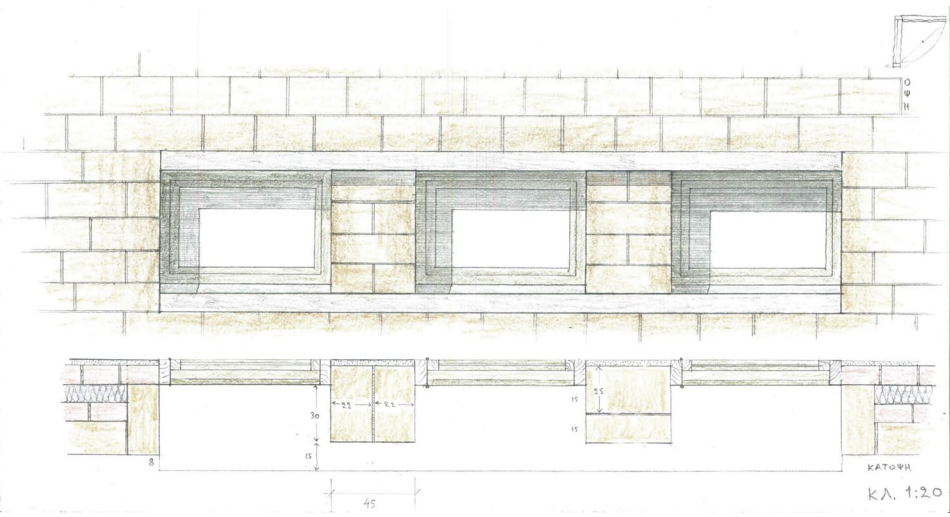
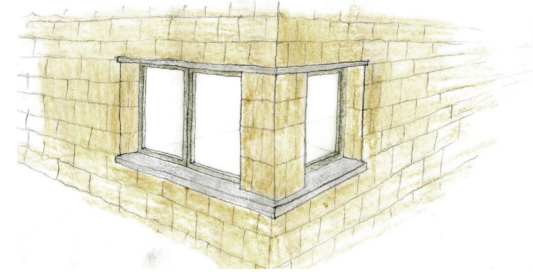
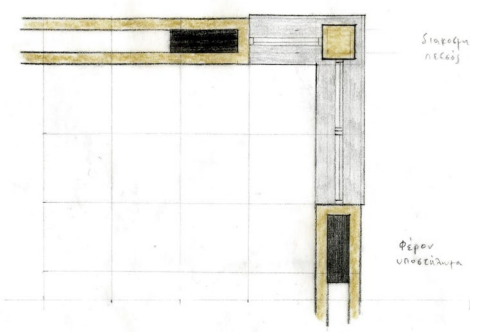
Σταθερά πεσσοί 45x45

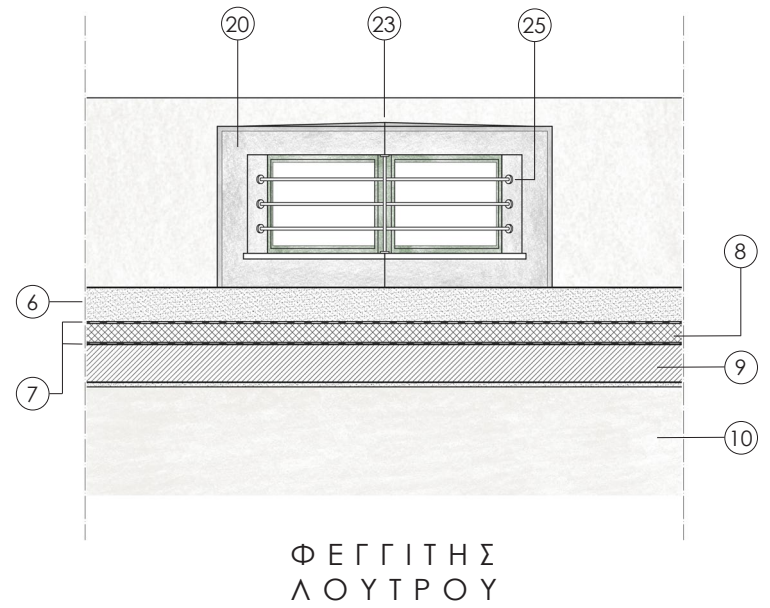
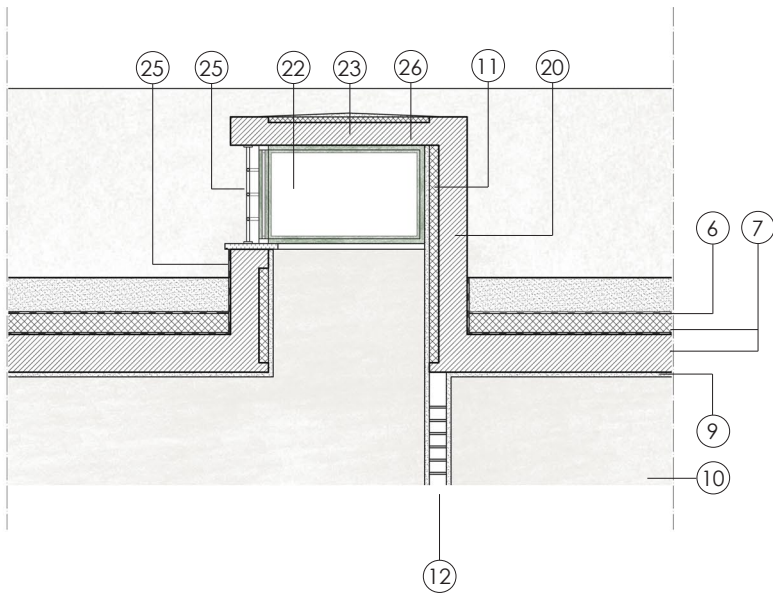
Γύρω πέτρα βίνα ώστε να προεξέχουν
τοξοειδή αψίδα και να κινούνται η από
την αυτίου με την εισόδους του
καλώματος πρέπει με το πέλμα να
πυλαίνονται και αυξήσουν μιστόρια

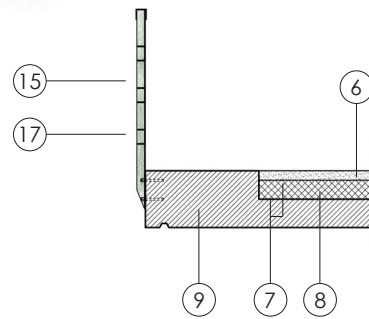
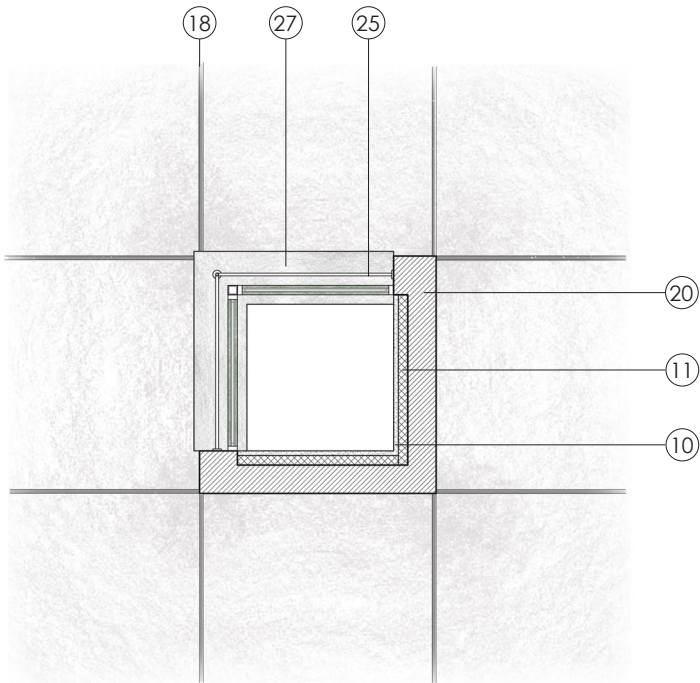
ΚΑ. 1:2.0

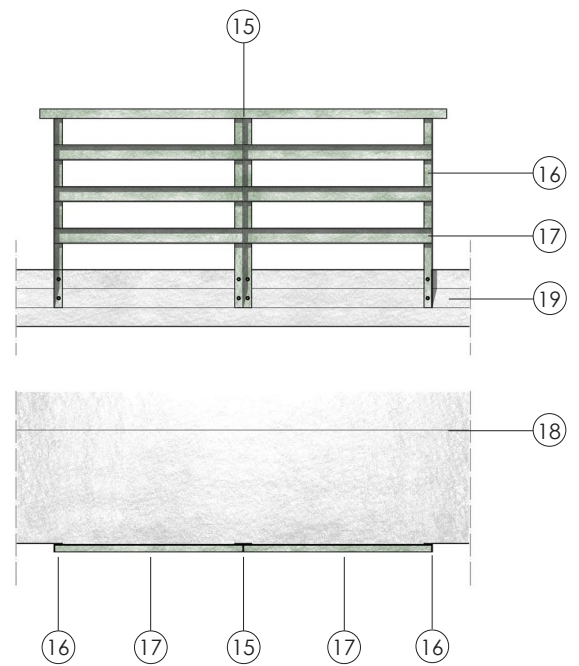
Κλίμακα 1:40

ΦΕΓΓΙΤΗΣ
ΛΟΥΤΡΟΥ

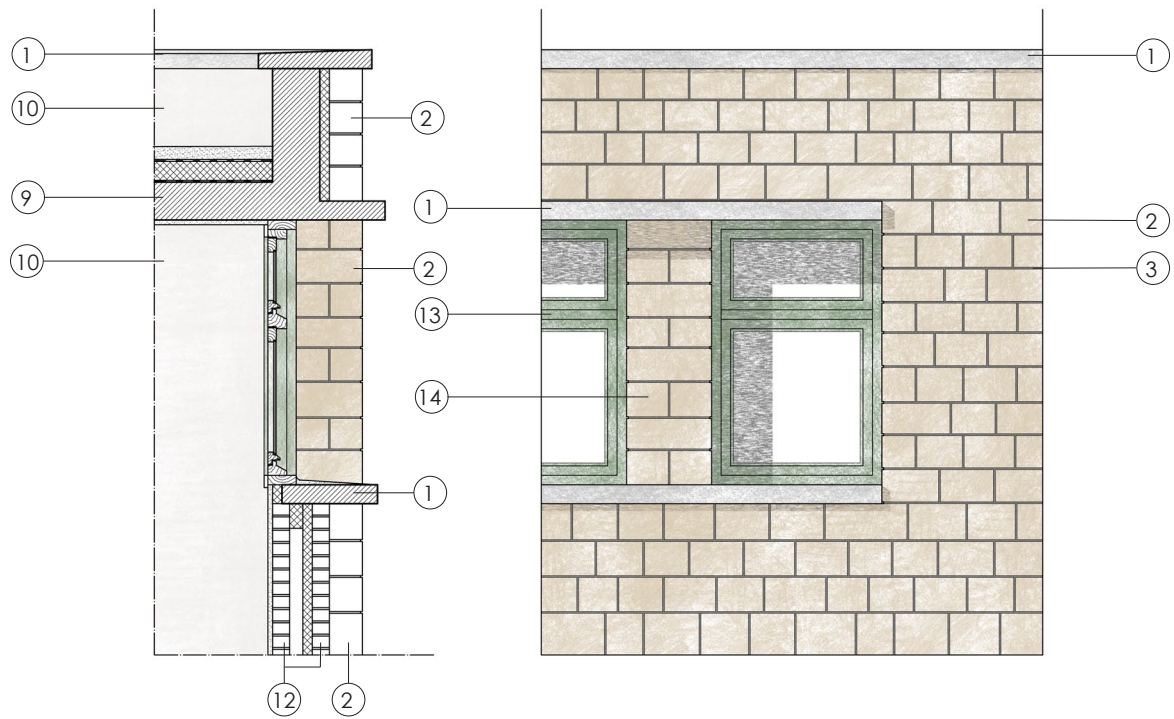
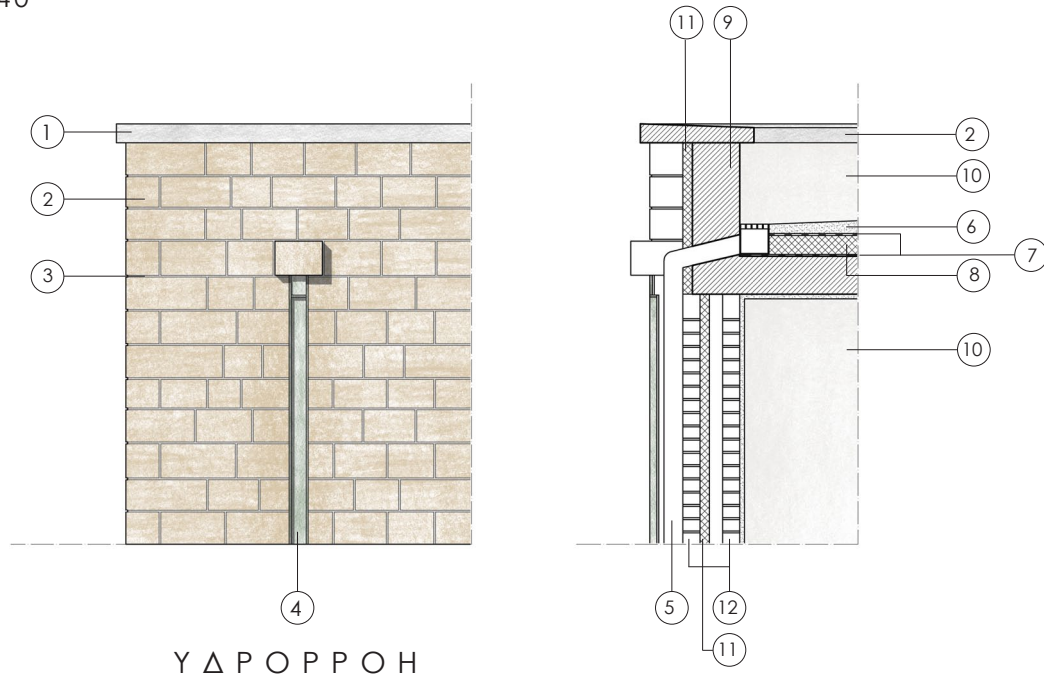
ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑ

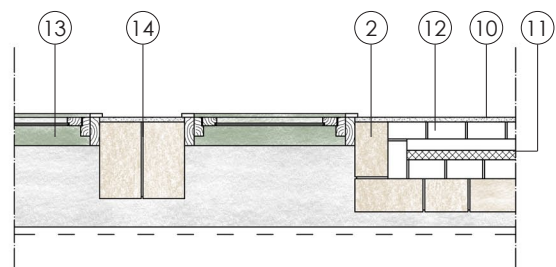

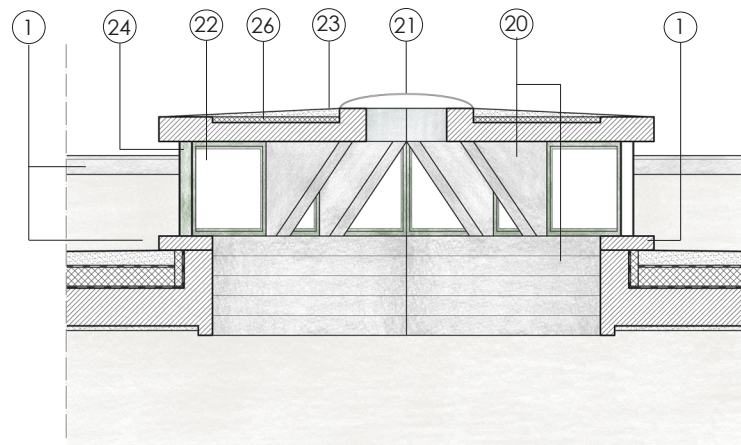
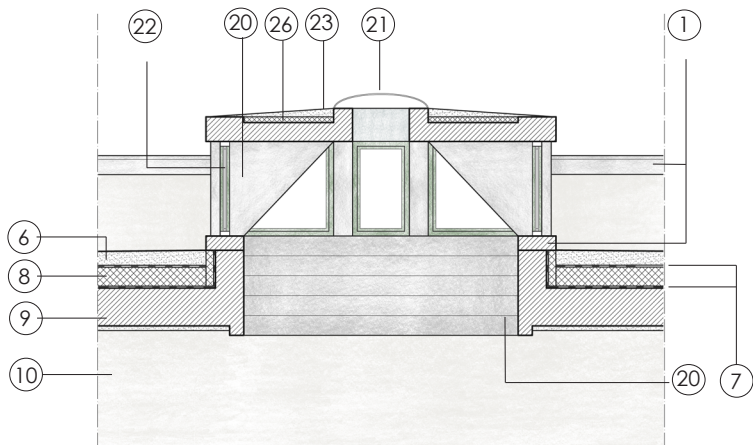
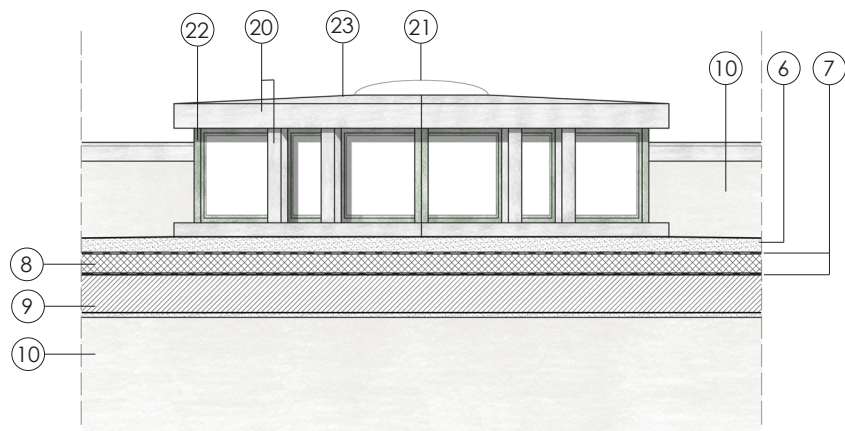
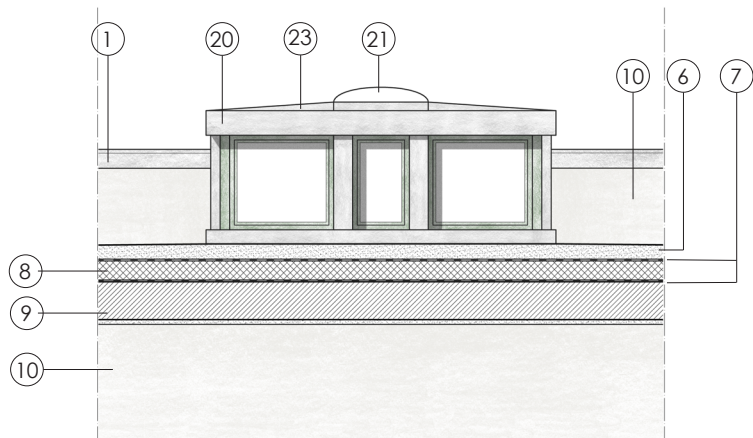
Κατασκευαστικές λεπτομέρειες

Κλίμακα 1:40

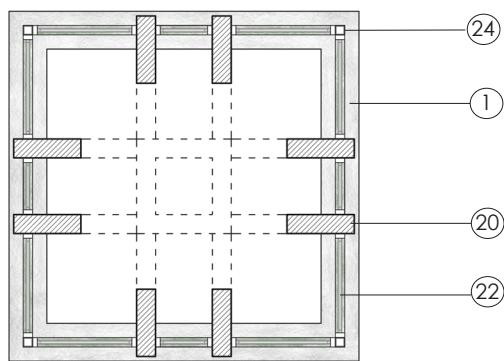

ΚΟΥΦΩΜΑ

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α Υ Λ Ι Κ Ω Ν

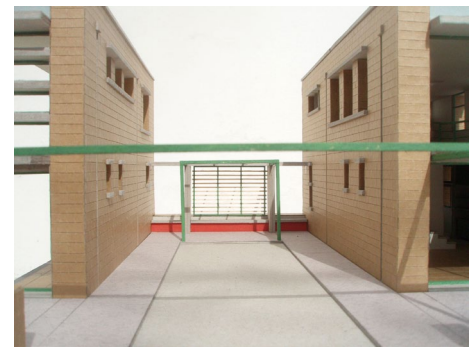
Φ Ε Γ Γ Ι Τ Η Σ Π Α Τ Α Ρ Ι Ο Υ

- 1.Ελαφρά οπλισμένο σκυρόδεμα β' φάσεως, εμφανές και πελεκημένο.
- 2.Πλήρως κατεργασμένος πωρόλιθος, πάχους 17,5 cm, κομμένος με τροχό και τελικά διαμορφωμένος με «χτένι».
- 3.Αρμολόγημα με τσιμεντοκονία, χωρίς χρωματική προσθήκη.
- 4.Σύνθετη κατασκευή κάλυψης της υδρορροής από λάμες πάχους 5 mm, βαμμένες.
- 5.Υδρορροή Φ100, πλαστική.
- 6.Διαμόρφωση ρύσεων με ελαφρομπετόν.
- 7.Ασφαλτόπανο.
- 8.Μόνωση πάχους 10 cm.
- 9.Οπλισμένο σκυρόδεμα.
- 10.Σοβάς, τελική επιφάνεια χρώμα λευκό.
- 11.Μόνωση πάχους 5 cm.
- 12.Οπτοπλινθοδομή.
- 13.Ξύλινο κούφωμα, με διπλά τζάμια και τελική επιφάνεια βαμμένη.
- 14.Πεσσός από πλήρως κατεργασμένο πωρόλιθο.
- 15.Σύνθετη χαλύβδινη διατομή T από δύο ηλεκτροσυγκολλημένες λάμες 90 x 5 και 45 x 5.

- 16.Ισοσκελής χαλύβδινη γωνία 45 x 45 x 5.
- 17.Χαλύβδινη διατομή UNP 40 x 80 x 40.
- 18.Αρμός επί της τελικής επιφάνειας βατών δωμαίων, πλάτους 2 cm.
- 19.Οπλισμένο σκυρόδεμα, εμφανές. Καλούπι από πλανισμένες σανίδες πλάτους 10 cm.
- 20.Οπλισμένο σκυρόδεμα, εμφανές με την τελική επιφάνειά του πελεκημένη. Τα ίχνη του καλουπιού διακρίνονται ανεπαίσθητα.
- 21.Σκαφοειδής θολίσκος, τετράγωνης κάτοψης, από διαφανές πολυκαρβονικό υλικό.
- 22.Μεταλλικό κούφωμα, βαμμένο.
- 23.Τσιμεντοκονία.
- 24.Κοιλοδοκός χαλύβδινη 50 x 50 x 5, βαμμένη πράσινη.
- 25.Γαλβανισμένο κιγκλίδωμα αποτελούμενο από ράβδους Φ15.
- 26.Μόνωση πάχους 3 cm.
- 27.Μάρμαρο πάχους 3 cm.

Πρόπλασμα σε κλίμακα 1:50

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ «ΝΕΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟ» ΕΚΠΟΝΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΑΡΤΖΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 2011-2012 ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ Ι: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΜΕ ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΜΑΝΩΛΗ ΚΟΡΡΕ, ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΣΤΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟ, ΕΠΙΚΟΥΡΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΛΟΓΙΑΣ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΗΤΑΝ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΡΡΑΟΣ, ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΜΠ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΙΙ, ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ. Η ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΓΙΝΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΙΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012 ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ Α101 ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ ΑΒΕΡΩΦ ΜΕ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥΣ: ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΚΑΡΒΟΥΝΤΖΗ, ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΚΟΥ, ΙΩΑΝΝΗ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΕΦΕΣΣΙΟΥ. ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ, ΕΝΩ ΣΥΝΟΔΕΥΟΤΑΝ ΑΠΟ ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ ΣΕ ΚΛΙΜΑΚΕΣ 1:10000, 1:5000, 1:200 ΚΑΙ 1:50. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΣΕ ΣΜΙΚΡΥΝΣΗ, ΣΥΝΗΘΩΣ 1:2. ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΑ. Η ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΜΠΑΡΤΖΗ. ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟ.
